

ପିଲମାନେ ଥାଠାମ କିମ୍ବା ‘ହଡ଼ା’ ସ୍ଵରେ
ପଢ଼ିଆବେଳେ ଶିଖି ଓ ପରଦର୍ଶକ କର୍ମଗୁଣ-
ମାନଙ୍କଙ୍କାର ଶୁଭ ଲେଖକ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ
ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପି ହୁଅଛି । ବିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ-
ମାନେ ପରଶୋଭୀର୍ଷ ହୋଇ ଶିଖା କରିବା
ହୁଡ଼ା ସର୍କାରୀ କିମ୍ବା ଉମ୍ପିଦାଶ କରେଇ ପ୍ରଭାବ
ଅଳ୍ପ ଲାଗିବାରେ ଦାସ୍ୟ କରନ୍ତି ଚେତେବେ-
ଳେ ଆହୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଲେଖା ଶିଖା କରିବାକୁ
ବାଧ୍ୟ ହୁଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁସନ, କ୍ରିତମାନ୍
ଦ୍ୱାରା କରିବାର ଘାଟା ପଥରେ ଏବଂ
ଦୟକ ଓ କଳକ ହୋଇ ପଡ଼େ, ତହିଁ କିମନ୍ତେ
କେହିଁ, ମୁକ୍ତ ପିଲମାନଙ୍କୁ “ଦଳାତିଏ
ଅନ୍ତର ଲେଖିବାରେ କାହିଁ” ହୋଇ ବାକ ଓ
ମାତ୍ର ଦେଇଥିବାର ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବେ ଦେଖିଅଛୁଁ,
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସାଧାରଣ ଲୈବି ଶୁଭ
ଲିଖନପ୍ରତି ଆହୁ ବାହିଦ ଅପ୍ରା କରିବେ
କ୍ରମିକର୍ଥର ଶିଖାସବାଧୀ ପିଲଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଦେଇବ
ହେଲେ ମୁକ୍ତ ମାନେ କହନ୍ତି “କରେଇବର
ଅନ୍ତରମାନେ ଯେ ଅଣୁକ ଲେଖନ୍ତି ତହିଁରେ
ପାଇର କେଉଁ କିମି ଦେଇଅଛୁଁ? ଅମ୍ବିଲ
ଅଶୁଭ ଲେଖିଲେ କରି ହେଲା । ଲେଖିବାରି-
ଲେଇ ହେଲା । ଏହାବ ସମାଜ ଶୋତମାୟ
ବିଷୟ । ଭାଙ୍ଗରେଲା, ପାରଷିପ୍ରକାର କୌଣସି
ଭାଷାରେ ଅଣୁକ ଲେଖିବାର ଦିକ୍ ଲାହିଁ ।
ପେବେ ବାହିଦ ଓଡ଼ୀ ସିରପୁରାମାନବରେ
ଅଣୁକ ଲେଖାଯାଏ । ଏ କିଷ୍ଟପ୍ରରେ ଗବହୁ-
ମେଘ ସ୍ଥାନୀୟମାଦପତ୍ର ଓ ପ୍ରଖାଳ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନଙ୍କର ବିବେଚନା କରିବା କି ? ଛାତିର
ନୁହେ । ଏହାବ ଶିଖାଫରଗର ଗୋଟିଏ
ଆଲେଖ୍ୟ ବିଷୟ ନୁହେ । ଅଛାଏବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସାଧାରଣକୁ ବିନାଶ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏ ବିଷୟ
ମୁହଁରେ ଛାତି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୨୮।୪୮୭ ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥ ଦେବ ।

ମହାକ୍ଷୟ !

ଶ୍ରୀ କଗନାଥ ସକାଳିନଧର୍ମରାଜଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗ

ଚଳଇ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ଶା ୪ ରଖ ୫
ଶା ୧୨ ରଖ ଓ ଶା ୧୫ ରଖମାନଙ୍କରେ ଛାତ୍ର
ସଜ୍ଜ ଅଥବା ସିନ ହୋଇ ଦେଇ ମାହାପୁଣ୍ୟ ଅବ
ପୁରୁଣମାନ ୩୦କ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ଦୁର୍ଗାର୍ତ୍ତିଳ
ଅଟ ଉତ୍ସମରୁଷେ ହୋଇଥିଲ ବାଟୁ ସଜ୍ଜ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଡ଼ ଅଧିକା ମଠରେ ପ୍ରାୟୀ ହୋଇ-
ଥିଲ ଓ ଶା ୧୮ ରଖ ସତ ଶ ଜଗଥାଥ

ମହାପ୍ରଭୁ ମନ୍ଦିର ବାହାର ଦେଇ ଦସ୍ତା
ଦସେକା ସ୍ଥାର ନିଯୋଗ ବଳଚକ ଶାଟେ-
ତନ୍ଦ୍ରଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧା ସମୟକୁ
ବନ୍ଧ ଥିଲା ବାଜିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ସମା-
ସେହରେ ହୋଇଥିଲା ଏ ସରରେ ସମୟ
ଛାତିଶା ନିଯୋଗ ପ୍ରଥାନ ସେବକଙ୍କ ଓ ସନ୍ତ ମହାନ୍ତଙ୍କ
ଓ ବେରେଳି ସଂଶୋଭର ଦେଖ୍ୟାଇ ଶା ବାହୁ
ପଞ୍ଚାକଳ ଏକର୍ଯ୍ୟା ଉପରେ ଥିଲେ ।

୯—ପୁରୁଣ ପଠନାଟ ସମାପନ ପରେ ଶ୍ରୀବିଜୟଙ୍କିତ ମହାନ୍ତି ସଂଖ୍ୟାବଳୀ ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ ଓ ତଥାକୁଣ୍ଡଲେ ଉପରେ ପୂର୍ବାବଳୀ ପଠନ କରିଲେ ।

—ଶ୍ରୀ ମହାରା ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ଚୈତନ୍ୟ
ଦେବକୁ ସମିଧେ ପ୍ରତି ବଦିବାର ସନ୍ଦିଆ ଘଟଣା
ସମୟରେ ସଜ୍ଜ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଘଟଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାଳିଦ୍ୟାଗାନ ଉତ୍ସବରେ ସଜ୍ଜ ମୌଳିକ ।

—ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଦ୍ବଳର
ଶୁଣ ଚରିତ ସେହି ମହାସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥାକାଳ ଧାର
ଶ୍ରୀବନ୍ଦ ହେବ ଦୂଷଣୟେ ଦୂର କାର୍ତ୍ତିଳ ହେବ
ଭଲ୍ଲୟେ ଦେଖ ବିଦେଶ ସମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାର
ସୁବା ସମାଦରସିକା ଓ କବ୍ୟବସ୍ତ୍ର ଆଦି ଧାର
ଶ୍ରୀବନ୍ଦ ହେବ ଚର୍ବିରେ ସଙ୍ଗର ଜନକ ଶୟିକଳ
ସେବାର ଛାତ୍ର ଜଳା ଓ ଏକାଦଶୀ ଓ କରନ୍ଦମ
ଆଦି ଚାତ୍ର ଓ ପଦ୍ମ ପଦ୍ମାଳି ଉତ୍ସବ ବିଷୟ
ମାଳକର ବିଶ୍ଵର ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଗତି
କରିଯିବ ।

୪—ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଯାତା ଉତ୍ସବାଦ୍ୟ
ସମସ୍ତାଖାରଶମାକଳେ ହୃଦୟରେ ଦୂରତ୍ବ ଏବଂ
ଗୋଟି ଜଳରୁଷ ସମ୍ମାନ ଦିଅଯିବ କାରଣ
ପାଦପାଦିତାରୁ ମନ୍ଦିର ଚନ୍ଦ୍ରପାର୍ଶ୍ଵ ମୁରୁମୁବେଳା
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ଲାନେଟ୍ ଅନ୍ଦେବ ହିନ୍ଦଗଲେ ସମ୍ମାନ
ସାଧାରଣ ଲୋକରୁ କୃଷ୍ଣପତ୍ର ଘରରେ ଗଢା
ଯୁତର ସୁରଧା ଦେବ ଏବଂ ଯାତିମାନଙ୍କର
ହୃଦୟବାର କଞ୍ଚା ନିବାରଣ ଦେବ ।

— ୯ — ଏ ନିୟମାବଳୀ ଶ୍ରବଣରେ ସମ୍ଭବ-
ମାତ୍ର ଉପେକ୍ଷା ଅନୁମୋଦନ ପୂର୍ବକ ସମ୍ମନ
ପ୍ରକାଶ କରି ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରେତ୍ର ଓ ମନ୍ଦିର
କୋରଙ୍ଗରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ ଓ ଜୀ ମିଠାବ
ହଣ୍ଡାରରେ ନମବ ଟଙ୍କା କାହିଁ ଓ ମନ୍ଦିର
ମୋହଦ୍ଦତ୍ତା ଦେଇ ଶ୍ରୀ ଶଶୀ ମାନେବଙ୍କ କର
ମୁଦ୍ରା ଓ ଶ୍ରୀଶଶୀ ମାନେବ ବିତ୍ତିନିବରେ ବ୍ୟାଧ
ପ୍ରକାଶ କଲମାଥିଦେବନ ସମ୍ମ ଉତ୍ତମ ଚଳାଇ
ଅଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏ ବାର୍ଷିକ ଗନ୍ଧାର ଧାରାମ

କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା ଛପାୟ ହେଉଥାଇ ଲାଗି
ଏ ବିଷୟ ଅଗାମୀ ସମ୍ବରେ ନିଷୟ କରିଯାଇ
ପରେ କିମ୍ବା ଛପାୟ ଦେବ ଛପିପାଇବାକୁ
ସମ୍ଭାବ ଦିଇପ ଶପାନକ ଗୁରୁତ୍ୱାବ୍ଦୀ ଠେଣ୍ଟାଙ୍କ
ମେଲେକୁର ବଣୀକ ସହି ସ୍ଵର୍ଗର୍ଭରେ
ଜାଗାର ସମ୍ବାଦକାଳୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପରେ କରି
ଯାଇଅବୁନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥର ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ
ଏବ କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ କ୍ଲିକ ଲିଫ୍ଟାର
ଦିହର କରିବାକୁ ଯୁକ୍ତ ସରକୁ ପଠାଇ ଦେବେ
ଅତେବକ ଏ ବିଷୟରେ ଲାଇଚରଣର ହିନ୍ଦୁ
ମହୋବ୍ୟମକରର ଉତ୍ସାହ ପ୍ରତିକାଳ କିମ୍ବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ସହାଯକେହାନ୍ତି ପଞ୍ଚାୟତ ସହାଯକ
ହଜାରକ ବିନ୍ଦୁରୀଥ ସହାଯକ ପଞ୍ଚାୟତି
ସରା ।

T₀

THE EDITOR OF THE "UTKAL DIPAK"
Dear Sir.

I shall feel much obliged by your kindly having the accompanying copy of an application with annexure from the Rate-payers of the Pore-Municipality to the Commissioners of the said Municipality, duly ventilated in your much esteemed paper.

I was for sometime in Puri, and left the place lately, during this my stay there, from what I saw and heard of the affairs of the Municipality I should say. I fully sympathize with the poor Rate-payers.

CUTTACK, } I remain
8-5-87. } Yours sincerely
A Sympathizer

To THE COMMISSIONERS OF THE PO^R
MUNICIPALITY

Peri, the 21st April 1867

We beg to state that being much dissatisfied with the work of the municipality some of us knowing Pandit Tarakanta Bidyasagar an intimate friend of the Chairman and an old and revered gentleman went to him on the 3rd Instant and related to him the mismanagement of the municipality with the request that he will either instruct the chairman to do his work properly or to bring the matter to the notice of the Commissioners.

their next meeting. The Pandit who is also a Commissioner of the municipality wanted a written statement from us regarding the alleged mismanagement. The enclosed statement was given. The Pandit sent for the Chairman in our presence and showed him the statement. The Chairman admitted his fault, as the Pandit says, took a copy of the statement and promised to rectify them but we are sorry to find that nothing as been done yet and things continue to go on as they are. We hope that the Commissioners will be pleased to take steps to rectify the evils or allow us to represent the matter to the higher authority.

We have &c.

Rate-payers Puri Municipality.
STATEMENT.

1 No proper tender is taken from the contractors appointed from time to time for construction of the works of Municipality as before.

2 There is none we believe responsible for the proper examination of the works executed as before.

3 In regard to the sanitation of the town which is an essential thing for a place like Puri an iota of attention is not paid by any municipal officers.

4 There is none it is believed responsible to exact proper amount of works from Mehters consequently they do not seem to work properly.

5 It is believed that the contractors do not supply good materials and do not perform their work in workman like manner.

6 Since the introduction of the elective system no improvement as regards the construction and repair of the town roads and streets except one which leads to Daitapara sahi.

7 It is said that the work of the municipality suffers for want of proper distribution and supervision of the work by the chairman as before.

8 The word Commissioners do not seem to take any interest in the Municipal work, because it is said

that they are not entrusted to any work.

9 Miscellaneous.

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।	
ବାରୁ କରସେ ଦେଖିବାକ	କଟକ ଅତ୍ରିମ ୩
ଦେଖିବାକ	ବାମଶା ୩
ଦେଖିବାକ ମିତି	ବର୍ମମାଳ ବଜ୍ରୀ ୩୨୫
	ଅତ୍ରିମ ୩
ଗୋଧୁର ଗୋପକର୍ତ୍ତା ସ ବାତେଗକଷକସୁର	୩
ବାରୁ ଉତ୍ତରାଥ ମନ୍ଦିରପାଦ ମୂରିବର୍ତ୍ତ	୩
ଶ୍ରୀ ବାମା କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତାମନ୍ଦିର	ବଜ୍ରୀ ୩୧୦
ବାରୁ ଦେଖିବାକ ମିତି ଅସୁରେସର ଅତ୍ରିମ ୩	୩
ଗାସପ୍ରିପ୍ରସାଦ ମିତି କଟକ	୩
ଗରନଦହାରି ଗୋଧୁର	୩
ମନସେ ମହାନ ମନ୍ଦିର	ବଜ୍ରୀ ୩
ବାରୁ ରମେଶ୍ବର ମନ୍ଦିର ବାଲେସର	୩
	ଅତ୍ରିମ ୩
ଦୃଷ୍ଟକ୍ଷେତ୍ର ଘୋଷ କଟକ	ବଜ୍ରୀ ୩୫
ମଧୁବନ ମାହାପାତ୍ର	ଅତ୍ରିମ ୩

ବି ମା ପ ନ ।

SCHOOL BOOKS ! SCHOOL BOOKS !

English and Uriya for Entrance Minor and Vernacular schools of all grades, sold at the book shop of the Cuttack Printing Company, Dargha Bazar Cuttack.

କାନାପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚବଳୀ ଏବଂ ତେଣୁ ବିଦ୍ୟା-କୟାରୀ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତ୍ରକ ସଲହ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିଛି-କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲା ।

ନୂତନ ସାଲ୍ସା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ୨ ପ୍ରକାର ବିଲଙ୍ଗ ମସଲିହାର ପ୍ରସ୍ତ୍ର । ଏହା ବ୍ୟବହାର କଲେ ଶଶିରକୁ ପାରଦ୍ଵିଷତ ରକ୍ତବୋଷ ସର ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ଗତ ହୋଇଯାଏ । ପାଶର ଦା, ଗର୍ବମୀ ଦା, କାଳ ଦା, ଦେବ ଓ କାକ-ରହିବର ଦା, ଶୋଲ ଦା, କାଳ ଦା, କାକର ପୂଜୀ, କୋଣ୍ଡ-ବାଟିଳ୍ୟ ଅଳ୍ପଶ୍ରୀଦା, ପେଟଫୁଲ ଶଳିବ୍ୟାଦା, କାଶ, ଶୟବାଧ, ପ୍ରସ୍ତାବପୀଡ଼ା, ବୁଣ୍ଡା, ଧାରୁଦୌର୍ବଳ୍ୟ ଏବଂ ବଜ୍ରନିର କୁର ଉତ୍ସାଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ଆବଶ୍ୟକତା ।

ଭାଷାଧର ମାତ୍ରା ବୋଲି ଦେବରେ ଉତ୍ସାଦ ଦେଖାଇ ଦୟାପାଦିତା ଏବଂ ତିନ୍ଦା ସକାଳେ ଏବଂ ସନ୍ଧାବେଳେ ଧାରିବାକୁ ହେବ ।

ପଥ୍ୟପାଞ୍ଚର ନିୟମ ବୋଲିର ବିକଟରେ ଲେଖା ଅଛି । ପଥ୍ୟପାଞ୍ଚର ଏଥର ଗୁଣ ଦେଖା ସାଇଥିଲା ।

କଟକ ପ୍ରିଞ୍ଚିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବୋକାଳ ପାରେ ବିକ୍ରି ହେବାକୁ ।

ମୂଲ୍ୟ ଏକ ସିର୍ବେଳ ଟ ୧ ।

ଏଇବ୍ୟାର ସବ୍ସାଧାରିଣଙ୍କୁ ଡଣାର ଦିଆ ଯାଉଥିଲା କି ଅଛି ମିଛନସିପାଲିଟୀ ଲଲକାର ବଡ଼ୀ ଲାକମାଳ ସନ ୧୯୭୧୮୮ ସାଲର ବାର୍ଷିକ ମରମତୀ କିମନ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମାଟ୍ଟି ଓ ଚେକା ବର୍ମମାଳ ବାନ୍ଦୁରାଷୀ ଦିଆଯିବାର ବରକାର ଅଛି ଯେ କେହି ଛାକ୍ର କର୍ମମାଳ ବାନ୍ଦୁରାଷୀ କେବାକୁ ଲାଗୁ କରୁଥିବେ ସେମାନେ ଚିତ୍ରମାସ ତା ୧୯ ରଖ ମଧ୍ୟରେ ବନ ଲେଖାନାରେ ଟାଇକ ଓ ରହିବିଯୁବର୍କ ବିକଟରେ ବରଖାସ୍ତ କରିବେ ଓ ତାହା ସେହି ତାରିଖେ ଭାଇଷ୍ଟେସ୍ୟାରମେଲ ଖୋଲ କରିବ ବନ୍ଦର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶଥାର କି ଅସନ୍ତ୍ର କୁଳମାସ ତା ୧୯ ରଖ ମଧ୍ୟରେ ମାଟ୍ଟିକମ୍ ଓ କୁଳମାସ ତା ୨୧ ରଖ ମଧ୍ୟରେ ମାଟ୍ଟିକମ୍ ଓ ସାଥୀସ କର୍ମ ଅଞ୍ଚାମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଚନ୍ଦ୍ରବିଲକ୍ଷମ ।

ଲାକମାଳ ବ୍ୟାନମାଟିବର୍ମ ଉପକ ଚେକା

ଟ ୧୦୦୦ ପରେ

୧ ଗଣେଶଦାଟ କାଲ ଟ ୨୭୦୭୫୮୩୦୨୫୫୦

୨ ତେଲଜାବଜାର

କାଲର ବାରା ୧୦୦୦

୩ ଏକଳ ବ୍ୟାନାବୀର୍ତ୍ତ ୧୨୦୮୦

୪ ଏକଳ ବ୍ୟାନାବୀର୍ତ୍ତ ୧୦୦୦

୫ ଏକଳ ବ୍ୟାନାବୀର୍ତ୍ତ ୧୫୪୦୦

୬ କୁମାରିବାହି କାଲ ୨୫୧୦ ୧୪୭୦୦

୭ ଏକଳ ବ୍ୟାନାବୀର୍ତ୍ତ ୧୫୭୦ ୧୩୫୦୦

୮ ରାଣୀବାହି କାଲ ୨୫୦୭ ୧୫୫୦୦

୯ ସୁଶ୍ରୀବସ୍ତ୍ର କିମାର କାଲ ୨୫୫୨ ୧୩୫୪୦

୧୦ କଟକପଣ୍ଡାକାଳ ୨୫୨୦ ୨୪୨୨୦

୧୧ ଗୁପ୍ତ ପୋଲ କାଲ ୨୫୨୨ ୨୨୨୧୦

୧୨ ସମୀଅଗଲାର ନାଳ ୨୫୨୨ ୨୨୨୧୦

୧୩ ପ୍ରୋରଥାର ନାଳ ୨୫୦୫ ୧୨୨୨୦

୧୪ ମେହେଦିପୁର ନାଳ ୧୦୫ ।

୧୦

୧୫ ରଖ ମର ସନ ୧୯୭୨ ।

Juggessur Chunder
Vice-Chairman,

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୪୬

୧୯୪୫ ରକ୍ଷଣ ମାଟେ ମନ୍ଦ ସହ ୫୮୩ ମରେଇଥାଏ । ମୁଁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାବୁଦ୍ଧି ଓ ଜୀବନ ପରିପାଳନାକାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯
ପ୍ରସାଦେୟ ୩ ୮

ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାଦ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ କେ, କି,
ଶ୍ରୀ ସହେବ ବଜଳା ରେବନ୍ଧୁ ବୋର୍ଡର
ସୁଲୟର ସେକେଟ୍ସ ସଦରେ ନିଷ୍ଠୁ ହେବା
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ ବିଷୟ ଅଛଇ । ଏଥରେ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ତାହାର ପୋଖରୀ
ତେମନ୍ତ ଦେଶୀୟ ଚିହ୍ନର ରମ୍ଭରକର ଏ
ତବାର ପଦମାଳ ପାଦବାର ଅଧିକାର ଶୀକାର
କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥ ପୃଷ୍ଠା ବୋର୍ଡର ବଜଳା
ଏ ପଦ ପାଇ ନ ଥିଲା । ସବୁ କେଇ ସାବେବ-
ନ ଏଥିପାଇଁ ଧଳିବାର ଦେଉଅଛୁଁ ।

ବିନ୍ଦୁର ବଣିକ ସମ୍ମ ଭାବତବର୍ଷରେ
ରେଲବାଟ ନିମିଶ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
କରିବା ନିମିତ୍ତ ଭାବତବୃ ଖୁଣ୍ଡ ପେନେଟସକ୍ର
ନିବଟରେ ଅବେଦନ କରିବାରୁ ସେ ଗର୍ହର
ନିତିର ଦେଇଅଛନ୍ତି ବ ଭାବତବୃ ମହିମାମେତ୍ରା
ଯଥାସାଧ ରେଲବାଟ ବିଦ୍ୟାର ବହିବା ପ୍ରତି
ସହବାନ ଅଛନ୍ତି ଏବ ସେ ଦେହ କଞ୍ଚାଳୀ
ରେଲବାଟ ନିମିଶ ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଭ
ଅଛନ୍ତି ତାହାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦୟା ଯାଇଥିଲା ।

ବଦଳ ହେବା ପୁଣେ ଶା ସୁନ୍ଦର ବି, କେ ସାହେବ
ହୃଗୁଲିରେ ବତ୍ତ ମୁଖ୍ୟାତି ଅରଜ ଥିଲେ । ଅମ୍ବ-
ମାଳକର ଏକାନ୍ତ ହରିରା ହେଉଥିବୁ ସେ ଧରିଦ-
ପୁରବାସିମାନେ ଏହି ଦୂର ଦେଶୀୟ ହାବିମଳ
ଅମଳ ଗୁଣରେ କଟାଇବେ ଓ ସେହିମାନେ
କହନ୍ତି ବ ଦେଶୀୟ ତିଳିର କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ସୁଧାର ରୂପେ ଜିଲ୍ଲାର ବାର୍ଷିକୁର ନିର୍ମାତାଙ୍କ ଦର-
କାର ଅସନ ଥଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମ
ଗଣେଯିବ ।

ବଜୀୟ ଲେଖକଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବାହ୍ୟକୁ
ଦେଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ବେଶବାଣୀ
ମନ୍ତ୍ରିମାନେ ଜ୍ଞାନାଳକ ପରିଦର୍ଶକ ଦୋଷ
ହୁଏ ଅବସ୍ଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପେକ୍ଷା
ଲିପାରିବେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ସରକାର
ମର୍ମଭିତ୍ତିମାନେ ଜ୍ଞାନାଳକ ପରିଦର୍ଶକ ଥିବାରୁ
ଯଠାର ଦଳ ମନ୍ଦ ସଂଘାଧାରଣକୁ ଜଣା
କାହିଁ । ନବନ ଶୈଟିଲଟ ଅନୁଦିତତାକୁ
ପ୍ରସିଦ୍ଧିକାରୀ ଓ ଅଲପର ଜ୍ଞାନାଳାମାନଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବାହ୍ୟଭୂଷଣ
ମାର୍ଗ କରି ଏହି ବିବଦ୍ଧମାଳକ ବୃଦ୍ଧାର
କି ଏହି ନୂତନ ନିୟମର ଆବଶ୍ୟକତା
ଅଛନ୍ତି । ଭରିଷା ଦୃଥିର ଏହାଦ୍ଵାରା
କାହାର ଦେବ ।

ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥାବେ । ଅମେଗା-
ନେ ବନାଇବ ବଢ଼କ ପୁଣ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସାହେ
ବ୍ୟସ । ଏ ବାଟଙ୍କ ଦିଲାଖାଳ ଲାଲକାଳୀ ହେବାର
ସମ୍ମୂଳୀ ଅଶା ଥିବା ପ୍ରଭୟମେ ଏଥିଆର୍ଥ ବେଳୀ
କଞ୍ଚାଳ ବାହାରୁ ନାହାନ୍ତି ଅର୍ଥର୍ଥରେ ବିଷୟ
ଆଗିଲ ।

ଅମ୍ବମାଳକୁ ନୂତନ ଶୈଳେଟ ସବ ହେଲା
ଗାହାଦୁରଙ୍କ ଅମଳରେ ନୂତନ କଥାମାଳ
ଦେଖିବାରେ ଅସୁଅଛି ଧରିଦୟର ଜିଞ୍ଚିରଣାସଳ
ଓ ବିନ୍ଦୁର ଲୁର କର୍ତ୍ତମାଳ ଦେଖିଯୁ ଦାବମଳ
ଦସ୍ତରେ ଅର୍ପିତ ହୋଇଅଛୁଟା ଅର୍ଥାତ୍ ସି, ବି, ଏଲ,
ସ୍ମୃତ୍ସାଦେବ ସୋର ସିଦ୍ଧିଲ ଓ ଶୈଳେଟ ଜଳ
ଏବଂ ଏ କ୍ରିକେନ୍ଦ୍ରମାରବେ ସାଦେବ ମାଳ-
ଶୈଳେଟ ବିଲେହର ହୋଇଅଛୁଟା । ଏ ଦୃଢ଼
କର୍ତ୍ତମାଳ ଦାବମ ଅଛନ୍ତି । ଧରିବ ପୁରିକୁ

ବିନ୍ଦୁ ସାହେବଙ୍କ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଅମୃତବଜାର-
ପଟ୍ଟିକା ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲାପୋଠ ଦୂଷସ୍ତିତ ବରାଥୁଳୀ
ଭହିର ଦୂରର ସେ ଅବଧି ଦେଇ ଲାଗାନ୍ତି ।
ଏଥମଧ୍ୟରେ କଲିକଳାର ସମାଦିପତ୍ରର ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବୋଟଅଧ୍ୟକ୍ଷାର୍ତ୍ତସର ଜ୍ଞାନ ଗାନ୍ଧାର
ହାତରୁ ବବ୍ରୁମେଣ୍ଟ କାଢ଼ି ନେଇ କାଲିତେ
ସାହେବଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ଷମାନର
ଦତ୍ତବ୍ୟୁ ଶ୍ରୁତି ମାମଲ ସେ ବିଶ୍ଵର କରି-
ବାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ କୋରି ଏକ ସହାଦିପତ୍ରରେ
ଲେଖାଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ସାହେବ ଏ ସବୁ କଥା
କେମନ୍ତ କରି ସହ ରହିଥିଲୁଛି ଅମୃତବଜାର
ବିତତ୍ତ ଜଣା ପାଇଥାରୁ ବର୍ଷମାନ ଶୁଣିଲୁଣ୍ଡ ଯେ
ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ ଲାହାଙ୍କ କୈପିୟାରୁ ଚଲିବ ଚରି-
ବାକୁ ସେ କୈପିୟାରୁ ଦେଇ ଅଛିଲୁ ମାତ୍ର
ଗହିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଷ୍ଠାକୁ କିମ୍ବା ହୋଇ ଲାଗି ।
କେବଳ କୈପିୟାରୁରେ ଏ କଥା ନିଷ୍ଠାକୁ

ହେବାର କୁହଳ ଏଥର ଅନୁସବାଳ ଓ ପ୍ରମାଣ
ତୁହାର କରିବା ଡରି ।

ଅଜିକାଳ ପୁଣି ପ୍ରକା ସଙ୍ଗର ଧୂମ ବର୍ଷ
ଦେଶର ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଲାଗି ଯାଇଥିଲା । ଏ
ସମସ୍ତ ସଙ୍ଗର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଏକ ଅଛିଲ ଅର୍ଥରୁ
ସୁବିଲ ଭାଷାକ୍ଷରରେ ଭାବତବର୍ଷର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ସଙ୍ଗ ସୁନାହ ସବାଳ କିମ୍ବାମୁରେ ଆମଣ ଭାବ
ଦେଖିବା କିମ୍ବାକୁ ଅବେଳାଳ ପଢ଼ ପଠା
ଇବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଙ୍ଗର ହାତରୁ ସବ୍ୟ
କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ମହିମାମେତ୍ରବାହୀର କିମ୍ବାକୁ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଲୁହ ଭାବତବାହିକର ଡାହା ଯେ ଏହା
ସଙ୍ଗର ସବ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କିମ୍ବାମୁରେ ଲେକବା
ଅସାର ଦୟା ଯାଉ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକଳନିଧି
ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇବ ଲାଗ ସବ୍ୟ ମନୋମାତ୍ର କରି
ପାରିବେ । ଏପରି ହେଲେ କିମ୍ବାମ୍ଭାପକ ସଙ୍ଗର
ଶାର୍ମି ଲେବକି ମନୋମାତ୍ରବୁଧେ ଗୁଲିବ ଏବା
ଏମନ୍ତ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ପାରିବ କାହା
କି ଯାହା ଲେବବ ଡାହା ବା ପ୍ରଯୋଜନକ
କିମ୍ବାତ ଦେବ । ଅମମାଳଙ୍କ ବିବେତଜାହେ
ଏହି ଶବ୍ଦ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋ
ଦେବା ଉଚିତ ।

ବାହୁ ଗଣ୍ଠାପ୍ରସାଦ ବନନ ଏଠା ସୁଲିଙ୍ଗ-
ସବଳନଶେବୁର କୁଟକାଳୁ କାମରେ ଅକାୟ
ନିରପଦ୍ଧାର ବରହାର ମେହାରର ସ୍ଵରୂପ
ଟ ଟେଣ୍ଟୋ କ୍ଷା ବାଧରେ ଯେଉଁ ଦେବାମ
ମେକଦମା ବରଥୁଲେ ଏହ ଯହି ର ସବାର
ଘମେମାରେ ତୁମେଷ ଦେଲାପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ଯେ ମୋହଦମା ବରଥୁତ୍ରାହରେ ବାଖା ଦକ୍ଷତ
କାରଣରେ ଉପରେ ଦେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବାମ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷର ଅନ୍ତକମତେ ମୁଦ୍ରାଲକ୍ଷ ଲୋହସ
ଦେବାର ତୁଳନାଯ ମହଦେବା ପ୍ରକୃତ ନାଳସ
ମୋହଥୁବାରୁ ଅଦାଲତ ଏ ମୋହଦମା
କୁ କ ପରବାର ସିବାନ୍ତ ବଲେ । ମୁଦେଇ
ସୁଲିଙ୍ଗ ଆମଚ ଅକୁମାରେ ଲୋହିରକ ଏହମାହ
ଛିଲାକୁ ନାଳସ ବରଥୁଲ । ମଦେଇ ଅପଳ
ନାଳକ କ ଜାହିଁ କହ ଲଗାରୁ ଯେବେ ଅପଳ
ନାଳକ ଦେବକ ସାମାରର ବିଧାର ମନ୍ଦିର
ବିଧ ରବ ବୋଲିଥାରେ ବନା ଏହ ବିଷୟରେ
ଗୋଟିଏ ତୁଭାନ୍ତ ଦେଖି ମାନ୍ତ୍ର ଯିବ । ଅମେ
ନାଳେ ଅକୁମାଳ ବନୁଥାରୁ କ ଯେଇଁଥାରେ
ବିରୋଧ ବିଧ ଥିଲ ଦେବାରେ ଅନ୍ଧାର କି

କଣ୍ଠ କେବଳ ଦିଶେଷକିମ୍ବୁ କି ଥିବା ସ୍ଥଳେ
ଅଟିବ । ଆଜିର ଏହି ମାମାଂସା ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ଏ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍‌ରେଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାର
ତତ୍ତ୍ଵ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ମୂଳସହି ଘନବାର ପୁଣିତ
ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ମଞ୍ଜୁର ଦେବାରୁ ଦାଇ
ବୋର୍ଡ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ କି ବଟକ କିମ୍ବାରେ ଜଗନ୍ନାଥ
ଅଧିକ ମୂଳସହି ହେଲେ । ପେର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାର ମୂଳସହି ବରେଶ୍ୱର ଠିକ
ହୋଇ ଲାଗୁ ଏବଂ ମୂଳସହି ବଦିଗାର ଦିନ୍ଦ୍ରପଳି
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଗେଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଲାଗୁ ଦେଇଯିଲୁ ଛନ୍ତି ଅଧିକା ମୂଳସହି
କଟକ ସଦବ ମହିମାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ଏଥୁବୁ ଜଣା ଆଜିଅଛି ସେ ଏହି ମୂଳସହି
ପଦରେ ଶୀଘ୍ର ଏବବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମିତ୍ତ ଦୋଷ
ଏଠାରୁ ଅସୁଅନ୍ତର୍ମୁଣ୍ଡ । ଏବଂ ଏଠା ମୂଳସହିରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସର ମୋହଦମା ଦାସର ଦ୍ୱାରା
ଏହାଙ୍କର୍ତ୍ତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ ପରମାନନ୍ଦର ଉପକାର
ହେବ । ଏହି ଏଠା ସୁରକ୍ଷାର ମୂଳସହିରେ
ସାଦାୟା କିମ୍ବେ ଦେବ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ମୂଳସହି
କିମ୍ବେ ଲିଙ୍ଗକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତର ରଖିବା ଦାରିଦ୍ର ବା
କିମ୍ବେ ରହୁ ଅନେକ ଫଳରୁ ତିଠି ଆଚ୍ଚେ
ଦିବସା କ୍ରମେ ଶାଶ୍ଵତ ତହିଁ କି କଲୋବ
ହୋଇ ଯେଠାରେ କିମ୍ବେ ପିତିବ ଏ
କିମ୍ବେ କହିଗା ସଙ୍ଗେ ତହିଁ ଗୁରୁତ୍ବ
ଶୈଳେନ୍ଦ୍ରିୟ ଏକିମାର ଅଳ୍ପମାନ୍ୟ ମୁଦ୍ରଣ
ଏକିମାରୁ ସମେତ ଯିବାର ସମ୍ଭବ । ଯାହା ହେବ
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ମୂଳସହି ଏବେଳକ ଛାଇରୁ ଫେଝ
ଦର୍ଶକ ସୁରକ୍ଷା ଉପର୍ଯ୍ୟ ଅଟିଲେ ଏବଂ ଦିବସା କ୍ରମେ
ଦିଲ୍ଲି ମୂଳସହିରୁ ସଥେନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାରୀ
ଗାବା ସାର୍ଵଭାବ ପାଇଁ ହେବ ।

୧ ପ୍ରସାରତକ ବିଜୁବରେ ଦାଏର ନିହାଇଥିବ
୨ ଅପହାଦ ଅରୁଗୋଗର ମୋବଦମା କେତେବେ
୩ ବିଦୁଲେଖନ ମଧ୍ୟପୁରାତରେ ଆଶେଷିତେ
୪ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ମୁଢ଼ର ଓ ମୂଳାଯ ପରିବର୍ତ୍ତନ
୫ କରିବରେ ଦୋଷ ଶାକାର ପୂର୍ବ ଜମାପ୍ରାପ୍ତ
୬ ହୋଇ ଅହାରଭରେ ଦୟବରିଦାସ ଦରଖା
୭ ମୁମାକ ଦେଲେ ଏହି ପକଳୁଥାରେ ମୋବଦମା
୮ ଫର୍ଦ୍ଦର ଦେଲେ ଏ ଅବଶ୍ୟ ଅଦାଳିତେ
୯ ଟଣାଟଣି ଦେବାଠାତୁ ଅପଣା । ଦୋଷ ହୁଏ
୧୦ ଅଥେବିରେ ନାହିଁ କହିବା ବଜ ଆଜନା

ବିସ୍ତର ସଦେହ କାହିଁ ମାନ୍ଦ ଜଳସମାବ୍ସରେ ଦେବତା ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ଏ ମୋରଦମାର ମୁକ୍ତାଧାର ଦେଉଥାଇନ୍ତି କାରଣ ପଞ୍ଚତକ୍ତ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀପା କରିଲ ଥିଲେ ଏକାଏ ଏହି କାହାର ଆନ୍ତା ଅଛିଏବ ସେହିପାଇଁ ହିତିବ ଦୂରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଉଚିତ ଥିଲ ।

ସମ୍ବାଦକ ବେବଳ ସାଲବ ହେବାର ସମ୍ବାଦ
ମାତ୍ର ଦେଇ ସାଲବ ଦରଖାସ୍ତ ଆଗାମିକ
ଭାବିଦେବାର ଜାପୁର୍ବ ଦର କୁହାଗଳ କାହା
ସାଲବ ଦରଖାସ୍ତକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା କାରଣ
ସେ ବୃଦ୍ଧି ଶୀକାର କର ଥିଲେ ଓହିହିଁ ନିମିତ୍ତ
ସଂଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଦେ ତାହା କିମର
ବାବୁ ବୋଧ ହେଉଅଛି ସେମନ୍ତ ସେ ମନ୍ତ୍ର
ଫେରେ ଶୀକାର କମ୍ପ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର
ନାହାନ୍ତି ।

ମହାବିଜ୍ଞାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସେହି ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତବୁ ଅଶ୍ଵୟରୁ
ବାହୀରାଙ୍ଗ ପାପରୀବେଳେ ପ୍ରଧାକଳନଗର
ପାରୁପରେ ଥିଲେ । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ସେଠାରୁ ବୁଝିଯାଇ
ଗମନ କରି ସମ୍ବେଦୀ ଲଗଇରେ ଏହି କର୍ତ୍ତା
ତୁଟିଯୁ ଜେନଗଲକ ସହିତ ସାଂଗ୍ରହ କରି
ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ବରୁଅଛନ୍ତି । କମ୍ପତ
ତୁଥିଲ ତୁମ୍ଭେ ନବତୃତୀମେତ୍ରକ ଅଧିକରେ ମର
ଆପିଦ୍ଵାରେ କହ ଭାବତବର୍ଷ ବିବୁକରିଲ
ଗଣ୍ଡଗାର ଲଗାଇବା ମାହାବର ଭିନ୍ଦେଖି
ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତ ସବାଦପତ୍ରମାଳକରେ ଏହି ବିଦ୍ୟାର
ଜୀବ ଅନୋକନ ଲଗିଥିଲୁ ଏହି ଦେହିପଦ୍ମବ
ଦର ନାହା କୁଣ୍ଡା କାହାରୁଅଛି । ଅମ୍ବାଜିକ
ବିବେତନାରେ ଦକ୍ଷିଣ୍ଦ୍ରଦିଶ ବିଦ୍ୟରେ ଘର
ଦେବାର ବୌଦ୍ଧର କାରଣ ନାହିଁ । କରମ-
ବର୍ଷରେ ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତ ଅଧିକାର ଏମନ୍ତ ଜୀବ-
ଜୀବରେ ପ୍ରାପିତ ଦୋଷ ନାହିଁ ସେ କେହି
କିମେ ବିଜ୍ଞାପ ଦେଇ ପରୁକେ ନାହା କଲେ
ଦୋଷକଳ ଦେଇ ପାପକ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ କଳା
ବହିବାକୁ ଦେଲେ ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ମୁଦ୍ରକ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ମିଜୀ
ମୁକ୍ତରେ କର କାହାକୁ ଏହି ଏକ୍ଷୟାପ୍ତ ବେ
ଦୟାର ଧାର ଅଟକ୍ରି । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବହିନ୍ତା
ଅନ୍ତରୁରେ ଉକ୍ତର ପର ସେବେ ଅନ୍ତରୁ
ବୁଝିଲା ଅଶ୍ଵୟ କେଉଁଳେ ଜେବେ ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତକ
ଧରିବେ ଗୋରବର ବଥା ଦେଇ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବାଜିକ ବିବେତତାରେ କାହାକୁ ପ୍ରତି
ପଦିନ୍ଦର କର କାହାକୁ କେମନ୍ଦ ଧରିଲା
ମୁକ୍ତର ଦେଇଥାଇ ।

ବାହୁଦର ସେଇଜାମ ତେବେଳିଦାର ଜାଗାୟ
ଲୋକମାନେ ବିଦେଶୀ ହେବା ଓ ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ
ଦେଲା ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସବାଦ
ଥାବା ଏଥୁ ପକେ ଅଧିକଲ ଥାବା ଠିକ୍
ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ିଲାହି ବରଂ ବିଦୋହିମାନେ
ଅମ୍ବାରଙ୍ଗୁ ବ୍ୟସ କରିବା ଏବଂ ତହିଁପରି
ଅମ୍ବାର ଛେଷଜ ଗର୍ଭମେଶ୍ୱର ସାହାୟ୍ୟ
ଲୋକବାଚ ବନ୍ଧୁତ ହୁଅଇ । ମୁକ୍ କଥା ଏହି
ଏ ବାହୁଦର ପ୍ରକୃତ ସବାବ ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ
ଗର୍ଭମେଶ୍ୱର ପାଇ ଲାଭାନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଦ୍ୱାରେ ପଢ଼ିଲାନ୍ତି ଏ କଥା ଗୋଲିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହାନ୍ତି । ଅମ୍ବାର ଶବ୍ଦବ୍ରତହିମାନ
କାହିଁର ଘରକରୁର ଛେଷଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଥାନ
କୁ ପାଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେଖୋ ଲୋକମାନେ
ଥାବାକର ତେବେ ଦିଲ୍ଲୀନୁହନ୍ତି । ସେମାନେ
ସ୍ଥାନବିଶ୍ଵାନ୍ତ ବିଶ୍ଵାନ୍ତ ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ
ଜାହରେ ବିପାକର ଦେଖିଲେ ସ୍ତରୀ ହେବେ ।
ସେବେ ଉତ୍ସୁକ ବିଦେଶୀର ବିଦୋହିମାନେ
କବିନ୍ଦିବ କରିଥିବେତେବେ ବିଦେଶୀର କଥା
ହେବ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କେହିଁ ଏପରି ଜଳ-
ଭବ ଭତୀର ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଅମ୍ବାର ଅବହର
ନିଦମାନ ପର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ୧୦୨ ଓ ବୁଝିଯା
କାହିଁରୁ ଭାଗ କର କେବେ ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ
ବାହାୟ କରିବେ ଲାହି । ଏ ଜଳବଦର
କୌଣସି ମଳ ଥିବାର ଅମ୍ବାରଙ୍ଗର ବିଶ୍ଵାସ
ହେବ ନାହିଁ । ଗର୍ଭମେଶ୍ୱର ସେ ସ୍ତରେ
ନରର ବର୍ଷ ଭାରତପରର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ ସାହାୟ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଥାଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ସ୍ତରେ ସମୟ ପଢ଼ିଲେ ଥାବାକୁ ବିଦୋହିଙ୍କ
କାହିଁ ରଖ କରିବାକୁ ଅଞ୍ଚଳର ହେବେ
ନାହିଁ ଏ କଥା କେମନ୍ତ କର ବିଶ୍ଵାସ ହେବ ।
ଯାହା ଦେଇ ପ୍ରକୃତ କଥାଟା ବସ ଶାୟ ଜଣ
ପଡ଼ିବ ।

କାନ୍ଦୁରେ ଗୋଟିଏ ଲୁଗାର କଳ ଅଛି ।
ଏହି କଳ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କର ଗୋଟିଏ
କମ୍ଳାନିଲାବ ସୁଧିତ ହୋଇଥିଲା । ଗର୍ବ , ଚିକି-
ତର୍କୁ ଏ କମ୍ଳାନାର ଅଂଶେମାନେ ଘରଙ୍କର
ଟ ୧୧୯ ବା ଲେଖାର୍ ଲାଭପାଇ ଆସ ଅବରୁଦ୍ଧ ।
ଏ କାରଣାବ ମୁକାଧନ ପାଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିଲା
କୁର୍ତ୍ତମାନ ଥର ପାଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବଢାଇ ଦଶ-
ଲକ୍ଷ ଲେଖନ କରିବାର ବିଶ୍ଵର ଲାଗିଥିଲା ।
କାରା ଦବ୍ୟଥର ଲୁଗା ଲୋକଙ୍କର ନିଜି

ପ୍ରସ୍ତୁତି କାହାରେ ପଦାର୍ଥ । ବିଲାଳ ବଣିକର
ଅଧିକବାୟୁ ଓ ତେଜ୍ଜ୍ଵାଳୁ ଲୁଗା ବୁଣିବା
ଏ ଚଦଶରୁ ଛଠି ଯାଇ ଏଠାର କେତେ ଶତ
ବରାଞ୍ଚି ଅବଧିମୟ ଅଟଇ । ବମ୍ବାଇ ପଞ୍ଚାବ
ଓ ଉତ୍ତର ପର୍ମିମବାହିମାନେ ବେତେଗୁଡ଼ିଏ
ଲୁଗା ବୁଣିବା କାରଖାନା ପିଟାର ସେମନ୍ତ
ଅପରାଇ ଲାହ ବରୁ ଅଛନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଏ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପିନ୍ଧିବା ଲୁଗା ସବାଷେ
ପ୍ରଦେଶଦାଟିକୁ ଗୁହ୍ଯ ବସିବା ଦାୟକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
ବଜ ଉପକାର ବରୁ ଅଛନ୍ତି । ଭାବିତବର୍ଷରେ
ସେତେ ଲୁଗାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ଵାରା ଏକଥା
ସୁରା ଏ ଅବ୍ୟ ଶୁଣିର ହୋଇଥିବା କାରଖା-
ନାମାକବହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲ କାହିଁ । ଏମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥାରେ କଙ୍ଗଳା ପ୍ରଦେଶରେ ଲୁଗାର
କାରଖାନା ବସ୍ତର ଫେଟୁ କାହିଁ ଏବ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶର ଲୋକମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାୟର ମହାର
ବୁଝୁନାହନ୍ତି ବଜ ଦୃଶ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ।
ଏତେବେଳେ କୁହିଲଟା ଗଲ ଲୋକେ ନାଗା-
ଶ୍ରାନ୍ତରେ ବେତେ ଶାତିର ଶନ୍ତିକ କଲେ
ମାତ୍ର ସେପର ଜାତି ମାନ୍ଦରେ ଦେଶର
ଧନବୃତ୍ତି ଓ ଦରଦୁ ଲେବ । ବେଳଗାରର
କାଟ ହେବ ସେପରେ କାହାର ମନ ଗଲ
ନାହିଁ । ଦେବେ ଅମ୍ବାଳର ତେବେଳ୍ୟ
ଉଦୟ ହେବ ।

ଶ୍ରୀଶାର ଆମୁଗାସନ-ସମିତି ।

ସୁରକ୍ଷାର ସ୍ଥାନୀୟସମ୍ପର୍କରେ ନୟକୁ
ହୋଇଥିବା ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଭାଲୁକା ଏଥିପୂର୍ବେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗ ବିଟକ ଓ
ବାଲେଖର ଜିଲ୍ଲାର ସ୍ଥାନୀୟସାର୍ଥକ ବାସଦିନରେ
ଯେଉଁମାନେ ନୟକୁ ହୋଇଥିବାର ବଳିକରା-
ଗନ୍ଧେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ସେମାନଙ୍କର
ନାମ ପାଠକମାନଙ୍କ ଜାଣିବା ପାରିବ ନିମ୍ନେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲ ସଥା ।

କଟକ—୩୫ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେଣ୍ଟେ ଗଢ଼ିଲାଏ
ମହାଲ, ସେଇଇ ସର୍ଜଳ, ଧୂମ ଦୂମଗର ଏବଚି
କ୍ଲୁଷ୍ଟିର ଲକ୍ଷ୍ମିନର, ଦେବଦଳାଥ ଶ୍ରୀର ଗ୍ୟ-
ଗାହାତ୍ମର, ବାବୁ ଦୂରଦୂର ଦେବାପ, ମୀଠେ
ମଧ୍ୟମଦଳ ପାସ, ବାବୁ ହରେହରିଦାସ, ମୁଲୁଷି
ମହନ୍ତି ହୋଷେନ, ବାବୁ ଯୋଗିଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ର,
ମଳସ ମଧ୍ୟମବ ଅତର, ବାବୁ ନନ୍ଦାପ ଚନ୍ଦ୍ର-
ବିଦ୍ରୀ, ବାବୁ ନନ୍ଦାକନ୍ଦ ଶୁଣ୍ଡ, ୩୫ ମାଲିଚୁଣ୍ଡ
ଓ ତେଣେ କଲେକ୍ଟର, ବାବୁ ଧନବଳୁ ମହାଶ୍ରୀ,

ବାବୁ ଗୋକୁଳାଳଙ୍କ ଚୌଧୁରୀ, ବାବୁ ଶ୍ରୀମଦ୍
ପୁନର୍ ସମ୍ପଦଗୁରୁ ।

ବେଳୁପଡ଼ା—ସବୁ ତିରଜଳଳ ଅଧିଷ୍ଠର,
ମେହି ଏ ସି ଗଣକ, ମୁଲୟ ସାହର ଥିଲା, ବାରୁ
ଜଗନ୍ନାଥ ଭ୍ରମରବର, ବାରୁ ଶମଶୋଭିନ୍ଦ
ଜଗଦେବ, ଚୌଧୁରୀ ଶାମସନ୍ଦର ଦାସ, ବାରୁ
ଶୋଧାଳିତରଣ ମହାନ୍ତି, ବାରୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ
ବାନ୍ଧୁର୍ଯ୍ୟା, ବାରୁ ପଦନାର ପରିତ୍ରା, ବାରୁ
ଶାନ୍ତି ଚନ୍ଦବତୀ, ବାରୁ କୃପାଦିତ୍ତ ରାତ୍ରି, ବାରୁ
ଦାମୋଦର ମହାନ୍ତି ।

ଯାତ୍ରା—ସବୁ ଉଚ୍ଚଜନକ ଅଧିଷ୍ଠର,
ବାବୁ ଦୟାନିଧି ପଣ୍ଡା, ବାବୁ ପର୍ଣ୍ଣବମ ପଢୁ-
ଗାୟକ, ବାବୁ ପଳକବାମ ଦାସ, ବାବୁ ପ୍ରାଣ-
ଧକ ପାଇବର, ବାବୁ ଦିମାଧର ଦାସ, ବାବୁ
ମୋହନ ମୋହନ ମହାପାତ୍ର, ବାବୁ ବାଲକୃଷ୍ଣମାସ,
ବାବୁ କରଦାସ ଦେ, ଗୋଧୂଳୀ ଛିମାବାନ୍ତ
ବଡ଼ପଣ୍ଡା ମହାପାତ୍ର, ବାବୁ ସହଦେବ ଗୋଧୂଳୀ,
ସେଇ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାୟବର ।

ବାଲେଷ୍ଠର—ସତରିଷ୍ଣଳ, ଶିକ୍ଷାବିଭାଗ
ଡେପଟି ନିଃବ୍ରକ୍ତ, ସାମା ଶାମାନନ୍ଦ ଦେ
ବାଦାଦୂର, ବାରୁ ଉମେଶ୍ବ୍ରମ୍ଭ ମଣ୍ଡଳ, ବାରୁ ଶାନ୍ତି-
ଜାଗଧୂରବାସ, ଦୁର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ସୋଇନଙ୍କୀ,
ବାରୁଗୋବିନନ୍ଦକୁପୁରୁଷାୟତ, ବାରୁ ମୁକୁନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର
ଦିଦ୍ୟାବାଗିଷ, ବାରୁ ହରାଶ୍ଵର ସରବାର, ବାରୁ
ଗୋବିନ୍ଦକିଷିତ ରାତ୍ରି ମହାଶୟ୍ଦ, କୌଳାଶଚନ୍ଦ୍ର-
ରାତ୍ରି ମହାଶୟ୍ଦ ବାରୁ ହରବାଜିତନ ଦାସ ।

ବୁଦ୍ଧ—ସବତିବଜନର ଅପିସର ବାହୁ
କାର୍ତ୍ତିବଚନ୍ତ୍ର ସମ୍ମ ଗୋଖିଶ୍ଵା ସବୁ
ଡେଃ, କଲେହୁର, ଶଥ ନିମାଳିତରାଗ
ଗୋପ ବାହାଦୂର, ମୁଲନା ମହାନଦ, ମଜ୍ଜହର
ଲହୁକ, ବାହୁ ସମଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ, ବାହୁ ସଧାକାନ୍ତା
ଶଥ ମହାଶଥ, ବାହୁ ବୁନ୍ଦାବନଚନ୍ଦ୍ର ଲହୁ,
ବାହୁ ଅତୁଧାନନ୍ଦ ବୋଷ, ମୁନୀସି ଲଭିତର
ରହିମାନ, ବୈଷୁଦ୍ଧ ବାଦର ଅଳି ।

ଉପରଲିଖିତ ଭାଲିବାରେ ଯେଉଁଠାରେ
କେବଳସି ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଦିଲାରେ କେବଳ
ସରକାରୀ ଧଦର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ସେଠା-
ରେ ହାତୁ ପଦରେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ
ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ସେ ହିନ୍ଦ-
ପଦ ଉପଲବ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ
ଏହିପରି ରୂପକାଳୁ ହେବ । ସ୍ଵାମୟ ସମିତି-
ମାନେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ ପଢ଼ିବ ସମ୍ଭବ
ବିଲ୍ ଉପରୁ ତଥ୍ବେ କୁ ବୋର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଜିଞ୍ଚା ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ତର ଯେତେକଣ ସହ୍ୟ ନିଷାରନ କରିବାର
ଅଧିକାର ପାଇ ଅଗ୍ରନ୍ତି ତେତେକଣଙ୍କର ନାମ
ବଳେକୁର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖି ପଠା-
ଇଲେ ବଳେକୁର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କର ନାମ
ସହିର ସରବାରଙ୍କ ପଥରୁ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ
ନିୟମିତ୍ତ କରିବାର ଉଚିତ ବିବେଚନା କରିବେ
ଆମେମାନଙ୍କର ନାମ ସହିର ଗବର୍ଣ୍ମମେଣିଙ୍କ
ଜାଗାରକେ ଏବଂ ସେହି ଜାଗାକାତୁମ୍ଭିରେ ଗବର୍ଣ୍ମ
ମେଣିଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ବିବେଚନାଲୁପ୍ତାରେ ପ୍ରବେଦ୍ୟକ
ଛନ୍ତି ସମେତର ସହ୍ୟ ନିୟୋଗ ପୂର୍ବକ ବଳି-
ବରା ପରେକଟରେ କରିବ ଉପରି ଦେବେ ।

ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେତନାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ପଦ ବିଦ୍ୱିତୀମାନଙ୍କୁ
ନିଷ୍ପତ୍ତ କର ଅହୁନ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ ଏବଂ
ଏଥରେ ଆମୁମାନେ ଅଳନ୍ତର ଅଛି । ଆମୁ-
ମାନଙ୍କର ଏବକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ସହିମାନେ
ଏହି ନୂତନପଦର ଶୁଭୁରୁ ସାର୍ଥମରେ ହୃଦ-
ସୃଜନ ତର କାର୍ଯ୍ୟାବଳ୍ମ କରିବେ ଏବି କିଞ୍ଚି-
ଏହିତିନିମିତ୍ତ ଏମନ୍ତ ସହି ପରିପରା କରିବେ କି
ସେହିମାନେ କାହିଁ ମନୋବାକ୍ୟରେ ଏହି
ନୂତନପଦର ଗୋରବ ରମା କରିବାକୁ ସହ-
ବାହୁ ଦେବେ ବୋଲି କିମ୍ବନ୍ଦେବଗୁପେ କଣ୍ଠ
ଧିତ । ଏହି କଳାନ୍ତି ପ୍ରତାଲିକ ସଂଗ୍ରହ କରିବା
ବିଶ୍ୱରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା
କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରେ କରିଅଛି ।

ମାହାରାଜ ଖୁଲମୋକଦ୍ଦମା ।

ଏ ମୋହକମା ସଖରୀୟ ନ ନ ମର
ଦୌର ମୋହକମା ମଧ୍ୟରୁ ଏକ କମ୍ବର କିମ୍ବର
ରେ ମାତ୍ରକାଥ ବ୍ୟୁ ଛପରେ ସଧ୍ୟାତ୍ମର
ଶ୍ଵେତର ପାପପ୍ରଣୟ ବନ୍ଧବାର ଅଭିଯୋଗ
ହୋଇଥିଲ ଏଥିଥେ ଅସାମୀ ସହଜରେ
କିମ୍ବର ଦୋଷଥିଲ । ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ମର
ମୋହକମା ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ କମ୍ବରରେ ସେହି
ସାତାକାଥ ଛପରେ ଅସାମୀର ଗମଳଚି
ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ ସେ ଓଳିବ୍ୟ
ପାଇଲ । ଅଳ୍ୟ କମ୍ବରରେ ସାଧ୍ୟାତ୍ମର ଛପରେ
ଭାବର ଶୀତ୍ଳ ହତ୍ତା ବନ୍ଧବାର ଅଭିଯୋଗ
ହୋଇଥିଲ ଏହି ମୋହକମାଟ ପ୍ରମାଣ ଦେବାର
ସାଧ୍ୟାତ୍ମର ପାଦକାରି କାରସବାବକ୍ରାନ୍ତ
ଛନ୍ତି ପାଦେବ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ତିନୀ
କମ୍ବର ମୋହକମା ଶୁଣିବାରେ ଅଦ୍ୟାତ୍ମର
କ ୧୨ କ ସମୟ ଉଠିଥିଲ ଏବଂ ଯନ୍ମୟେ

ମୋକଦମାର ଅବସ୍ଥା ଶୁଣି ସବସାଧାରଣକୁ
ଏକପ୍ରକାର ଅନୁମାଳ ହୋଇଥିଲ ସେ ସୀତା
ନାଥ ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ ଦୂଷଣୀୟ କାର୍ଯ୍ୟମାଳ କରିଥିବ
ମାତ୍ର ସାରିବ ଯୋବାନବନ୍ଦହାର ସେ ସବୁ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ହେଲ ନାହିଁ । ଜଳ ସାହେବ
ଅପଣା ଗୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପର୍କ ଯୋବାକ
ବନୀ ସୂର୍ଯ୍ୟପେ ବିବେଚନା କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଜହିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ସେ ସାଧୁଶାସ
ସେଇ ଦୂରକର୍ମ ମୋକଦମା ସୀତାନାଥ ସବୁ
ଛପରେ ଦାୟର କରିଥିଲ ଜହିରେ
ନିଜେ ଓ ତାଦାର ସାନ୍ତ୍ଵିମାନେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରିଟଙ୍କ
କକ୍ଷରେ ଯେ କଥା ବହୁଥିଲେ ଜହିରେ
ବିଷୟର ଅଥବା ଜହିରୁ ଅକେକ ଅୟକ କଟ
ଦୌର ମିଷଳରେ ଏପରି ଭାବରେ କହିଲେ
ଯେ ତାନାକୁ ସାନ୍ତ୍ଵିର କରିମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ କହିଲେ
ନାହିଁ । ସାଧୁଶାସନର ଫୀଷହତ ସୀତାନାଥ
ପାପଦୋଷି ବର୍ଷପୂରେ ସାଧୁଶାସନ ଗୋଟିଏ
ବୁଢ଼ର ବିଷୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରିଟଙ୍କ ଦୌରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିଷୟକାର କଥା କହିଲ ଏବଂ ଶେଷରେ
ନିର୍ଯ୍ୟ କର ଯେଉଁ କଥା କହିଲ ତାହା ଅସ୍ତ୍ର
ଦୋଷ ଦେଲ । ସତରଙ୍ଗ ସମ୍ପଦ ମୁଦ୍ରଣର କାର୍ଯ୍ୟ
ସେପ୍ରିଲେ ସତରଙ୍ଗ ଦେଲ ସେପ୍ରିଲେ
ମୋକଦମା ବାଜିଲ ଗୋଟିଏ ଦୂରେଇ ଦେବା
କାରଣ ନାହିଁ ।

ଅସ୍ଥାରୁବିବ ଗମନ ମୋକଦମାରେ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରମାଣର ଅବସ୍ଥା ଏହିପର । ଯେଉଁ ପିଲାଷହୁଳ
ଜିକ୍କ ଅପରଟ ଦିକ୍ଷିତି ବେ ଦୌର
ମେଷିଲରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଲାପ୍ତି କଲ ଏବ ଅନ୍ୟତଥା
ଶିଖାମରେ ଫଳକବାସାରେ କିମ୍ବପ୍ରକାର
କିମ୍ବପ୍ରକାର ଉତ୍ତର ଦେଲ । ତାଙ୍କୁବିନ୍ଦ
ମାନନା ସଥା ସମୟରେ ଦୋଷ ନ ପ୍ରଦାନ
ଏବ ମାନନା ସଞ୍ଚରିତରେ କେତେକ ଅସମ୍ଭବ
କଥା ବେଳେ ବିହୁପାତ୍ର ତାହାର ପ୍ରଥମ
ଯୋଗାକବିଦିପ୍ରକଳ୍ପ ଜଳ ସାହେବଙ୍କର କରା
ଦେଲ କାହି ଏବ ଆଧୁନାକ୍ତ ମୁଦେଇ ମା
ପ୍ରେସ୍ରକାବ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରମାଣ ଦେଲ ତାମ
ଅସମ୍ଭବ ଗୋଥ ଦେଲ । ଏ ମୋକଦମ
ସଞ୍ଚରିତରେ ଜଳ ସାହେବ ଅପଣା ପାଦରେ
ଲେଖିଆଗନ୍ତୁ କାଥାକୁ ନିର୍ଜଳ ଅଥବା ଅଗ୍ରହ
କାହାର କୁପରମର୍ତ୍ତରେ ଏ ଅପରାଧ ଘଟିଲା
କଥାମାର କେ ହାତ ।

ସାଧୁବାହୁ ଖୁଲ୍ଲ ମୋକଦମ୍ବରେ ତାହାର
ନିଜର ଶୀଘ୍ର କିମ୍ବା ଅଛୁଟ୍ ଉପରେ ପମ୍ପାର ଯାଏ

ଥିଲ । ସେ ଫର୍ଜିକାରୀରେ ସଙ୍ଗ୍ରହ ଏକବର
କର ଦୌରାରେ ଓଳେକ ଫେର ବନଳ
କରିଥିଲ ମାତ୍ର ମୋହବମାର ସମସ୍ତ ପଟନା
ବିବେଚନାରେ ଘାହାର ପ୍ରଥମ ଶୀକାରକୁ
ଜଳ ସାହେବ ମୂଳ କଲେ । ଜଳ ସାହେବଙ୍କ
ଆପଣା ରଯ୍ୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସଦ୍ବିଧି
କି ପାପଦୋଷ୍ଟ ମୋହବମା ବିଷକ ଦେଇ
ତଥାତ ସୀଗାନାଥ ଯେ କୌଣସି ନନ୍ଦଅନ୍ଧ-
ନିରେ ଲିପି କି ଥିଲ ଏପରି ବିଶ୍ଵାସ କରିଯାଇ
ଛି ପାରେ । ଏହି କଥା ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅକସ୍ମା ବିବେଚନା କର ଜଳ ସାହେବ
ଆସେଇମାନଙ୍କ ଅନୁଗୋଧରେ ଏକମଳ
ଦୋଇ ସାଧୁସାହୁପ୍ରତି ପାଇଦିଗ୍ରି ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଚିରଭାବ କରି ରହିବାର ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ
କଲେ ।

ଏହିମୁଖେ ମାହାଳାର ଖୁଲ୍ଲପଟିତ ମୋକ-
ଦମାଳାକ ବିଶ୍ଵରୀ ହେଲ ମାତ୍ର ପ୍ରାନତଃ ୧୯୭୩-
୧୯୮ ଦୋଷକୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟନାଟ ଅଗ୍ରକାଳ
ରହଗଲ ବଡ଼ଦୂରେର କିଷ୍ଣୟ ଅଟଳ ସାଥୀମାନ୍ତ୍ର
ପ୍ରାଣର ଆଶା କଥାର କର ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କହିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେ ଧରିବୁ
କାହିଁବ ଏପରି ଗଜବଢ଼ କଲ କର ଦୂରଗଲ
କାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଯେ କିମ୍ବା ଅପରା କଥା
ଠିକ୍ କର କହିବ ତାହା ସକାଗେ ଭୁବିଲେ
କି ଦେବ ।

ତେଣାର ନାନାଶ୍ରେଣୀର ବିବ୍ୟାଳୟ ନମେତା
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସକର ରାଜିକା ।

(ଶେଷ୍ୟ ଗକେଟକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ)
ପାତାମାର୍ଗ ମସିହାର ମଧ୍ୟମତ୍ତେଣାଂ ଲଙ୍ଘନା
ଦବୀଭବ୍ୟମଳକ୍ଷ ନମନେ ନିଷାପିତ ପାଠୀ
ସ୍ଵରୂପିତ ।

১০৩

୧୭ ସେହି—କାଳର ଲପଳ ପଲଳ ।

— ପ୍ରକାଶନ ମହିନେ ୧୯୫୩ ମୁଦ୍ରଣ

— १३ —

— ୧୬୭ —

— ୩୫ — ପାତ୍ରିକା

ଶିଳ୍ପି ପାତ୍ରକାରୀ ।

୧୯ ଶେଷ—କଳି ସାହିତ୍ୟରେ

৭৩

二 一 一 九〇〇

— କେମାରୁ ପାତା

1. *Chlorophytum comosum* (L.) Willd.

କା ୧୪ ରୁଖ ମଳ ସନ ୧୯୭୭ ମସି

		ବା ସୋଧାଇଛି ଏଲିମେଷାର ଗ୍ରମାର !
		ଡେଣ୍ଟ୍ୟୁ—ଗନ୍ଧୀ ।
୧ ମ ଶ୍ରେଣୀ	ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା ।	
୨ ସ୍ଥିତି	ଏକଳ ଅବା ଚାରୁପାଠ ଯୁଗମ ଚାରୁପାଠ ମ ଭାଗ ଅବଶ୍ୟକ ସୁମୁଖ ବିଶୁର ଅବା ଚାରୁପାଠ ପାଠ ।	
୩ ମୁଦ୍ରା	ପାଠମାଳା କିମା ଆଖ୍ୟାକମଞ୍ଜଳି କିମା ବୋଖୋଦୟ କିମା ଯୁପାଠ କିମା ନୀତିମଞ୍ଜଳି ।	
୪ ମୁଦ୍ରା	ବର୍ଣ୍ଣବିଜ୍ଞାନ ବା ବର୍ଣ୍ଣବେଥକ ବା ପ୍ରଥମ ଶିଳ୍ପ ବା ବାଲଧୀନୀ ବା କାଳବୋଧନୀ ବା ଶିଳ୍ପମଞ୍ଜଳି ବା ପ୍ରଥମ ପାଠ ବା ବର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ ।	
	ଡେଣ୍ଟ୍ୟୁପଦ୍ଧି ।	
୫ ମ ଶ୍ରେଣୀ	କବିତାବଳୀ ଯୁଗମାର ।	
୬ ସ୍ଥିତି	ଏକଳ ୧ମ ଭାଗ ବା ତୁମହଞ୍ଜଳି ବା ନୀତିରହିତାର ।	
୭ ସ୍ଥିତି	ସରଳବିହାର ବା କବିତାବଳାପ ବା ପଦ୍ଧିପାଠ ।	
୮ ମୁଦ୍ରା	ଶନମାଳା ବା ବାଳବନ୍ଦୁ ବା କୁପୁନବଳା ବା ନୀତିମାଳା ।	
	ଡେଣ୍ଟ୍ୟୁ ବ୍ୟାକରଣ ।	
୯ ମ ଶ୍ରେଣୀ	ସଂସାର ବ୍ୟାକରଣ ।	
୧୦ ସ୍ଥିତି	ଏକଳ ବା ସଥାକାଥକ ବ୍ୟାକ- ରଣ ।	
୧୧ ସ୍ଥିତି	ଭାଷା ବ୍ୟାକରଣ ବା କାଳକୋ- ପକ୍ଷବ୍ୟାକରଣ ।	
୧୨ ମୁଦ୍ରା	ସରଳବ୍ୟାକରଣ ବା ସୋଧାର- ଟାଙ୍କ ବ୍ୟାକରଣମଞ୍ଜଳି ।	
	ଇତିହାସ ।	
୧୩ ମ ଶ୍ରେଣୀ—ଭାବର ଉତ୍ସବ ।		
୧୪ ସ୍ଥିତି	ଏକଳ ବା ଭାବରକୁଳବାସ- ସାରପ୍ରତିବନ୍ଧ ।	
୧୫ ସ୍ଥିତି	ଦେଇ ଡେଣ୍ଟ୍ୟୁ ସନ୍ତ୍ରେପ ଇତ୍ତ- ବାର ବା ଡେଣ୍ଟ୍ୟୁବିକ୍ୟ ବା ସାବାନାଥକ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ହୁଗୋନ ।	
୧୬ ମ ଶ୍ରେଣୀ—ଭୁଗୋଳପାଠ ।		
୧୭ ସ୍ଥିତି	ଏକଳ ।	
୧୮ ସ୍ଥିତି	ସରଳଭୁଗୋଳପାଠ ଦେଇ ଭୁଗୋଳପାଠ ରଥକ ସରଳଭୁଗୋଳ ।	

୪ ଥି „	ହାରବାବୁଙ୍କ ବିମ୍ବ - ଦେବ ଶ୍ରୀଶାରୁଗୋଳ ।
୯ ମ ଶ୍ରେଣୀ—	ଦୂର୍ଗାଚରଣଙ୍କ ପ୍ରାକୃତିକ ଭୂଗୋଳ ।
	କ୍ଷେତ୍ରଭର୍ତ୍ତର ।
୧ ମ ଶ୍ରେଣୀ—	ଉମାପ୍ରଧାନ ଅବା ସୀତାନା- ଥଙ୍କ ଜୀମିତି ।
୨ ସ୍ଥ „	ଏକଳ ଅବା ଶିଦନାସୟ- ଙ୍କ ଜୀମିତି ।
୩ ସ୍ଥ „	ଏକଳ ଅବା ଏକଳ ଏକଳ ପାଠୀଗଣିତ ।
୪ ମଶ୍ରେଣୀ—	ଉମେଷଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପାଠୀଗଣିତ
୫ ସ୍ଥ „	ଏକଳ ଏକଳ
୬ ସ୍ଥ „	ଏକଳ ବା ଅନ୍ତର୍ଭାଗମଞ୍ଜଳି ବା ପ୍ରଥମଙ୍କ ବା ଅନ୍ତପ୍ରବନ୍ଧ ।
୭ ଥି „	ଅଙ୍କ ବାଲ୍ୟଶିଳ୍ପୀ ବିମ୍ବ ଉଥଙ୍କ ବିମ୍ବ ରାତଙ୍କ ପାଠୀଗଣିତ କ୍ଷେତ୍ରଭରମାଣ ।
୮ ମ ଶ୍ରେଣୀ—	ହାରବାବୁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରଭରମାଣ ।
	ସ୍ଵାପ୍ନବିଷୟକ ପସ୍ତିବ ।
୯ ମ ଶ୍ରେଣୀ—	ରମଣ୍ଯଙ୍କ ଶହରରକ୍ଷା ।
	କିଞ୍ଚାଳ ।
୧୦ ମ ଶ୍ରେଣୀ—	ହାରବାବୁଙ୍କ ଜଡ଼ଦିନାଳ ।
୧୧ ସ୍ଥ „	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ।

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକ ସଂବାଦ ।

ଗତ ସୋମବାର ସକାଳେ ଏଠାରେ ଶାମାନ୍ତି ହୁଏ
ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚମିଶବ୍ଦ କେଲେ, ମେଘ ଦେଖାଇ-
ଲେହେ ହୃଦୀ ଦେଇ ହାହିଁ । ଗ୍ରାସ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ।
ବାରୁ ବକଳଟ ଦୟା କହିବାକୁ ଏକଟଙ୍କ ମାଛେକର
ନିୟମିତ୍ତୋର ଗତ ସୋମବାର ସେଠାକୁ ଘାଡ଼ା କଲେ ।
ଏଠା କାହିଁ ସକଳବେଳେ ଏଠା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାୟ
ଗାୟଦେବତା କବାଳେସୁର କାର୍ତ୍ତିକ ପୂରଣାର ବଦଳଣ ସଜ
ହୋଇଥିଲା ସକାଳୟ କବେଳେ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖାଯୁ
ଦେଇଲେବ ଅଥବା ଉପରିତ ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।
ଏଥରର ଦେଇ ମିଥ ମର କାଳିତାର ଘେରେ ହେଲା ।
ବାରୁ ଗରବାର ତୁମ୍ଭ ସୂର୍ଯ୍ୟା କେନ୍ଦ୍ରିପତ୍ରର ମୂଳସଂତ
ନିୟମ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ବର୍ଷାମାସ ମେଷିମୟୁରର
ଏକଟଙ୍କ ସବୁଜି ଥିବାର ଜାହାନ ଅନୁଭୂତି କାଳରେ
ବାରୁ ତର୍ହେ ପ୍ରାଣିଦ ହେ ଏକଟଙ୍କ ମୂଳସଂତ ନିୟମିତ୍ତୋର
କାହିଁ । ଏ ମାତ୍ରମାତ୍ର ଅନ୍ତିମ ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥିବେ ।

ବିହା ଥୀମହିର ଗର୍ଭମୁଖରେ କର ଶେଷତା
ଘରିଥିଲା । ମାତ୍ରବସ୍ତରେ ଦେବେ ଧର ପଢ଼ି ପଳାଇଥିଲା ।
ବଜାସାହେବ ଓଠାରୁ ଏଥି କରି ବିହାର ଦରନାହିଁ
କରୁଅଛନ୍ତି ।

ବଳିକଣ୍ଠ ଗେଜେଟ୍ ।
ମେଦିନୀପୁର ବିଧାର ବିଧାର ତେହ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ତେହ
ତେହ କଲେକ୍ଟର ମୌଳିକ ଘନଦୂର୍ତ୍ତିକାର ବଚ କମ୍ପର୍ଟିମେନ୍ଟ ବାଲେସ୍ଯର ବିଶ୍ୱାସରେ ୧୯୭୦ ସାଲର ଦଶ ଅଳଙ୍କାର ହସାରେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ଯଶହର ପ୍ରତିସିମ୍ବେଣ୍ଟ କଲେକ୍ଟର ଓ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ମିଶ୍ନ
କେ କି ଶୁଣୁ ନିଃ ଏହା ବସନ୍ତ ଅକୁପଣ୍ଡିତ ବାଳରେ ବ
ଆଜାଞ୍ଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋର୍ଡର ଜୀବୀର ସେଫେଟ୍ସ ବାୟରେ
ନିଯମ ଦେଲେ ।

ହଲାଇବାଗର ଆହ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋ ମୁ, ପି, କାର୍ତ୍ତ ସାହେବ
କିମ୍ବା ଦିବସ କିମନ୍ତେ ବାଲେଖାର ବିଲୁଗରୁ ବିଭଳ
ହେଲେ ।

କାହିଁ ସୁର୍ଯ୍ୟମାର ଅଗ୍ରତ୍ତି ଏପ୍ରେସ୍‌ଟ କଳା ସିରିଆଲ୍ସର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାନବିମ ସାଲେ ବର୍ଷମାନ ବଡ଼ଲାଟଙ୍କ ଅନୁମତି
ପ୍ରମେ ସେ କାହାଲ ହୋଇଛନ୍ତି ।

କରୁବା ପୁରସ ଅତାଳଭରେ ଗୋଟିଏ ମଜାର ମୋକ୍ଷ
ଦିନ ହୋଇଥିଲା । କଣେ ମୁସଲମାନ ଅପଣା ହୀ ଜାମରେ
ଅନ୍ୟଦେଶକୁ ଦିବାହ ହୋଇଥିବାର ନାଲସ କରୁବାର
ମାରିଛୁଟ ସମନ ଦେବା ସମେତ ପୁରସ ଅନୁମନାକର
ଅତେର ଦେଲେ । ପୁରସ ଦିବାରଖରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ସେ ଉଚ୍ଚ ହୀ ଅପଣାର ଓ ଅପଣାପିଲାର ଗୋପକ ଗୋପାକ
ନମିର ଶ୍ଵାସନାମରେ ପୁରୁଥର ନାଲସ କଲା ମାତ୍ର ସମଜ-
ଜାର କରିଯ ପାଇଲା ମାତ୍ର । ଅପଣା ଶମିକ ଧରିବାର
ଅନ୍ୟଦରପାୟ ନ ଦେଖି କେ ପ୍ରସୂର କରିଦେଲା କି ଅନ୍ୟଦର
ପ୍ରହରଣ କରିଥିଲ ଏହ ଅପଣା ମାତାହାର ଶେଷକ ଗୋପା-
ବର ଏକ ଜାଲସ ଦେବାକାମଦାଳଭରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇ
ହୀର ଏହ ଦିକରକାର୍ତ୍ତର ହେଲା ବା ରଣ ଶ୍ଵାମି ଏହା ପରି
ଶୁଣି କି ହାତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ବାରଦ କେ ମହା କମାତ୍ର
କରିଥିବାର ନାଲସ କଲା ଏହ ଏହ ସ୍ଵର୍ଗରେଥି ଦାହ
ଉପରେ ସମନକାରୀ କରିବାର ମରଥ ହେଲା । ମାରିଛୁଟ ଦିଗ୍ବିରେ ଶ୍ଵାମିର ମୋକଦମା ତିଥିମିହ ହୋଇ ଦାହ
ଉପରେ ଶେଷକ ପୋଷାକ ଦାବାର ମୋକଦମା ଶୁଣୁଥିଲା

ପ୍ରାଚୀନତା ଅଛି କିମ୍ବା ଏହି କଥା ଏହି ?
 ୧ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କାହାର ପାତ୍ର ଏହି ଏହି
 ୨ ସମସ୍ତରେ କଲିକାରେ ଘର କଥାରେ ସହିତ ଦୁ
 ୩ ହୋଇଥାଏ କଥାରେ ଅଳ୍ପକ ଗର୍ଭର କହିଯାଇନା
 ୪ ଭର୍ମଯାଉଥିବା ଏହି ନିର୍ମିତ ଅମୃତ ହିତିଯାଇ ଦିବା
 ୫ ନରବନିମାଜକର ରତ୍ନ ଦୂରଧଳ ଅସ୍ତବନ ବିଦିକ
 ୬ ପରମ ପରମ ବିଦିକାର !

ବନ୍ଦମାରେ କର୍ତ୍ତମାନ ସୁଗାର ଦିଲ ଦେଇ ଥିଲୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲିଙ୍ଗ ମୂଳ୍ୟ ଟ ୧୫୮/ ଦିନାମ ମୋହର
ଟ ୧୯/ ଓ ପୁରୁଷ-ଜୀବୁଦ୍ଧ ମୋହର ଟ ୨୫/ ଦେଇ
ଅଛି କୁପାର ଦିଲ ଦେଖି କ ୧୦୦ ଦିଲ ଟ ୧୦୨ କ
ତ ଦିଲାଙ୍କ ଟ ୧୧୦ କା ଅଛି ।

ବେଳରେ ସେଇ ଜୀପନିକେଣିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ
ତସମ୍ମାୟ କମିଶିରଶେଷ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ଥାରଥମାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ନିଳିନ୍ଦା । ସୁଦ୍ଧାର ପ୍ରିୟ ଅଚ୍ଛ ଦେଖିବା ଦିନରେ
ସମ୍ବନ୍ଧର ବାୟୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ! ଏହୁ ପ୍ରଦର୍ଶନର ସଂଘାତକୁ
ବିବାଦାବ ଯି ଖର୍ତ୍ତ କାହେ ୨୫୦୦୦ ପାଇଁ ଭାବରୁ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ୨୫୦୦୦ ପାଇଁ ଥାରାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଖର୍ତ୍ତ ହେବ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରାଦିପତ୍ରକା ।

୪୨୭

ବା ୨୫ ମେ ମାତ୍ରେ ମୟୋପତି ୧୯୮୭ ଜମ୍ବାରୀ ମୁଖେଷ୍ଟ ଓ ଏକ ସବୁ ୨୦୧୫ ସାଲ ଜନଶ୍ଵର

ଅଞ୍ଚଳ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ
ପ୍ରଦେଶ

ੴ ੧੮

ତେଣା ମାନେବରୁଟି ଦ୍ୱାରା ଉପଳ ଗବ
ଶୈଥିଯା ଗଢ଼ିଟରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଥିଲା କୁ
ଶ୍ଵାସାନ୍ତରେ ଦୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଏ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଅସୁମାନଙ୍କ ନନ୍ଦାଶ ବାବନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର ଛାଡ଼ା ଦେଲା । ଏହି ଫଳ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନ୍ଧାର୍ୟ ବେତେକ ପ୍ରେସର
ପଦ ଓ ସକାକ ଥରମି ଧ୍ୟାନକୁ ରହିଗଲ
ପାଠିବିମାନଙ୍କ ସମା ବରଦେବ ।

୧୭୯ ଏହାର କଣ୍ଠବାଷାଖ ୦:କୁ-
ଇବୁ ଦେନ୍ଦରାତ୍ମା ସମୟକ ଅନ୍ତରରେ
ସମ୍ପଦ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଲୁଗିଦଳ କେବଳ
ଶୃଙ୍ଗରେଣ୍ଟା ଓ ଲାଗ ଦୋଷିଲ ମହି ଶେଷ-
ଦଳ ଅନେକମାତ୍ରରେ ସ୍ଥାନ ବାହାର ଥିଲା
ଏହାରାହା ଦେଉବାକୁ ଉପୁର ଲେବ ଅସ-
ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ସମ୍ବର୍ଷରେ ଲେବର
ଶକ୍ତିମାତ୍ର ରହିଥିଲା । ଗୋଧୂରବଜାର, ବାନ୍ଦୁ
ବଜାର ଏବଂ କାଳିବଜାରବାସୀମାଳେ ଜିବି
ଶୁଭରକ୍ଷାଣୀ ଏବଂ ନାଗାର୍ଜନ୍କ ମହାଦେବ ନନ୍ଦ
ଆହ ସହିତ ନୁହେଁବ ଅବଜାର, ବାଜା ଶର୍ଣ୍ଣ
ଗାସ ଓ ବୋରକ ରହିଥାବ ସୁନ୍ଦର ବେଶମାଳ
ବାହାର ଜରିଥିଲେ । ଯାତାର ଆମୋଦ-
ରେ ଲେବେ ଶ୍ରୀପୁର କଷ୍ଟ ପାପୋର ସାଇ
ଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଗଚ୍ଛକରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଦ୍ୟାଳୟ-
ପାଠ୍ୟର ଧାର୍ଯ୍ୟପୁରର ତାଲିକା ମୁଖ୍ୟ

ଭୂଷାରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେବାର କୌଣସି ଭାଇର
ଜୀବ ଯାଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଅସୁମଳଙ୍କ ବିବେଚ-
ନାରେ ଏକୁଥ ପ୍ରବାଧ କରିବା ଅଳ୍ପ୍ୟୁ
ଓ ଅଲାର୍ଥକ ଅଛଇ । ତେଣୁ ଗଜେଟ ଲଂଘନୀ
ନାହାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଶେଷରେ ପଠି
କରିନ୍ତି ଏହି ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳ୍ପ ଭାଲିବା ସଙ୍ଗେ
ତେଣୁ ବିଦ୍ୟାକୟମାନର ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ଏ ଗଜେଟ ଲଂଘନୀରେ ସ୍ଵପ୍ନକ ନିଃଶ-
ବଳ ହିଁଟି ପଠାଇ ଦେଇଥିବାର ବୋଧ
ହୃଦୟ କ୍ଷେତ୍ର ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଯେବେ ଲଂଘନୀ
ଭୂଷାରେ ପ୍ରବାଧ କରିବାକୁ କୈବି ଥିଲେ
ଯେବେ ଭାବାକୁ ଖାର ଦୂସ ଦୋଲିବାକୁ
ହେବ ଅଛି ଯେବେ ଦେଇଥିଲେ ତେବେ ତହିଁକୁ
ତେଣୁରେ ଅନୁବାଦ କରିବା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ
ଅନୁବାଦକଳର ଦେଖ ଅଛଇ । ଗଜେଟହାର
ବିଷୟ ଲୋକରର ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପକାର ହେବ
ବହିର ବିଶ୍ଵର କରିବା ତାଦ କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅଛଇ । ଯେବେ ଗଜେଟହାର ଲୋକରର
ଛୁପକାର କରି ହେଲା ତେବେ ତଥା ରାଜ୍ୟବାର
ପ୍ରୟୋଜନ କି ଏହିପକାର ଧିବେଚନାର
ତୁଳିରୁ ତେଣୁ ଗଜେଟହାର ଲୋକରର ଅସ୍ତ୍ର
ଦେଉ ନାହିଁ ।

ମାସାଙ୍ଗାର ଖୁଲନାଳକମୀ ସମ୍ପର୍କପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅସ୍ତ୍ରାଳୁବଳ ଗମଳ ମେଳକମୀ ସହିନ୍ଦ୍ରଚେ

ଅମେସାନେ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ କି
“କଜସାଦେବ ଅପଣ ବୁଦ୍ଧରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
କି ସାଥୁ ସାନ୍ତ୍ଵନ ନିଜର ଅଥବା ଅଳ୍ୟ ତାହାର
ଭୂପରମର୍ତ୍ତରେ ଏ ଅଭିରଖ ପାଇବ କଥାମାନ
କହଥିଲୁଁ ।” ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଦ୍ଧିଲୁଁ ଯେ ଏଥରେ
ଆମୀମାନଙ୍କର ଦୂରକୋଣାଥାରୁ ଏ ଅଭିରଖ ଦରଶ
କଥାମାନ “ହୀରେ ତାଙ୍କୁ ପଣ୍ଡା ଦକ୍ଷତ
କଥାମାନ” ଦେଖିବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହାର
ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯେ ତିପେଟିମେନ୍‌ସ୍କୁର ଦୟାଖ
ତୋଳାକୁ ତାଙ୍କୁ ସାହେବକଠାକୁ ପଣ୍ଡା
ନିମନ୍ତେ ବୋଟ ସବୁନିଷ୍ଟେକୁରଙ୍ଗ ସଫେ
ପଠାଇବାରେ ତାହାଠାରେ ଅବ୍ୟାପିବର
ଅପରିଧର ତିର କିଛି କି ଥିବାର ତାଙ୍କୁର
ରିପୋର୍ଟ କଲେ ଓ ଦଳପାନ କୋବାଳବନଙ୍କରେ
ସେହିକଥା କହିଲେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୋବା
ତିପେଟିକଠାରେ ଆହା କୋବାଳବନରେ
କହିଲ ବି ତାଙ୍କୁର ଅଦୌପଣ୍ଡା କରିନାହାନ୍ତି
ସେ ବୋଟ ସବୁନିଷ୍ଟେକୁରଙ୍ଗୁ କଲେ ରିପ୍ରେ
ମରେ ଦୋନବଳ ଉତ୍ସବରୁ ନେଇ ଯାଇ
ଗୋଟାଏ ତିମଟା ଦେଖାଇ କହିଲେ ଓ
ଏଥରେ ପଣ୍ଡା କଲେ ତୋହର ମଳଦ୍ଵାରରୁ
ରିକ୍ତ ବାହାରବ ଓ ବଢ଼ି ବଞ୍ଚି ଦେବ ଅମେ
ପଣ୍ଡାନ କରି ତୋ ପଞ୍ଚରେ ରିଲ ଲେଖିଦେବି
ତୋତେ ବେହି ପରିଚାରେ ପର୍ବତୀ ଦୋଇର
ହୋଇ କହିଲ । ତୋବା ଏପରି କହିବାକୁ
ସାଧୁସାନ୍ତ ତାଙ୍କୁରଙ୍ଗ କୋବାଳବନରେ ସନ୍ତୋଷ

କର ଗାଲେଇର ଜାନ୍ମରଜନ୍ମାବ ପଣ୍ଡାଶ
ଦେବତା ପ୍ରାପ୍ତିନାରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲ ଏଥିରେ
ଉପେଟୀ ହୃଦୟ ଦେଲେବ ଜଳସାଦେବ
ଆବଶ୍ୟକ ବୋଧ କଲେ ପାଇ ପଦ୍ମା
ଦସୁରବେ । ଏଥର ଜଜ ସିଦେବ ଟେ-
ବାର ଉପରଜିତ ବଥା ଓ ସାଧୁର ଦର-
ଖାସକୁ ଅବସାସ କର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ସେ ବେଳକୁ ସେ
ଫଂଶନମାସ ଟା ୨୩ ରଖରେ ଟୋରାର
ସମ୍ମାନ ଦେଲ ଓ ବାଧୁବାହୁ ମର୍ମମାସ ଭାଗ
ରଖରେ ଉପରଜିତ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଲ । ସାଥୀ
ବାସ୍ତବରେ ତକ୍ତର ପଣ୍ଡାଶ କର କି ଥୁଳ
ହେବେ ବୋଟ ସବୁଜନଶେବଟର ସଙ୍ଗରେ
ହୀନମୁକୀ ପ୍ରାଚୀ ଅବଶ୍ୟକାଙ୍କ୍ଷା ପରାମାର୍ବଦ
କଥା ବଥା ବହୁଥାର୍ଥୀ । ଏକଥା କରୁଣାତ୍ମକ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ ଅଶ୍ଵିନୀ ସର୍ଜଳକର
ଜୋବାନଙ୍କେ ନିଅସାଇଥାର୍ଥୀ ଓ ଅଳ୍ପ ତବା-
ରାଜ୍ୟ ଦେଇଥାର୍ଥୀ । <ହାଦୋ-ଥିଲେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ବଥା ପ୍ରକାଶ ଆର୍ଥିଥାର୍ଥୀ ଏକବନ୍ଦିରେ ଏହି
ପ୍ରକାଶରେ ଅନେକ ସହ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏ
ପ୍ରବୃତ୍ତ କୌପିଯୁହ ଉପୋଟିଲଠାରୁ ଜଳ-
ଶାଦେବ ଜଳକ ରେଖାକୁ । ଏହା ସଥାର୍ଥ
ଦେବାକାର୍ତ୍ତ ଅମ୍ବେମାଳାକ ଦେଖୁଁ ସେ ଏହା
ଆଧୁନିକ ସେ ଅବଶ୍ୟକ କଥା ଠକ ରଖି ପାର
ନୀତି ଏବୁ ନୀତି ଅନେକ ଦେଇର ଅବଶ୍ୟକ
ଅନେକ ପ୍ରକାଶରେ ହୋପ ହେବାରୁ ମାନ-
ଲୁଟ ଉଗିଛି ଗଲ ଏହା କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ଧିର
ଦସୁର ଅଟେ ।

—○*○—

ତେଣା କାଳସୁର । ଦା । ସବ ୧୦୮ମାଟି
ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର କାଳସୁର ଅବସ୍ଥା
ଏଥୁବେ ପ୍ରକାଶ ଦିଅନ୍ତି । ଉଚ୍ଚବ୍ଲୟ ଆଠବ
ମାତ୍ରେ ଏକପଦାର ତାଣିଅଛିବୁ ସେ ତେଣା-
କାଳ କଳ୍ପପ୍ରଦେଶରେ ଅଧିମ ଏବଂ କଳ୍ପ—
କଳକ । ଏହି ମରର ବାହୁଲ୍ୟ ଦିକ୍ଷରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖା ଯାଉଅଛି ।

ତେବେବୁ ଦ୍ୟାମୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରୁଥିଲୁ ଯୁଧେ ନୁହିଲା ଲାଗୁଛି । ଏହି
ଦରସ ଦାତେ ଶୁଣିବାରୁ ଅଧିକ ଡଳା ଦରସ
ଆଇଥିଲା ଏହି ଦାତାରୁ ପାଇଁ ଆଇମୁଣ୍ଡ
ମୋଟ ୨ ଦିନ ୨୦ ମିନ୍ଟ୍ ୨୫ ବଜା
ପ୍ରକାଶକ କରିଅଛି । ଶିଖୁବାବୁଙ୍କର ଏହି
ପାଇଁ ଦୂଷତରେ ଦେବତା କଣ୍ଠରେ ଦେବତା

ସୁଧ ନେଇଅଛନ୍ତି । ଏହାକରଣର ସୁଧ
ଟ ୮,୨୦,୫୭ ଲା ଏକ ଜାତ ଅମ୍ବଠାରୁ
ପ୍ରାୟ ଏବଳୋକି ଏବାରିଷ ଟଙ୍କା ସୁଧ ଦେଇ
ପଡ଼ିଥିଲା । ଜାତର ଅୟତ୍ତ ନୟମର ଶବ୍ଦ
ଥାଏ ଏହି ସୁଧ ପୋଖାଇଲେ ଲବନଜଳ
ବୋଲାଯିବ ମାତ୍ର ଫଳ ଉହଁର ଠିକ ବିପଞ୍ଚାର
ଅଟୁର ସଥି—

ଅୟ ।

ସକ ୧୮୮୫-୮୬ ରେ ସକ ୧୮୮୫-୮୬
ଶ୍ରେଷ୍ଠାନ୍ତିକ,

ଜୀବନର ଟ ୧୦୭୮୪ ଟ ୧୫୦୧୭୫
ଶୋଭାବର ଟ ୮୦୧୨ ଟ ୮୩୭୦୪
ବିଳ ଟ ୯୪୫୨ ଟ ୨୦୮୫୪
—
୮୦ ଟ ୧୦୭୫୫୦ ଟ ୨୩୮୮୯୫

୬୫

ଲାଭମସ୍ତକ ଟ ୨୨୨୨୯୦ ଟ ୨୭୪୭୫୦
 ନେଇଲୁଗୁଡ଼ି ଟ ୧୧୫୮ ଟ ୨୭୧୨୨୦
 ହରଚରାଶର ଟ ୧୫୨୫୮ ଟ ୨୭୫୮୦
 ତବ୍ରିଷିମହିଳା ଟ୍ରେନ୍ୟୁନ୍ୟୁନ ଟ ୨୭୩୭୨୦
 ବାଲୁ ଟ ୮୮ ଟ ୫୮

૧૦ કે ૭૪૬૫૭૭ કે ૮૦૭૭૯૯

ଏହିକୁ ଦେଖା ଯାଉଅଛି ତ ଏହି ବରଷା
ଦେସୁ ଟ ୩୪୨୦୭୭୮ କାର୍ ଅୟ ଟ ୨୦୭୫
୨୦୮୮ କା ଅଥବା ଟ ୧୦୮୮୦୭୮ କାର୍
ହୋଇଅଛି ଏହି ଅରମ୍ଭାର୍ ମୋଟ ବ୍ୟା
ଟ ୪୦୨୨୫୮୮୮ କାର୍ ଅୟ ଟ ୨୦୮୫୮୫୮୮୮
କା ଅଥବା ଟ ୨୮୭୭୮୮ କା ଯଦି ହୋଇ
ଅଛି । ଏଥୁବେଳେ ଉପରିଲିଖିତ ସ୍ଵଧ ନିଯାମରେ
ଡ୍ରାଫ୍ଟାରେ ଏହି ସାମରେ ଟ ୧୦,୦୦,
୫୮୮ କା ଏହି ସବୁଥାଲର ମିଶାଇ ପ୍ରା
ଦେଇଲାଗନ୍ତି କଣ୍ଠା ବୋଲାଯାଇ ହୋଇଥିଲା

ଯେବେ କାଳରୁକୁ ବର୍ଦ୍ଧନଶୀଳ ହୃଦୟ
କେବେ ଏହାହାରୁ ଲୋକର କ୍ରମଶା ଅଥ
ଉପବାର ଦେଉଥିବା ଏବ ବୌଣିତିବାକରି
ଏ ମରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବାର ବେଳଦିନ୍ତା ମ
ହିଁର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେ ଦେଖା ଯାଇ କାହା
କାଳର ସ୍ଥାନ କର୍ମ୍ୟ କେବେଳୁ ଚ
ଯୋଗାଇବା । ଏଥିରୁ ଗର ଉଦ୍‌ବର୍ଷ
ସଠାନମେ ମା ୨୫୪୫୫ ଟଙ୍କା ମା ୩୫୫୫୫
ଓ ମା ୨୫୩୩୫ ଟଙ୍କା ମୁମ୍ବି ସହାୟେ କୈଳ
ଦୋଇ ଟଙ୍କା । କେବଳ ରହିପୁଣ୍ୟ
କିଛି କେବଳ ହୋଇଥିବାର ମିଳିବର ଯାଏ

କଣ୍ଠରୁ ବି ପ୍ରଜମନେ ଦେବେକାଳ
ସେହି ମେଳ କରିଥିଲେ ତାହା ଶୁଣ ଯାଏଅଛି
ଏବଂ ଲୋକଟିଶନ ବସିବାରୁ ମୟ ଅନେବି
ଭବତାର ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାଳା
ଦୁଇଅଛି ଯେ ପ୍ରକାଶକେ ଗୁହାରିବର ସବୁରୁ
କ ପ୍ରାଚୀରୁ ଗେବ ଉଚିତରୁ ରଖା ଆମ୍ବ-
ବାନ୍ଧିତ କାଷ ହୋଇ ଦେବିଦ୍ୱୟ କରିଅଛନ୍ତି
ତେଣୁ ଅଧିକା ଜମୀର ଦେଇଦ୍ୱୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଗେବରଜନ୍ମର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଏବଂ ଫାଟ ଜାମୀର
ନଦୀରୂପ୍ୟ କ ଆଏ ସେବେ ବନ୍ଦିଯୁଦ୍ଧ କରି
ପରମାଣ ବଢ଼ିଥାନ୍ତା । ତେବେ ଆମାଜକବ
ବୋଲିଯାନ୍ତା । ମାଟିମାଟି ଧର୍ମକ୍ଷରେ ଏବିଦ
କରନ୍ତିନାକୁମ ଦୋଷଗାର ଏହି ବିଜ୍ଞାପନାକୁ
ଜଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାଳାକ ତାହା ଦେଖି ନୁ
ହୁବାର ସେପରିରେ କୁଣ୍ଡ କହ କହ ପାରୁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶ ପରିଚୟ
ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ ପରିଚୟ

କଳିର ଅୟ ମଞ୍ଚରେ କେବଳ କୌତୁଳ୍ୟ
ନିମ୍ନରେ ବଢ଼ିବାର ଦେଖା ଯାଏ । ଗର୍ଭାଲ
ପ୍ରାୟ ୮୦ ହଜାର କୌତୁଳ୍ୟ ଅଧ୍ୟ
ହୋଇଥିଲୁ ସେଇ ୮୫ ହଜାର ହୋଇଥିଲା ।
ଅବେଳ ଯାହା ଲେଖେ ବଢ଼ିଅଛି ଏ
ଭାଲହାର କେବଳ ଗମନୀଗମନର ସୁଧାର
ହୋଇଥିଲୁ ରୂପର ଉଠଦାର ଦେଖାଇଲୁ
ଏହକଥା ସମର୍ଥ ହେଉଥିଲା । ନାବଜଳହାର
ରୂପର ପଦ୍ମଶା ଅନ୍ତରାଳ୍ୟ ସାର ପରି ସାଇ
ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ହେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରତି
୨୪୪ ଲହ ଦେବର କଥା ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଏଥର ବାହୁଦିଵରଙ୍ଗ କଣ୍ଠଲେଖା କ
ଥିବାରୁ ନେବବର ମର ମାତ୍ରବାର ଆଗ୍ରା
ଚାହିଁ । ଧରନୀ ସାଧାରଣ ଲହ ମାତ୍ରକୁ
ଟ କାହିଁରେ ତ ଲେବିବ ଟ କାହା ବର
ଦେବାରୁ କୁଣ୍ଡ କୁଅନ୍ତେ ? ତେବେବାରା
ଏହି ମୁଖ ବୋଲି ଅମ୍ବମାନର ବିଦ୍ୟା
ହେଉ ନାହିଁ ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଲାଗରେ ସବୁ ୧୦୦୩୮
ରେ ୨୨୬୨୯୫ ସଲ୍ ୧୦୦୩୮୦୫ ସାଲରେ
୨୨୫୮ ଏବଂ ସଲ୍ ୧୦୦୩୮୦୭ ସାଲରେ

୪୫୫୯ ଲେଖ ଯାହାୟୁବ କରିଥିଲେ ଏହି ନାଳରେ ଯାହିମାନେ କଲିବଢାରୁ ଅସୁ-
ରହି । ସୁତରଙ୍ଗ ଗମନାଗମନ ବିଷୟରେ ତେଣା
ନାଳଢାର ଥିଲେ ଉପକର ଦେଉଥିଲା
ଏଥରୁ ଲୋକା ମାସିଲହାର ନାଳର କରି
ଛଠିବାର ଚୌଥେ କଲରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୂହିଲା
ଏବଂ ସୁତରଙ୍ଗ ଏଥରୁ ଅଥବା ଯାହା ଅସିବେ
ତେଣୀୟିଲେବକ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେପର
ମଧ୍ୟ ଜଣୟାର ନାହିଁ । ଅତିରି ଏହି ଯାହି-
ବ୍ୟବସାୟ ନିରିତ ନାଳ ରଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ବାଗ ପ୍ରତିପଦ ହେଉ ନାହିଁ । ବରଂ ଏଥରୁ
ଯାହା ଏହିବାଟା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା କି ଯେବେ
ରହିଥିଲେଗୁ ଏହି ନାଳରେ ନ ମାତ୍ର ଡେଣିଗାରୁ
ରେଇବାଟା ପ୍ରକାଶ ଆବଶ୍ୟକ ହେବେ ଏବା
ଯାହା ଯାହିୟେଗେ ବିଲକ୍ଷଣ ଲାହ ଦୁଆନ୍ତା ଏବା
ଏହି ସଙ୍ଗେଁ ଡେଣିଗାର ନାଳାପକାର ଭନ୍ଦିଲା
ଦୁଆନ୍ତା । ଯେବେ ଟକା ନାଳଯୋଗେ ଏପ-
ରାନ୍ତରଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରେ ରେଇବାଟା
କାହୁସରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଇଥାନ୍ତା ଓ ସାଧା-
ରେ କରି ଏତାଦୁଷ ପେଟପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁଆନ୍ତା
ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ ସବ୍ରା କି ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ପକରର୍ତ୍ତମାନେ ଏଥାଟା ଅନୁଭବ କରି
ରହି ନାହିଁ ।

୪୫୬୦୦ ମସିବାର ରହି ପ୍ରାଇମେଶ
ବିଦ୍ୟାକ୍ଲୁବର୍କ ନିକାଳିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲାକାର
ଗବ୍ୟ ଓ ପଦ୍ଧତି ।

ଶ୍ରେଣୀ—ତୁଳ୍ୟପାଠ ଓ କବିତାକଳାପ
ଦ୍ୱାରା ପାଠ୍ୟପାଠ ବା ବୋଧୋଦୟ
ବା ମାତ୍ରମଞ୍ଜ୍ଵଳ ବା ପାଠ୍ୟକାଳ
ବା ବୋଧାକୁରୁତେ ଶନମାଳା ବା
ଲାତମାଳା
—ବର୍ଣ୍ଣବୋଧକ ବା ଶୀର୍ଷକ ବା
ଶିଖମଞ୍ଜ୍ଵଳ ବା ବାଲ୍ୟଶିଖ ବା
ପ୍ରଥମଶିଖ ବା ବାଲବେଦ୍ୟ ବା
ପ୍ରଥମପାଠ
ତେଣ୍ଟୁବାକରଣ ।

ଶ୍ରେଣୀ—କାଳବୋଧ ବ୍ୟକ୍ତିରଣ ବା
ଶୁଣାବ୍ୟାକରଣ
ପରିବହିବରଣ ବା ବ୍ୟବରଣ-
ଶମନ୍ତର
ରହିଥାଏ ।

ଶ୍ରେଣୀ—ତେଣ୍ଟୁର ସଂପ୍ରଦୟ ଲଭିତାର ବା
ସ୍ବାକ୍ଷାନାଥକ ତେଣ୍ଟୁର ଲଭିତାର

ତୁଳ୍ୟ ।
୧୮ ଶ୍ରେଣୀ—ସରଳତୁଳ୍ୟପାଠ ବା ସର-
ଳତୁଳ୍ୟକ ତେଣ୍ଟୁର ତୁଳ୍ୟ ।
୧୯ „ ସରଳତୁଳ୍ୟକ ଅବା ତୁଳ୍ୟକ-
ସାର (ଦେବ ବା ରଥକ ବୃତ୍ତ)
ପାଠୀଗଣିତ ।
୨୦ ଶ୍ରେଣୀ—ଉମେଶବନ୍ଦୁଙ୍କ ପାଠୀଗଣିତ ବା
ଅବଶ୍ୟକମଞ୍ଜ୍ଵଳ ବା ଅବପ୍ରବନ୍ଧ
ବା ପ୍ରଥମାଙ୍କ
୨୧ „ ଅବବାଲ୍ୟଶିଖ ବା ଗୋବିନ୍ଦ-
ରଥକ ବା ସରଳତୁଳ୍ୟ ପାଠୀଗଣିତ
ମେହିତର୍ତ୍ତ ।
୨୨ ଶ୍ରେଣୀ—ଉମାପ୍ରସାଦଙ୍କ ଶେଷତୁଳ୍ୟ ବା
ଶବଦକ ସ୍ବାଧୀନକ ମେହିତର୍ତ୍ତ ବା
ବିଜ୍ଞାନ ।
୨୩ ଶ୍ରେଣୀ—ବିଜ୍ଞାନସ୍ତୁତ
ସ୍ଵାଧୀନକ ।
୨୪ ଶ୍ରେଣୀ—ସମ୍ବନ୍ଧକ ସରଳ
ଶିଖମଞ୍ଜ୍ଵଳ ମେହିତର୍ତ୍ତ ।
୨୫ ଶ୍ରେଣୀ—ପାଠୀଗଣିତ
ପାଠୀଗଣିତ—ଅବବାଲ୍ୟକ ବା ଅବପ୍ରବନ୍ଧ
ବା ପାଠୀଗଣିତ (ରଥରକ)
ବା ପାଠୀଗଣିତ (ରମେଶତୁଳ୍ୟ)
ମାନସାଙ୍କ ଓ ବଜାର ହସାବ—ସ୍ବାକ୍ଷାନାଥକ
ମାନସାଙ୍କ ଓ ବଜାର ହସାବ
କମିଟାର ଶିଖ୍ୟା—ଦେବ ସଂପ୍ରଦୟ କମିଟାର
ବା କେ ପି କାଳ୍ୟମାର୍କ ସଂପ୍ରଦୟ
ବୈଷ୍ଣୋଦିତ ପାଠୀଗଣିତ
ଶିଖ୍ୟା—ସମ୍ବନ୍ଧକ ସରଳ ଶିଖମଞ୍ଜ୍ଵଳ
ବା ମିଥ୍ ଅବତାରିନିପର ସ୍ଵାଧୀ-
ନିନ୍ଦା ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନାତ୍ମକ ମାଳ
ମେହିପରମାଣ୍ଡ—ସରଳ ମେହିପରମାଣ୍ଡ ବା
ରମାକାନ୍ଦ ମେହିପରମାଣ୍ଡ ବା
ସରଳ ପରିଚିତ
୨୬, ଶ୍ରେଣୀର ନିକିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ଗବ୍ୟ—ବୋଧୋଦୟ ବା ବୋଧାକୁରୁ ବା ଦ୍ୱା-
ର୍ଯ୍ୟପାଠ

ପଦ୍ୟ—ଶବ୍ଦମାଳା
ପାଠୀଗଣିତ—ନିମ୍ନ ପ୍ରାଇମେଶ ବିଦ୍ୟାକ୍ଲୁବ
ନିବାଚିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ମାନସାଙ୍କ ଓ ବଜାର ହସାବ—ସ୍ବାକ୍ଷାନାଥକ
ମାନସାଙ୍କ ଓ ବଜାର ହସାବ
ବିଜ୍ଞାନ ନିକିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ତେଣ୍ଟୁ—ସୋଧାଇଛି ବର୍ଣ୍ଣବୋଧକ ବା
ରଥର ବର୍ଣ୍ଣବୋଧକ ବା ବର୍ଣ୍ଣକ-
ଙ୍କାନ ବା ପ୍ରଥମଶିଖ । ବା ଅବ
ଶିଖମଞ୍ଜ୍ଵଳ ବା ପ୍ରଥମନାମାଠ ବା
ବାଲ୍ୟଶିଖ ବା ବର୍ଣ୍ଣବିଜ୍ଞାନ ବା
ବାଲ୍ୟବୋଧନ
ପାଠୀଗଣିତ—ଅବପାଠ ବା ଅବସାର ବା
ଅଙ୍କଶିଖ ।

ସର ୪୮୦୦ ମସିବାର ମାରକର
ପାଠୀଗଣିତ
ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ।

୧ ବାଲ୍ୟକୁଳ ବାନ୍ଦୁଙ୍ଗ କଟକଟାର୍ଜିଲୁଲ
୨ ବିବାକ ପଟ୍ଟକାୟକ ଶୋଭା
୩ ମଥୁରାର ନିମ୍ନ ପ୍ରାଇମେଶ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟମାନଙ୍କ ନିବାଚିତ ପ୍ରସ୍ତୁତର ଭାବରୀ
୪ ତେଣ୍ଟୁଗ୍ରାମ—ଗବ୍ୟ-ବୋଧୋଦୟ ବା ପାଠ୍ୟ-
ମାଳା ପଦ୍ୟଶିଖମାଳା ବା ମାତ୍ରମାଳା
ପାଠୀଗଣିତ—ଅବ ଶିଖମଞ୍ଜ୍ଵଳ ବା ଅବପ୍ରବନ୍ଧ
ବା ପାଠୀଗଣିତ (ରଥରକ)
ବା ପ୍ରଥମାଙ୍କ ବା ପାଠୀଗଣିତ (ରମେଶତୁଳ୍ୟ)
ମାନସାଙ୍କ ଓ ବଜାର ହସାବ—ସ୍ବାକ୍ଷାନାଥକ
ମାନସାଙ୍କ ଓ ବଜାର ହସାବ
ମନ୍ଦିରାଶି—ଦେବ ସଂପ୍ରଦୟ ମନ୍ଦିରାଶି
ବା କେ ପି କାଳ୍ୟମାର୍କ ସଂପ୍ରଦୟ
ବୈଷ୍ଣୋଦିତ ପାଠୀଗଣିତ
ଶିଖ୍ୟା—ସମ୍ବନ୍ଧକ ସରଳ ଶିଖମଞ୍ଜ୍ଵଳ
ବା ମିଥ୍ ଅବତାରିନିପର ସ୍ଵାଧୀ-
ନିନ୍ଦା ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନାତ୍ମକ ମାଳ
ମେହିପରମାଣ୍ଡ—ସରଳ ମେହିପରମାଣ୍ଡ ବା
ରମାକାନ୍ଦ ମେହିପରମାଣ୍ଡ ବା
ସରଳ ପରିଚିତ
୨୭, ଶ୍ରେଣୀର ନିକିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ଗବ୍ୟ—ବୋଧୋଦୟ ବା ବୋଧାକୁରୁ ବା ଦ୍ୱା-
ର୍ଯ୍ୟପାଠ

ପାଇଁ ଲଖି ମରି ସନ୍ତୋଷ ମହିଦା

ଶ୍ରୀମତୀ କବିତା-ଦେବୀ ସ୍ବର୍ଗ ପଦକଷେ ପ୍ରମୁଖ ମାନୁଷିଣୀ
ଯରିଠି ବୃଦ୍ଧ ଶୂନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟତାକେ । ଏହି ଯୁଧା ଅବାଧି କୁରୁତେଜୀବ
ଦା ଏ ରିଙ୍ଗର ହେବାର ଛିହ୍ନୋଇ ହେ । କଲାତରେ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟବିନିର୍ମାଣ ଏୟାବେ ପାଇଥାରେ ମନ୍ଦିର ଉଠିଥିଲା
ଏବଂ ଏହାମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ବାର୍ତ୍ତା ନିଜାତ କରିବାପକ୍ଷରେ ବୋଟିଏ
ଦେଇଥିଲା ପରମାନନ୍ଦର ଉତ୍ସବର ଘରୀଅଳ ।

କମଣୀ କିମ୍ବା ଦେଖିବାର ଅନୁଭବ କଥା
କଥାରେ ସେ କୁଣ୍ଡଳୀ ମନ୍ତ୍ର ବାହୁଳ୍ୟ ଅନ୍ତରେ
ପାଶର କରିବାକାଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାର ଏହି ବିନ-
ଦେଶ କରି ଯଦିରେମେଲାହାର ହେଉ ହେବାର ଉଦ୍ଦିତ-
ଥିବ ତ ତାହା ହୋଇ ନ ଥିବାର ଅମୀର ବାହା ଅଗ୍ରାଧ
କରିଅଛୁଟ । ଅମୀରଙ୍କ ଘର ଅପଳୁଣ୍ଡା ବନ୍ଦିତ କ
ଅଗ୍ରାଧାରୀଙ୍କରେ ସେଷମ୍ପୁ ଗୋଲାମାଳ ଦ୍ୱାରିଥିଲ ଚର୍ଚିର
ବାବର ରୁଣ୍ଡିଯା ଏକ ସେଠାଲୋକେ ଦିଲ୍ଲି ସକରାତ୍ରି ସେ
ମାୟ ମା ଯ ମଧ୍ୟରେ ରୁଣ୍ଡିଯାଧରରେ ସୁତ ହେବ ଏହି
ବାବର ବାନନ୍ଦ ଚର୍ଚିରେ ସେ ପାତେ । ଏ ପଢିବ ।

ପୁରୁଷଙ୍କରେ ପାଦପ ନିର୍ମଳେବକାଶେଷା ହେଉ
ପୁରୁଷାଗାର ହେ । ଏଥରେ ଦୂରଲକ୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କଣିକହେ-
ଲାଙ୍କାର ବନ୍ଧୁକ ହେ । ଦୂରାଗରେ ପ୍ରତିକ ଦିଲାଲୟମୟୁକ୍ତ
ଏଥର ସମକଳ ନହିଁ । ପ୍ରତିକ ନିରଜୟମରେ ସହୃଦୀ
+ ୫୦୦୦୦ ମସି ହେ ।

କଳାକାରିନୋପଳଠାର ଅଧିକାରୀ ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର ତା ଉଚିତ
ତାର ସମ୍ବାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗୋଟିଏ କରସ୍ଥାନ କାଳବାବୁ
ପ୍ରସ୍ତର ହେଉ ଯାଇଥିବାର ମୁହଁଠାରେ ବୁଝିଲାଇ ବିଷ୍ଟା
କଳ ମଧ୍ୟରେ ଲଢାଇ ଘରିଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଉଚ୍ଚପ୍ରକଟିତ
ଅନେକ ମୋକ ମୟ ପଡ଼ିଥିବାରୁ ।

ବିଜ୍ଞାନେରୀରେ କଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦେବର ବିଜ୍ଞାନେ
କଥେ ସୁନ୍ଦର ବିଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ବାହାର ପାଇଥାର
ସୁନ୍ଦର ମିଳିବ ରେବେ ସମାଜରେ ଏହାକି ସହାଯ ଆନନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଭିତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବଚାହୁତ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲେ । ବ୍ୟକ୍ତି ହୃଦ ଏ ବିଜ୍ଞାନ ସମାଜର ରକ୍ତ ଶିଖ
ପାଇଁ ହୋଇଥିଲେ ଏହା ମହାତ୍ମା ଉତ୍ସର୍ଗ ସେ ବିଜ୍ଞାନୀରଙ୍କ
ହୁହା ମାନୁଷେଟକ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଅଧିକାର ସଂଗ୍ରହୀଲ ହାତ
ଲେଖି ନିରଜ ସ୍ଵାମୀତି ପୂରାଣ ଅନିତା ସବୁ ବିଷୟ ଜୀବ
ବିପୂରମ । ମୁଠରୁ ମେଳେ ଅଛ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ
ମେଲେହା କହ ବାହୁତ ମେଲେ ।

ତୁ ସୁରତୀରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ପଡ଼ିଥିଲାକାର ସମ୍ବନ୍ଧମିଳିର ମାତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତ ହେଁ ; ସ ଅବାକ୍ଷରରେ ସେଠା ଯେବେଳେ ପ୍ରାଣଜୀବାର
ବ୍ୟକ୍ତିଗାର ରିପୋର୍ଟ ହେଉଥିଲେକିନ୍ତି ବକ୍ରତମେଖ ଅନୁଭବି
ବେଳମାନଙ୍କର ଉକାର କିମ୍ବେ ଚୌରାଶ ପଦ ବିଦ୍ୟା
ଜୀବାକ୍ତି ।— ଯେତେବେଳେ ଦୂର୍ଲଭ ପାଣ୍ଡି ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ଷଣ ହେଉ
ପରି ସମ୍ଭବ ; କମ୍ବର ଅଥ ଅବାକ୍ଷର ପଡ଼ିଅଛି ତେବେଳେ
କେ ଏ ସୁଧ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟ ଜୀବାରମାନଙ୍କର ସେବେ ବନ୍ଦି
କେ ବିଦ୍ୟା କଲେ ତେବେ କଲା । ରିପୋର୍ଟ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ଷଣ
କଲିବାରେ କଳର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ହତି ଦୋଷ ଆହି କି ?

କୋଣାର୍କ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମୋଦିମା ସହେଲୀ କଲିବନା-
ଠାରେ ଯାଇ ଏକ ଅଧିକତଃ ପୁରୁଷର ମୋଦିମା ଉଥିର
ହୋଇଥାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମିଳନ। କଣେକ ୧୭ ଶତବ୍ୟୁବାଳକ
ମାଲିଙ୍ଗେଟିକ ନିଜକରେ ବାହାରୁ ବାହାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ପୂର୍ବମର
ଦେଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଅକବ କରି ରଖି ମିଥିରେ ବାହାର
ମାରାଇ ସହି ଥାର କିମ୍ବା କର ଅପରାଇ
ଏକ ୧୫ ଶତବ୍ୟୁ କିମ୍ବା ପଞ୍ଚଶତବ୍ୟୁ ପରିଶର୍ଯ୍ୟ ମୁଣ୍ଡେ
ଅକବ କର ଦେଇଥାର କହ ନାଲସ ପାରର
କାଳୀ ମାଲିଙ୍ଗେଟିକ ହର୍ମର୍ଦ୍ଦ ନ ଥିବାରୁ କେ ବାହାର

ଦେବାଜ୍ଞ ଦାନକରେ ମୋବଦମା ଶାଶ୍ଵତ କରିବା କାହାର
ଦୂର୍ଲଭ ଦେଇଲୁ ।— କଥାକାର ପିତ୍ରାଦିମାନେ କେବଳ ଧରି-
ଦେଇବରେ ସେ କବି ଏକ ଅକ୍ଷମୀୟ ମେଦଳ ସଙ୍ଗେ କବାହ
ରିଆନ୍ତି ଦେଇବ କୁହେ— ଏ କର କୃତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ପଣ୍ଡିକାର
ଦେଖାୟାଇଅଛ ।— କାଳସ୍ଥ କୁଠିଲା ଗରାଟ ।

ଏକ ମସିହାପ୍ରତିରେ ଲୋକାତ୍ମକ ବିପିଳକୁ ସୁଖିଲେ
ନିବ ମାତ୍ରର ଓ ଦଶମ ହୁଅଇଲା ପିଞ୍ଜଳ ଖାଇଲେ ମନୁ-
ଷ୍ୟର ପରିକ୍ରମ ହୁଅଇ ଯେଉଁମାନେ ଲୁହାର କରି ଆର
ପ୍ରକାଶ ଦିଲ କ୍ଲାନ୍ ହୁଅଥିଲା ପେନାକାଳ ଗଲାର ଗୁହିତରେ
ପିଞ୍ଜଳ ଝର୍ଣ୍ଣି ଚାନ୍ଦିଲେ ମଦରେ ନିବ ଅଧିକ ହୁଅଥିଲା ।

ଶୁଣି କାଳରେ ଏ ହାତ ଛୁଟିଲ ପିଲାକାର ଦେଲେ
ଏ ସେତେ ଦୂଷ ଦେଇଥିବ ଚାହିଁରୁ ଅଧିକ ଦୂଷ ଦେବ
ଏକଥା ଜଗେ ହିନୋଶାନ ରେବଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ଶୁଣି
ସାଇଥିର ଏକ ସ୍ଵର୍ଗତ କିମ୍ବର କୃତିକଷେତ୍ର କଲେ ଅଧ୍ୟା-
ତି ସମସ୍ତରେ ଏଥିର ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବର ଅପରିହାରୀ ।

ତାରକେଶ୍ୱରର ମହନ୍ତ ମାଧବରୀର ଗତିମାର୍ଗ ତା ୧୨
ଖରେ 'ଭୁଲଟ' କରିଥିଲେ । ଭୁଲଟ ର ଅର୍ଥ ଅପଣା ଝଳକ
କରେ ମରିବାକୁଛି ତାକ ବିଦ୍ଵା । ଦିନରୁଷର ତେବେ
ମ କାମ ସେଇ ହେବାରୁ ଦେବୁ ପରିମାର୍ଗ ସୁଜା ରୂପା ଦାମ
କର ପ୍ରାୟ ଗୁରୁତ୍ବରୀର ତୁଳନା କେ ବିଭାଗର ଚର୍ଚା
କରିଥିଲେ ଏହି ଭାର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚୁ
ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୟକ୍ତ ହୁଏ ସଙ୍କ ୧୮୮୨ ମସିହାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା
କ ୧୦ ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ୫୦୭ ନିପୁଣ ଟଳା ବନ୍ଦକରେ ନିଶ୍ଚା-
ତବାରେ ଉଚ୍ଛିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁଣ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ପୁରୁ କାଳସାହିରେ ଦିଲବସାନ୍ତ୍ରବ ଜ୍ଞାନକ କଣେ ଗାଁ
ଶବ୍ଦ ଏବଂ ତାହା ଥି ମାର ପନ୍ଦିତୀ ଏବଂ “ କବ ଗାଁ
ଜଣେ କରାର ବୈଷୟମଦିବମାରେ ଦାତତ ଅଛି ଦୋଷଥିମ
ମାତ୍ର ଇତ୍ତା ସାହିର ନିରାପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ବସ୍ତରେ ଅଳ୍ପ
ହେଲା । ଅଛି ତାହା ଥି ଗତ କାହାର ମଧ୍ୟ କାହାକା
ଅପର ବିଧକା ସମବ୍ୟାଳୀ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାଲୋକ ଉପାର୍କ କରି
କି ପଢ଼ିଲାମ ମହିମାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଫ୍ରୋଣ୍ଟ ହେଲା
ଏବଂ ।

ଏ କର୍ତ୍ତା ତନଙ୍କାଣ୍ଡା ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ସମ୍ପଦ ହୋଇଛି ସାରେ ଯାତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ଗାସେବ
ମାନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ସୁଖ ନ ଅବହୁ (କଳାପଦି) ତରି
ମରଜ କର ଧୂମଧାରେ ହୋଇପ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୁଏ (ଦେଖି
ପରେ ହୋଇବା) ଏବେ କୁଠା ଅବସରେ ଲୋକେ ୨
ତହିଁରାଗ ବିଶ୍ଵାସ ଏଥରେ ଲୋକେ ନରଜ ଥିବ ବି
ବିବିଦେ ?

ମୋଟ ସତା ବୁଦ୍ଧି ଅଛିବାର ଟ ୧୯ କାରେ ୨ ବର୍ଷ
ଏ ସବ ଲାଗି ଶବ୍ଦଗୀ ନିଲାଗିଥାଏ ।

ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ ସାହିପଣେ ଭଲ ନ ହୋଇ କୁରା
ଗ୍ରାହୁରୀକ ହୋଇଥିଲା । ଏମିଶରେ ୨ ଟଙ୍କ ଏବଂ କାହାର
ବହୁଳ ସେ ଘୁମିଛିଲେ କାହିଁ ଏହି ଅନେକ କିମ୍ବା ଦେଖେ
ଯାଇ ନ ଥିଲା ଏଥରେ ଲୋକଙ୍କର କହି କଷି ହୋଇଥାଏ ।
ମାତ୍ର ୨ ଟଙ୍କ ବାଧାପେରିଲା ।

ଅଛିବାର ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ସମ୍ମୂହାୟୁ ପ୍ରେକ୍ଷନ କରିବା ସବା
ମେ ଦିନେରୀ ଯେତେ ଥାଳେ ଆମେ ଆସିପାରିବି ।

କେବଳମା ଅପ୍ରେଷଣରେ ଅବେଳା ସେବେ ଅବେଳା
କୁଠରି ନବଦମ୍ଭମା ମିମାଂସା ହେଲା ବାହା ୫୩ ଜାଗିପାଦ
ବାହାଟି ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସନ୍ଧାନକ ସମ୍ବାଦ ।

ତାଳବେଳିକାମ୍ବି ଜିଣେ ଘୋଡ଼ାପଦିତ୍ତା ନୁହିଥୁଗୁର
କୌମିହି ଉତ୍ତରେ ଏରେ ହୃଦୟକଷ ଧାରିବର ପ୍ରାୟ
ସବର୍ତ୍ତ ରହୁଥିପର ଜଣାପଦିକାରୁ ତାହାରୁ ତଥମାର
ମିଶ୍ରନ ହେଉଥିଲା । ସେ ରହୁ ମିଶ୍ରନ ବିକାଶନମର
ଏଠା କିଛିଲାଖାରୁ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟଙ୍କି ।

ଅନ୍ତରୁକୁ ପରେଥିଲ ଦିବକାର ତେବେ ସାହେବ
ଅଜୁମୀ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବ ଗୋଟିଏ ହାତ କ୍ରୂସିଲ ଦେଇ
ଭଦ୍ରାମ ଅନେକ କାଠିଲେ କାର୍ଯ୍ୟଶାଖକ ବିବ୍ରାପର ପ୍ରକଳ୍ପ
ଏଠାରୁ ଫେରୁର ତେବେଅଛନ୍ତି । ଅଧିମାନଙ୍କ ବନ୍ଦିଷ୍ଠକ
ସାହେବ ଘେରଇ କେବାରୁ ବିପର ଅବେଦ ଦେଲେ ।
ଅଧିମାନଙ୍କ ଦୟାରେ ଏହା ଉଲବନ୍ଦର ହୋଇ ବାହୁଁ ।
ହାତମାହକୁ ସବୁ ସାହେ ।

କମ୍ପୁଟର ସାହେବ ଏଠାବାର ଗୃହିମାକେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ଶୁଷ୍କକାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚିତ୍ରିତାକମିଶ ବେତ୍ତାଗୋଟା, ଲୁହାର
ଲକ୍ଷଣ ମନ୍ଦାର ଦେଇଛନ୍ତି । ହିଁ କ ପ୍ରକାଶକେ ଶାଖା
ବୋଲ୍ଡ୍‌ପିର ଚଳାର ପ୍ରକାଳ ଫୁଲୋଧ୍ୟାକୁଣ ବରିବାର ସୁନ୍ଦର
ପାଦ ଲଙ୍ଘନକୋର କରୁଥିଲା ।

ମୁପରିଥେଣ୍ଟାକୁ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶାକେ ଛାଇ
ଦୋଷିଯ ଉତ୍ତାହ ବିଷୟରେ ଯାହା ଦରଖାସ୍ତ ହେଲା
ଥିଲେ କହିର ବିଜୟସ୍ଥ ଲଳବହୋଇ ଅଛ ? ଏକେ
ଦେଲେ ମାନେଜରଙ୍କ ହାତରେ ସ୍ଵରୂପଥା, ପ୍ରାର୍ଥନା ଘେ
ଅମ୍ବ ପ୍ରକାଶକର ପ୍ରକୃତ ଅଦ୍ୱୀ ସାହେବଙ୍କୁ ଜମାର୍ହ
ପ୍ରଶଂସାକୁଳ ହେଉଛି ।

ଅହମାବଜ୍ର ମାନ୍ୟକର ମାକମିଲନ ସାହେବ ଚନ୍ଦ୍ର-
ନସ ପଢ଼ିଲ ତାଙ୍କରେ ପଢ଼ିଲ ଛର୍ଥର ଭଗପ୍ରତିଶୀ-
ଳିଲେ । ଏ ରାଜକାଳ ବାଣିଜ ତଥା ବାଣିଜକାଳ ଟ ୩୦୦୦୯
ଖାରୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଏ ହା କିନ୍ତୁ ବାସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅପ୍ରାପିତର
ହୁଏ । ଏବେଳେ କମିଶନ ମାହେବ ଏ ସବୁବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖେ ସବୁମୁଖୀ-
ବ୍ୟାପାର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି । ଏହିଲ ସନ୍ଧେଷ କମିଶନ
କର୍ମ୍ୟ ଦେଖାଇ ଅଧୀ କରିଥାଏ ।

ବଢ଼ ଆଦର ହସ୍ୟ ସେ ମଧ୍ୟସଲକୁ ଦେବେଳଗୋଟା
ସୁପର ଟେ ନାକେଳର ଜୀବନଦେଇ ଅବଶ୍ୟ ଏହିପରିବାର
କିମେ' ମଦତଶଟ ରତ୍ନବାର ପ୍ରାଣମୟ । ଏହିପରିବାର
ହାତମଳର କଥା ହୃଦୀ ରହିଲେ ମାତ୍ରବ୍ୟବ୍ୟ କମିକାର
ଅବଶ୍ୟ ସମାବହା ।

ଏହାର ଉପିଲାସର ଘେରୁ ନୂତନ କାଟ ଅବଧାର
ଦୋହାରୁ ତଥା ସାତ୍ତ୍ଵିକ କଷ୍ଟ ଦୂରହେବ ଏଥେ
ନିର୍ମିତ ଆସିଲାକେ ରୂପ, ଧଳ୍ୟବାଚ କେତେଥିଁ । ଗ୍ରାର୍ଥକ
ଯେ ଅବଧାରକମାରେ ଶାପୁ ରହ ଥାଇବୁ ପଦ୍ମାର ଏବଂ
ମହାଶତି କରିପାରା ଥାଏ କଣାପାହି ।

ଅନୁଭାବ ଏଠା ମିଳିଲିପିଶାର୍ଥିର କର୍ତ୍ତାବଳୀ ଫେରୁଥିଲା
ବୋଇଏ ସୁଦୂର କନ୍ଧିହାରା ଧୂମିଳାମନେ ନିବାହ ହେଉଥିଲା
ଏହି ଚରକାଳ ଏହିରବଳ ଶିଥିମ ସବ ହାତିମର ଦୂରେ
ରହିଲେ ଅଛେମାନେ କବି ଖୁବିହେଲୁ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଦେଖାଇ
ପାଇ ଏବାରେ ଆହେନ ଉପାର୍ଥ ପୋଷନ ।

ସହାରେ ଏବର୍ଷ ଅମୁଷଲ ନିଦାନ କମ ଏହି
ନିଦାନ ବାଲରେ ଗର୍ବ ଘୋମାରେ ଦିଶାର ଚୋତିଏ
ପ୍ରଥମ ଉପାୟ ଏମାକଳ ପଥରେ ନିଜାତ ହେବାର କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ ବିକର ହୋଇଦିବ । ସୁଧି ଅନ୍ତର୍ଗର୍ଭତ୍ତ ଏ ଆହଦବ
ବର୍ଣ୍ଣ କୋହିବାରୁ ଗୁସିମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେଇ କରି
ଦିନ ସବୁହାର୍ତ୍ତ । ହସିବୋ କରିଲା ।

ପଞ୍ଜିପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରତି ।

ଶ୍ରୀ ଗରୁଡ଼ବାହନ ମହାପାତ୍ର—ଗରୁଡ଼ଙ୍କ
ଜ୍ଞାନିର ପ୍ରତିବାଦ ବରଥାନ୍ତରେ । ପ୍ରତିବାଦର
ପ୍ରତିବାଦ ସାମାଜିକ ବସନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନ ଜାହିଁ । ୧୫୭-
ସାଲୀମାନେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଅଭିଭାବ ସମ୍ମାନ
ଦେବୀ ଏବଂବାବ ସାଧାରଣ ନିୟମ
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତନକାଳରେ ସେ
ପରମା ଦେଲ ଯେ ମନ୍ୟ ଓ ବଢ଼ିଲେବ ।
ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାପି ପ୍ରତି ଯାହାକର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି
ସେମାନେ ବିଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ କରଥାନ୍ତରେ ।

ପ୍ରକାଶପତ୍ର ।

ପଦିଗ୍ରେରହଙ୍କ ମନୀମତ ଲିମନ୍ଦେ ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ଦାସୀ ନୋହି ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦ ଉତ୍ତଳବିହା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟା
ସେଇପଦ ।

ମହାଶୟ ?

ତଥେ ପ୍ରାଚୀନ ବହୁଦେଶ କ୍ରମଣାର-
ବାହ୍ରୁଦୀତାରୁ ବୁଝିଅଛୁ ତ ସର୍ବ ଦାସଙ୍କର
ଭଲ ଲାଗିବ ସାମାଜିକ ମନୋଧିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତିର
ହୋଇଥାଏ ଓ ବିଷୟର ସର୍ବ ଦିଗନ ଏକଦ୍ୱାର
ଆସେଗୁ ହୋଇଥାଏ ।

ସୋରଷକୁ ଉତ୍ସମନୁଷେ ବାହୁବ, ସେଥିରେ
ଅଛି ବିଶ୍ଵପଦାର୍ଥ ନ ରହିବ । ସେ ସୋରଷକୁ
ନିଷେଳା ବୋଲିବାରେ ପେଡ଼ିବ । ସେ
ତେଣୁ ହୋଇଲାରେ ଉତ୍ସିଷ୍ଟବ । ସଂ-
ଧାରନ ମାତ୍ରେ ହିତ୍ତ ତେଣୁ ସେୟା (୧୭
ଶହାରି) ଓ ଦିନିଶୀ ଲଜ୍ଜାମରଚ ସେୟା
ଏହିଥେ ଉତ୍ସମନୁଷେ ବାହୁବ । ତାହା ବଂଶର
କର୍ମଚାରୀ ବାହୁବ । ସେ ତାହା ଫଳ୍ପ କରି
ଦିମେ ଗୁଟି ଖାଇବ । ତାହା ଦେବରେ ବିଷ
ପ୍ରକରଣ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅବଳେହ ତାହାକୁ
ମିଷ୍ଟ ଲାଗିବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଷ୍ଟ ଲାଗିବ
ହେବାରେ ତାହାକୁ ଏ ଆପଥ ଚଟାଇଥିବ ।
କିନ୍ତୁ ଲାଗିଲେ ଚଟାଇବା ବନ ବିଶବ ।
ବିଂଘନମାତ୍ରରେ ଏ ଆପଥ ଖୁଅଦିକା ଆମମ
କରିଦେଇ ବଂଶର ଅଂଶକୁ ଅଗ୍ର ଦେବ
ଉତ୍ସମନୁଷେ ପୋଡ଼ାଇ ଦେବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ କେବଳ ଅନୁଭବ ନ କରେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବଂଶର ଅଂଶକୁ କିବିପ୍ର କୌବି ଶଳକ
ଦେଇ ଦଶ କରିଥିବ ।

ଏ ଭିତ୍ତି ସେ କବହାର କରିବେ ବେ
ତହିଁର ଫଳ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ସାଧକାରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବେ । କେଲଖାନାର ନିର୍ଭେଳ
ସୋଣଗରେଲହାର ଏ ଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ-
ଯାଏ ।

三四五九

ମେଘ

ଖର୍ବୀ କୁଳକାଳୀ ଦେଇପଦିର ମୌଳିକାରେ
ଅରମଣାନାହିଁ ଏବଗଣ୍ଡ କଥ କରୁଥିଲୁ ଏହାର
ଭାର୍ଯ୍ୟା ବାଜଟାକାମ୍ପା ଗର୍ଭାଳ ହୋଇଥିଲା
ମହ ଫଂଟ୍ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚଳିଛମାସ ତା ୨ ରା-
ଶରେ ଶ୍ଵିତ ପ୍ରସବ ହୃଦ୍ୟାବୁଷ୍ମ ହୋଇ ଆସି
ଦି ୨ କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସିଲା ଚାଲୁଥିଲା ଗୋଟାକୁ
ବାଲିବାସମୟ ରହିରେ ଏକ ମୃତବାଳକ ହିଲା
କଲା ଚାଲିଛିବି ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧାର
ବର୍ଷଗତ ଦେଲା ତେବେବେଳେ ଶୀକ ପଢ଼ି
ତୁମ ସବୁଥାର ଅବର୍ଗଣ କଲ ସେଇବରଙ୍ଗ
ଗାହାର ଚେତ୍ପୁତ୍ରଙ୍ଗ ହୋଇ ଲାକାହି କିନାରା
ଜାତ ବର ଅନେକ ବୟସରେ ହୁବ ପ୍ରଦାନ
କଲା ଅଛି ନିଜକୁସ୍ତ ଘୋମାକଳ୍ପ ବାମୋଡ଼ିବାର
ଓ ଅନ୍ତରବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କଲ ତବବଲେବିଲେ
ନିଜକର୍ତ୍ତାମାନକ ମୃଦୁକୁଳା ହୋଇ ହୁଏ
କୁଣ୍ଡିଲେ ଶୁଣି ଓ ଶାଶ୍ଵତ ଏଣ୍ଠା ଦୁରା
ଶୁଦ୍ଧାଗଣାର ହୃଦ୍ୟିବିରଦ୍ଧ କର ଦେଇ ଏକ
ବେଳକେ ପଳାଇଗଲେ ଏହି ଶଠଣା ଶ୍ରାବ
ଲେବେ ଶ୍ରବଣ କରି ସମସ୍ତେ ପକାଇ ଯା
ବନ୍ୟାଶ୍ଵୀ ଦେଲେ ଗ୍ରାମଟା ଜଳଶୂନ୍ୟ ହେ
ପରେ ଶ୍ଵିତ ମୃତବାଳକ ସତାତସ୍ତ୍ରୀ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ଓ ମୁକୁତକେବି ହୋଇ କାଳ
ଭୟକୁରସ୍ତିକ ଓ କରସେଧୋତ୍ତ୍ର ପ୍ରବାପ କ
ଅପଣାରେ ତେବେଥାଏ ପାଠକବର୍ଗେ ବିଶେଷ
ବରାବୁ ଚିରିଆରିବେ ଯେ ବର୍ଣ୍ଣିତକୁଣ୍ଡିଲେ
ଯେତେବେଳେ ଶ୍ଵିତ କୁଣ୍ଡାତ କରୁଥିଲା ତ
ମୟୁରେ ସେ କ ବନ୍ଦକୁର ଦଶ ଲ ଥୁବ କ
ଏହି ଶୀକ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ନିଯନ୍ତେବିଦିନ
ବିର୍ଦ୍ଦି ଦେଲ ହୋଇ କବାଧ କଲେ
ଗ୍ରାମକୁ କଳଶୂନ୍ୟ କଲେ ଏହି ଅକର
ମୁଣ୍ଡା ଦାମୋଦର କଷ କାନ୍ଦେଖିବୁ କୁଣ୍ଡିଲେ
ଶ୍ରବଣ କରି ଅପଣା ଶ୍ରାମକୁ କେତେବେଳେ
ସଙ୍ଗେ ଥର ସେ ଜଳଶୂନ୍ୟଗ୍ରାମକୁ ସାରି
ଅବସ୍ଥା ଗୋଟିକୁ ଦେଖି ମନ୍ଦପଠିପୁର
ଖାନ୍ଦାହ ଶୀ ଉପରକ ପିଞ୍ଜି ସଙ୍ଗେମି

ସବାପୂର୍ବାରେ ଶ୍ଵାସକ ଧରି ଓ ବନ୍ଦହୃଦୟର
ବନ୍ଦାତ୍ମନିର ବଳ ଏକ ଖଟଲୁପରେ ଶୁଣାଇ
ଏବବସ୍ଥରେ ଅଟ୍ଟବା ଗୁଡ଼ାକ ଦେଇଲୁପାଇବା
ଥର ଛାତିବାକୁ ବଳ କୋହିଲ ପଚନ୍ତି ବକାର
କିନ୍ତୁ ଶାମି ହୋଇ କାହିଁ ସେହିପରି ତେଣ୍ଠା
ଆଏ ଓ ଫୁଲଙ୍କ ଖପି ଲ ଆଏ ପରିଶେଷରେ
ଶାମରୁ ଫଳରୁଥିବାର ସମସ୍ତଲେନ୍ଦ୍ରିୟରୁ ଚାରିଆ
ଉଜାଳଗାରୁ ଶୁଣିଆମୁରେ ସମସ୍ତେ ହୀ
କାଷକୁ ଅସିଲେ ଏହି ପ୍ରାମର ଗୋଟିବାର
ଅଧି ଅମ୍ବ ସମାପରେ ଏହି ଦକ୍ଷିଣାର ଦୂରରେ
ସବାଦ କହିଲ ଯେ ଏକଥି ଚର୍ବିଆଁ
ହେଉଥିଲା ଅମ୍ବେ ଏହା ଶ୍ରବନପରି ଅଭାବୁର୍ବଳ
ହୋଇ ଅଥର ତଦନ୍ତ ନେବା ବାରରେ ଅମ୍ବ
ଅଧୀନପୁ ତିପା ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶରୁ ନିବ୍ୟାପ୍ତିଲୁକୁ
ପ୍ରେରଣ କଲୁ ଓ ଯେହିକୁ ପରେ ତିର୍ଯ୍ୟାଁ
ଦେବାର ଯଥାର୍ଥ ବି ଅଯଥାର୍ଥ ଏହା ପ୍ରତିକର
କରିବ ବୋଲି ଅମ୍ବେ କିମ୍ବେ ସୋଇ ଯାହା
କଲୁ ଅମ୍ବେ ସେ ପ୍ରକରେ ପ୍ରତେକାନ୍ତର
ଦେଖିଲୁ ସେ ମୁଦାକରିବି ଏହି ମୁଦିକା
କୁମୋଦିର କରି ଦୋହାରାହୁ ଓ ଧାର
ହୁବରସ୍ତାରେ ଖଟ ଉପରେ ଦେଇ ବନ୍ଦର
ସହିତ ନେବାଦ ବିକାର ଓ ପାର୍ଶ୍ଵ ବଳ
ବେଳେ ଜାତ ବିକୁଞ୍ଜ ଅନ୍ତରୁ ଦେଖି
ଲେବେ କହିଲେ ସେ ଏ ଚର୍ବିଆଁ ଦେଖିଲେ
ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ ଅମ୍ବେ ତାହା ମିଥାନ ଜୀବ
ଅଥର ସମ୍ବାଦ ଅମ୍ବାକରର ମହାମାନବର
ଶମାଜୁ ପୁରୁଷରେତେ ବାହାଦୁରକ ଶକ୍ତି
ପଠାଇଲୁ ଶୁଭେଷକ ମହୋଦୟ ଏହି ପର୍ବତୀ
ଶୁଭ ଶ୍ରବନ କରି ପ୍ରଥମେ ଜଗନ୍ନାଥ ବାଣିଆର୍ଦ୍ଦୀ
ଯେତ୍ରମାନେ ସତମା ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକୁ ସହୃଦୟରୁ
ଜାଏନ୍ତି ପଠାଇ ଅନ୍ତରେ ଏହି କିମ୍ବେ ସେ
ପ୍ରକରୁ ଦୂରଜଣ କରି ଆପଣା ସମଭବରୁ
ହାରେ ଟଳେ ହସିଲାନ କଲେ । ରାଜାମାନ
ନଳୁ ହସିଗଣୀ ହୋଇ ଯାଇ ଲୋକେ କହିଲା
ତାହା ଅମ୍ବେ ଏହଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠରେ ଦେଖିଲୁ
ବାହର ଘୁଷ ନଗାନ୍ତ ଜୀବମୋଷରେ ଆଜ
ଜାଳାଦ ବିହାରି କରୁଥିବ ଯେତେବେଳେ
ଦୂରବଜ ମହୋଦୟ ସେ ପ୍ରକରେ ପଦାର୍ଥ
କଲେ ଥି ଅପଣା କରୁବେ ଦେଖିଲାମି
ଦେଖି ଜୀବନାଦୟ ହୋଇ ମହାବିହାର
କଲେ ହୋଇ କହ ଅପଣାର ବିହାର ପଥ
କାର ଦେଖୁ । ତଳ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକରେ ମହାବିହାର
ପରିଷକ ଥିଲ ଉତ୍ତାର ଦେଖି ଜୀବନ ଦି

ପାଇ ନିହାଳ କଲେ । ଅଥ ମାଧ୍ୟବକର ନିହାଳ
ପାଇ ।

ପ୍ରେସ୍ ।

ସହ କଟମଣି ସୁନ୍ଦରୀ ଜାୟତେ ଶାପୋଡ଼ା
ତୁମକ ପରାପ ମୋହବେ କୁଳ୍ୟ ଦାସ ।
କହଟ ଲୟକଲ୍ଲାଙ୍ଗ ଶୀଳନ୍ତିଷ୍ଠ ପ୍ରକାପ ବିଦ୍ୟତ
ପୁରୁଷାଧିକ୍ରମେ ହେଠି ଚିତ୍ରହମ ଖେଳ । ଅଥାନ୍ତର ।
ଫୁଲବୟ ଦକ୍ଷଳ ମୁକ୍ତିକ୍ଷା ଦେଲେ ଓ ସିଥିଲି-
ମାଳକହାର ଧରି ଗର୍ଭକରୁ ଧୂଳ କାଢି-
ବାକୁ ଆବେଶ କଲେ ହେଜାମ୍ବୀ ଦାଵିଆଶି
ଭାଙ୍ଗ ହେବ କରି ଉପରିକୁ ଏଥର ବ୍ୟାପରେ
ଦୁଃଖେତନ କରି ଫୁଲଟାକୁ ଝୋଇ ଅଣ
ବାହାରପାଇ ଦେଲେ ଯେ ନିକଟସ୍ଥ ଲୋକେ
ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଗରେ ବାର
ଶୁଭବନ୍ଦିଳା ଓ ଅଦୟକୁବେଦରସଂହିତା ମୁଗୀ
ଓ ଅବାରପରେ ଦେବାକୁ ସୁକରଜ ମହୋଦୟ
କହିଦୂର୍ଦ୍ଦିଲୁ ଅଞ୍ଜି ଦେଲେ କହିଦୂର୍ଦ୍ଦିଲ ଏହି
ପ୍ରଦୟାମ କଲେ ଅଉ ଝୀମାନେ ସେ କୋଣ-
ଲୁଗିଲା ବି ଟେଲାଇଦର୍ଶିଣ କରି ଅଗ୍ନି ହାର
ଦେବ ଉତ୍ତରା କରିଲେ ଶିଥୁରମଣରେ
ଶୁଇ ସତ୍ତେତ ହୋଇଗଲ ଅଥୁବା ସପ୍ତ୍ରୀ
ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରି କରି କଲ । ମହୋଦହାର ଶାମାନ୍
ଶୁଭବନ୍ଦିଳା ରେସ ବାହାଦୁର ଶୀର ଅବଧନ ଦସ୍ତା
ପାଇ ଏବମାସର ଅଛି ପ୍ରଦେଶକପରିବାରର
କରି ବାହୁଦା ବଜେ କରି ଅପରିଲେ ପ୍ରଦେଶ-
କର ସବନ୍ତି ପରି ଦୟାପ୍ରତ୍ତିହର୍ଷୀ ଓ ଗାନ୍ଧି
ପାଇବ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବ ଅଳକାବାଦ ଦେବାର
ଧ୍ୟେ ସଙ୍ଗଗନ୍ମାନ୍ ଉତ୍ତରଦୟର ଏପରି
ହୋଇକାନ୍ତି ଓ ମାନ୍ଦରାଜକ ଓ ପ୍ରଜାଗସ୍ତର
ଜାମାକୁ ଚିରଜାମ କରି ପୁଣ୍ୟମୋହରେ
ଏହି ସୁଖା କରନ୍ତି ।

ଅମ୍ବନ ଏହି ସବାଦ ଦେବାର ଏକାଳ
ଛପାଯୁଁ ଏହି ଯେ ତିର୍ଗୁଣୀ ହେବାର ସବା
ଲବେ କହୁଥିଲେ ସେ ଯଥାର୍ଥରେ ଜନ୍ମ
ଦେ । ଦେବ ମନୁଷ୍ୟମାନ୍ତ୍ରେ ଏ ସବାରେ
ଦୂ ଉତ୍ସବରୁ ବାବର ଜବନ ଥାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ
ଚାନ୍ଦ୍ରାଲହିତହୋର ଯାଇ ପିଶାଚିକ ତେଜ୍ଜ୍ଵା
ଆରେବାର ସାମାଜିକ ବିଷୟ ଲୁହନ ଦିଇ ।

፳፻፲፭፯

১৫৮

ଶବ୍ଦାରୁ ମଧ୍ୟସୂଚକ ପିଲାଗାୟକ
ଲବିଷେବର ପୋଲିସ ଅନ୍ତଯାଳ

ମୁଖ୍ୟପ୍ରାଣୀ ।

ଟେ ଙ୍କ ପ ନ

SCHOOL BOOKS! SCHOOL BOOKS!
English and Uriya for Entrance
Minor and Vernacular schools of all
grades, sold at the book shop of the
Cuttack Printing Company, Dargha
Bazar Cuttack.

ନାନ୍ଦୁପ୍ରକାର ୯୦ରଙ୍ଗା ଏବଂ ତେଣୁ କିମ୍ବା-
ଲୟୁର ଧାଠେଷ୍ଟୁକ ସୁଲଭ ମୂଳ୍ୟରେ କଟକ-
ପ୍ରିଞ୍ଚୁ-କଞ୍ଚାଳକ ପ୍ରକାଳୟରେ ବିଜୟ
ହେଉଥିଲା ।

ଏହିବୁ ସବ୍ସାଧାରିଙ୍କୁ ଜୀବ ବର୍ଷା
ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ତେଣା ମେତିଲେଲେ ସୁଲବେ
ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧି ଖାଲ ଅଛି ଅଧ୍ୟବ୍ଲେକୁଳ-
ମାଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଶଂସନ ସହିତ ଅସ୍ତନ୍ତା ଜୀବ
ମାର ତା ଏ ରିକରେ ହେବେଇଲୁ ଦସ୍ତାବା-
ଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବେ ।

ପ୍ରକାଶଥାର ବି ଯେଉଁମାଳେ ପ୍ରବେଶିବା,
ମାରନର ଓ ଶାହୁଡ଼ିପଲ୍ଲୀରେ ଦର୍ଶଣ
ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ । ୧୯୫
ତା ୧୯ ଜାନ୍ମ ମାହେ ମୁଖ ଏକ ୬୮୨୮ମୀଟର
W. D. STEWART.
Superintendent
Orissa Medical School.
CUTTACK.

NOTICE

Wanted an English teacher for the Kalyanpur Govt. school in the Jajpur Sub-Division on a salary of Rs. 20 per mensem. None need apply who has not passed the Entrance Examination. Applications will be received till the 31st. Instant.

Cuttack (Ed.) Madhusudan Rao
18-5-87 Dy. Inspector of schools

ଏହକୁ ଏ ନଗରବାସୀ ବାସୁଦେବଙ୍କ
ଜଣାଇ ଦିଆ ପାରିଥିଲୁ ତ ଏଠା କାହିଁବେଳେ
ଜମୟର ଯେହଁ ସାଧରଣ ଅଧିବେଶନ
ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ତା ଗ ରଖ ବିଷବାରିହନ
ଶଥାକ୍ଷାଳୀତାରେ ଦେଖାଇ ଥିଲ ବହିରେ

ଅଥକାଂଶ ସଦ୍ୟମାତ୍ରେ ଅନୁପ୍ରିତ ହେବାରୁ
ହେଠଳ ସଙ୍ଗ କି ହୋଇ ଏହିମାତ୍ର ତା ୧୯-
ଦିନ ରିହାବାର ଅପରାଧ ଓ ଯତ୍କା ସମୟରେ
ଶ୍ରୀମାତ୍ରାଜାନାରାଯଣ ସାଥୀରେ ସଙ୍ଗ ହେବାର
ହୁଏବ ହୋଇଥିଲା । ଅବେଳା ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ
କାହୁଁମାତ୍ରକେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ସମୟରେ ସଙ୍ଗପୁନରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତିରକାଖାତ କରିବାକୁବେ ।

ଶ୍ରୀ ପନ୍ଦିତଙ୍କ ରାମ୍ୟ
ସହିତାରୀ ମଞ୍ଜାଇଲି

ନିଳୁପ୍ତି ପ୍ରସ୍ତରମାଳା କଟକ ପ୍ରଦେଶକ୍ଷାମା-
ପ୍ରେସର୍ସ୍‌କୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତରମାଳା କଟକ
ଦେବକଥାକଲେଜ ଶ୍ରୀମତୀ ପଣ୍ଡିତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦନ
ମୁଖ୍ୟମାନୀ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ମହିଳାକୁଳ ଦେବକଥାକ
ବାରୁ ଗୋଧନତତ୍ତ୍ଵ ପଞ୍ଚାୟକ ମହାଶୟ-
ମାଳକାରେ ବିକ୍ରିଦୀର୍ଘ ପ୍ରସ୍ତରମାଳା ।
ଆମଦିନରବାସୀରା ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦନ ଓ ଉତ୍ତରନ-
ପଦଧନୁକାବ ମହିଳା ଟ ୦ ୫୯
ମୋହମ୍ମେନ୍ଦ୍ରର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦନ ଓ ଉତ୍ତରନ
ଅନୁକାବ ଉତ୍ତରନ ଟ ୦ ୯୬
ଦିଗବାନ୍ ବେଦବାସ ଉତ୍ତରନ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦନ
ମହାଶୟକର ଉତ୍ତରନ ପଦଧନୁକାବ
ଆଦିପଦା ଟ ୨ ।

ମୁଢିନ ସାଲେସା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଖିଯୁ ଓ ୨ ପ୍ରକାର
ବିଲଙ୍ଗ ମସଳିହାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ଶବ୍ଦବର୍ତ୍ତ ପାରଦିଷ୍ଟେତି ରକ୍ତଦୋଷ
ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର କର୍ତ୍ତା ହେଉଥାଏ । ପାରଦ ଦା,
ଗରମୀ ଦା, ନାଲ୍ମ ଦା, ବେଳ ଓ ଲାକ-
ଉତ୍ତର ଦା, ଶୋଲ ଦା, କାଳ ଦା, ବାନର
ପୁକୁ, କୋଣ୍ଠ-କଟିଛ୍ୟ ଅଜାର୍ମୁକା, ପେଟଫଲ
ଶର୍କିବ୍ୟଥା, ବାଶ, ଷୟବାଶ, ପ୍ରସ୍ତୁକପାଡ଼ା,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଆଦୁଦୌଳଳି ଏବଂ ଜନ୍ମନର ଜ୍ଞାନ
ରତ୍ନାକର ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ କିଞ୍ଚିତ୍ ଅବମ ରୂପ ।

ଅଶ୍ଵର ମାତା ବୋଲି ଦେହରେ ଚିନ୍ତା
ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇ ଯମ୍ପୁରାଥିଲୁ ଏକ ଚିନ୍ତା
ସକଳେ ଓ ସନ୍ଧାନବେଳେ ସାଇଦାରୁ ହେବ ।
ଅପ୍ୟାପଥର ଜୟମ୍ ବୋଲିର ଝକଟରେ
ଲେଖା ଥିଲୁ । ପରାମାତ୍ମାର ଏଥର ଗୁରୁ
ଦେଖା ସାଇଥିଲୁ ।

କଟକ ପିତ୍ରି । ବନ୍ଦାଲାବ କେବାଳ ସରେ
ବିଷୟ ଦେଉଥାଏ ।

କୁଳ ଦୀନ୍ତ୍ରଣା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

ପ ୨୯
ଫ ୨୯ ଖେ

ଶା ୨୮ ଜୟ ମର ସନ ୧୦୦ ମେଡ଼ା । ମ୍ରା ଜେଣ୍ଟ ଡ ୧୭ ଉ ସନ ୧୯୫୪ ସାଲ ଅନ୍ତରାଳ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୨୯
ପଶୁଦେଶ	ଟ ୨୫

ବାମଣ୍ଠା ।

ବେଦ ସ୍ଵଭାବିତ

ଏହାର ପ୍ରତିବାଦର ଭାତ୍ରର
ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନେକବାର ନିଃଶ୍ଵରହୋଇ
କହିଥିରୁ ଯେ ବୃଦ୍ଧମାନେ ବିଶେଷରେ ଲେଖକ
ମହାଶ୍ୱର ଅବୀର ହନ୍ତୁମାତ୍ର ତାହୁମ୍ଭେ କାଣାନ୍ତି
କାହିଁ ଏବଂ ତାହୁମ୍ଭେ ଅନୁଭବକାଣ୍ଡାନ୍ତେ ପ୍ରତିବା
ଦୟା ପ୍ରବନ୍ଧମାନକରରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଥିରୁ
ଯେଉଁମାନେ ସାମାନ୍ୟ କାକ୍ୟର ଭାବୀର୍ଯ୍ୟ ଜା
ଣିଗାରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଯେ ବେଦର ଭର୍ତ୍ତର୍ଯ୍ୟ
ଜାଣିବେ ତାହା ଆଶାପାଇ ।

“ବେଦ ଭୁଷର ନିର୍ବାଚ ସମ୍ବନ୍ଧ” ଏହିବାବ
ଶ୍ରଦ୍ଧାମାନେ ଲେଖକ ମନେ କଲେ ଯେ ବେଦ
କର ବୃଦ୍ଧମାନେ ଓଶ୍ରୋକମାନେ ଅଥବା ବେଦ
ପୋଦ୍ମମାନେ ଭୁଷର ନିର୍ବାଚରୁ ବାହାରୁଥିଲେ;
ଅତେବଂ ଏହାର କରୁଥିରେ ରଙ୍ଗେଦାଦ ରଞ୍ଜି
ପ୍ରଣୀର ଏବଂ ଶତ୍ରୁପ୍ରଣୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ତାହାର ସେପର ଅର୍ଥନ୍ତୁହେ । ଗରସକର
ଉତ୍କଳପାଠିକାର ୩୦ସଖ୍ୟାର ବେଦକ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦେଖିଲେ ତହିଁର କିଛି ତାହୀର୍ଯ୍ୟ ଜାଣିପାଇବେ ।

ଲେଖକ ଦର୍ଶାଇଥିବା ବେଦ ପ୍ରଣେତାମାନେ
ଶୁଣନ୍ତିନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଜାଣୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବେଦ ଭୂଷର ବାରଣୀ
ନୁହନ୍ତି କେବଳ କାନାପରିପାଠ ସହି ମନନ-
କମାନକର ମୁଗ୍ଧମ ହେବା ନିମିତ୍ତ ସୁଧାରାର

କର୍ତ୍ତା । ଗୋଟିଏ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖ; ବାଳଦାସ
ପଣୀର ରଘୁବିଜକୁ କିଛନବାବୁ ଉତ୍କଳ ଭାଷା-
ରେ ଯୌକର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ରତନା କର ପ୍ରଗ୍ରହ କଲେ
ବୋଲି ସେବ ରଘୁବିଜ ଉତ୍କଳ କଲେ ବୋଲି
କହିବାକୁ ଦେବ, ସେହି ପର ବେଦର ପର
ମୂର ଜାଣିବାକୁ ଦେବ; ବେଦ କହାଗ ରଘୁ
ଦିବା ଶୁଦ୍ଧପ୍ରଣୀର ନୁହେ, ରଷି ବିବାଧୁଦୁଷ୍ଟପ୍ରଣୀର
ବୋଲିବା ଅଜ୍ଞାନ ସାମରର ରଭଙ୍ଗ ମାତି ।

ଏପର ସ୍ଵରକ ଶର୍ମିକ୍ଷା ୧୫ ସଖ୍ୟା
୧୯୮—୧୯୯ ପୁଷ୍ଟାରେ ବେଦ ରଚିତ ହେ-
ବାର ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟିକ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ କଥାଯାଇ-
ଅଛି କି ପ୍ରାଣୁଜଳ ୧୦୦୦ ବର୍ଷ ପୁଷ୍ଟା ବେଦ
ରଚିତ ହୋଇଥିରୁ ।

ଏହା ଏକ ପ୍ରତାର ମନ ନୁହେ ବାରଣ
ବେଦବ୍ୟାବ ସେଇଁ ସମୟରେ ବେଦ ବିଜ୍ଞାନ
କଲେ ଏବଂ ସୁଦର୍ଶକ କେମେନ ଯାଜିମଳ୍ଲ ପ୍ରତ୍ଯେ
ଶିରିଥ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ଏବଂ ନାନା
ପ୍ରକାର ରଚନା ପରିପାଠିରେ ଶୋଭିତ କଲେ,
ସେହି ସମୟ ଦ୍ଵାରା ୩୦୦୦ ବା ୪୦୦୦ ବର୍ଷ
ହୋଇପାରେ, ଏହିମାତ୍ର କି ଉତ୍କଳାସ ବିଜ୍ଞାନର
ବିଦ୍ୟା ସୀମା ? ଏହାର ହନ୍ତୁମାତ୍ର ଉତ୍କଳାସ-
ବିଦ୍ୟା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରେ ଓ ମଧ୍ୟ
“ଗୋଗାଳ ତନ୍ତ୍ର ମୁଖୋପାଧ୍ୟାଯୁ ପ୍ରଣୀର ଭାବୋ-
ରିଯୁ ବଜମ୍ପୁ ପୁ ୨ ଶ୍ରାବେ କଥିତ ହୋଇ-
ଅଛି ଯେ ମହାରାଜ ମୁଖୁଷ୍ଟୀର ଏବଂ ସବର୍ଷପୂର୍ବେ
ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରଶ୍ନରେ ବଜନ୍ତି କର ଥିଲେ” ସେହି ସମ-

ସୃରେ ବେଦବ୍ୟାବକର ପ୍ରାଦୂର୍ବ ମହାବର-
ତରେ ପୁଷ୍ଟା ପକାଶିତ ହୋଇଥିରୁ ସେହିକାଳରେ
ବେଦବ୍ୟାବ କରିଥିବାର ସନ୍ଦେହ କି କିନ୍ତୁ
ବାହା ବେଦ ଭୂଷର ବାଲ ନୁହେ ବେଦବ୍ୟାବ
ସୁଗମ ପରାମାର ବାଲ ଥାଟେ ବେଦ ବର୍ଷରେ
ରଚିତ ହୋଇଥିବାର ବୋଲିବି ପ୍ରମାଣ କାହିଁ
ଆତ୍ମବ ବେଦ ସୁଭମିକ ଅଛେ । କୁମରଃ
ଶା — ବିମନ୍ତା ।

ଉତ୍କଳପାଠିକା

ଶା ୨୮ ରଖ ମର ସନ ୧୦୦୭ ମସିହା ।

ବିଲକତାର ପାଠ୍ୟପୁଷ୍ଟକ ନିଷାଚଳକମିଶୀ
ନିୟମ କରିଥିଲୁଣ୍ଠି କି କୌଣସି ପାଠ୍ୟପୁଷ୍ଟକର
ସୁରାଗଣ ବିଗ୍ରହ କରିବା ବାଲରେ ରଜା-
ଲିଙ୍ଗିତ ବିଷୟମାନ ବିବେଚନା କରିବାକୁ
ଦେବ ସଥା—ପୁଷ୍ଟକର ବିଷୟ ବା ପ୍ରସଙ୍ଗ
ପ୍ରକାର, ରଚନାର ସତି, ଭାଷା, ବିଦ୍ୟାକରଣ,
ବର୍ଣ୍ଣପୁରାଣକ, କାଗଜ, ଶପା, ସାମ୍ବୁଦ୍ଧାଯିତି
ପ୍ରକାର ଉତ୍କଳାସ ଅଛି ସେଇଁ ପୁଷ୍ଟକ ପ୍ରତିକରି
ବୌଣିବି ପୁଷ୍ଟକର ନକଳ ବା ଗ୍ରେନକବଳ
ଦେବ ତାହା କମିଶର ଅନୁମୋଦିତ ହେବ
କାହିଁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଆଶାକର୍ତ୍ତୁ ସ୍ଥାନାମ୍ଭେ ପୁଷ୍ଟକ
ନିଷାଚଳକମିଶୀ ଏହିପରି ନିୟମର ଅନୁସରଣ
କରିବେ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ସହି
କଲିକତାର ସବାଦପରାମାନଙ୍କରେ ପାଠ୍ୟ କଲୁଁ

କି ବାବୁ ରଙ୍ଗଲାଲ ବାନ୍ଦୁପ୍ରୀଣା ଚଳତମାତ୍ର
ଯା ୧୩ ବିଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମୟରେ ପରିଲୋକ
ଜମଳ କଲେ । ରଙ୍ଗଲାଲ ବାବୁ ଡେଶାରେ
ବହୁତଦିନ ଡେଶୁକିଳେକୁଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଆବାରୁ ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟଦିନଠାରେ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ
ଅଭିଭବ ଏବଂ ଏ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକଳ୍ପ ତାଦାରର
ଯଥେଷ୍ଟ ମମତା ଓ ସହାଲୁଭୁଲ ଥିଲା । ପଞ୍ଚଦାତ
ପୀତ୍ତାପ୍ରସ୍ତୁ ଦେବାରୁ ପ୍ରାୟ ବ ଶାନ୍ତ ର୍ଷ ଦେବ
ସେ ଘେନସକ ନେଇ କରେ ବିଷୟଲେ ଏବଂ
ସେହି ପୀତ୍ତାରେ ରାଧାକୃତ ଶେଷ ହେଲା । ଏ
ମହାୟୁ କେତେକବଳ ଏକବେଶକ ଗନେ-
ଛି ଏକାଦିକ ଥିଲେ ଏବଂ ପଦ୍ମି ମା ଉପାଖ୍ୟାନକ
ପ୍ରଭାବିତ କାବ୍ୟ ରଚନା କରି ବଜନେଶ୍ଵର
ଜଗେ ଉତ୍ସମ୍ମ କବି ବୋଲି ଖାତି ଲବ
କରିଥିଲେ । ଏପ୍ରକାର ଲୋକର ମୃଗୁ ଅଭିନ୍ନ
ଶୋକବକ୍ଷ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସମ୍ବାଦର ମିଶନସିପାଲିଟ ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ,
ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦାନ୍ତର ଘଟଥିଲା । ସେଠା
ଇଁସଙ୍ଗଟାର ଖଣ୍ଡ ପତ୍ର ଜମିରେ
ବୁଲଧର କିଆଏ ନାମକ ଜଣେ ଗରବନୋକ
ହୃଦୟର ଖଣ୍ଡ ବନାଇବାର ଅନୁମତି
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ମିଶନସିପାଲିଟ ବାହାରୁ
ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଇଁସଙ୍ଗଟାଲାରେ ସାମାଜିକ
ଦେଖାଯୁଳେକ ଖଣ୍ଡ ଛପରୀର କରିବା
ସେଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ, ଟଙ୍କ ଅର୍ଥରେ ନ ଯିବାକୁ
ଅନୁମତି ନ ଦେବା ବାରଣ ମିଶନସିପାଲିଟକ
ଲେଖିଲେ ମାତ୍ର ରହିରେ କିନ୍ତୁ ଫଳ କ
ହେବାକୁ ସର ଛାତାର ନେବାର ମନ୍ଦିରକୁସନ
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଓ ସେ ସର ଶଙ୍କି ନ ହେବାକୁ
ଫରା ହୃଦୟେ ଫରିଦଦାର ମୋହଦମା ଚଳାଇ
ଶୁଣିବକ କଥା ଓ ପାଞ୍ଚକ୍ଷା ଜୟମାନା
କଲେ । କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଅପ୍ରିଲରେ
ବିଶ୍ୱ ଫଳ ନ ହେବାକୁ ଆସିମେ ଦାଇବୋର୍ଟରେ
ମୋହନ ବରଥିଲା । ହାଇବୋର୍ଟରେ ବିଶ୍ୱରେ
ଆସୁଧାବଳର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବି ପରମାଣରେ ବିଶ୍ୱ
ପାଇବ ଦେଖିବାରେ ଅପିକା ।

ତରାଦିଶାରୁ କରିଲେ ପଢ଼ୁଣ୍ଡେଇବ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ବି ଉଚ୍ଚ ଶାକର ସୁନ୍ଦରମ୍ଭାଗୀ ପୋତିଗାର
ଥୁବା ଏହି ଭଲବିଷତ ଜନ୍ମବାଗୋର୍ମ ଶାକ
ଅନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଲା । ସୁରର ତେହୁଟିଙ୍କଣେ
ବର ସେଠା ହେଉ ପତ୍ରିତଙ୍କ ବନ୍ଦ କରି କାହିଁ

ଗୋପୀନାଥ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧି ନିସ୍ତର୍ଜୁ କରିବାରେ
ଭଲ ଶିଷ୍ଟକର ଅଗ୍ରବ ଦୂଷତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏପରି ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରାକର କମେଦାର ଗୌଧୂରୁ
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଦାସ ଓ ଗୌଧୂରୁ ଦରେକୁଷ ଦାସ
ମାଳେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଶତ ଟଙ୍କା ଆପଣା ଦାରରୁ
ବ୍ୟୁତିକର ପୁଷ୍ପାପେଣ୍ଣା ଅନେକ ଉତ୍ତରପୁଣ୍ୟକ
ମୂଳନିମିତ୍ତ ନିର୍ମିତ କବିତା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଏହି ଗୁହ ସଲଗୁରେ ବିଦେଶୀଯ ଶତକ
ରହିବାକାରିତା କ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଦର ଏବଂ ଗୋ
ଟିଏ ପଥର ବାନ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ସ୍ଥର ସକଳ ଅଗ୍ରବ ମୋତଳ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଗୌଧୂରୁ ମହାଶ୍ଵର ମାଳକର ଏପ୍ରକାର ବହା
ନ୍ୟାଯ ଓ ବିଦ୍ୟାନ୍ତିରଣ ଅଣିଦ୍ରୁପ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ
ଅଟକ ଓ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଧଳ୍ୟତାଦର
ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଠିତାରମାନେ
ଆପଣା, ଏଲାକାରେ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦାନ
ଏହିପରି ବଦାନ୍ୟତା ଓ ସବୁ ପ୍ରକାଶକଣେ
ଶିକ୍ଷାର ଜନବିଷ୍ଟର ଦେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ଶଖାକ ବିଚିତ୍ର ସନ୍ଦେହମାତ୍ର ।

ବାଲେଇର ସକାଦକାହୁକାରେ ସର୍ପାଗାର
ଚିତ୍ତଶ୍ଵର ଗୋଟିଏ ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟ କବରଗ ଲେଖା-
ଅଛି । ସମ୍ମାଦକ ହଜୁ କବରଗ ବେତେଜଣ
ବନ୍ଧୁବୀଠାରୁ ଶୁଣିବାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସୂଚିଷଂ
ଅବଶ୍ୟକ ସ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।
ଗର ପୂର୍ବମୋମଦାର ବସରେ ଉଚ୍ଚ ନଗରବା-
ସିନା ଜୁଣେ ଶୁଣି ସର୍ପଦଂଶୁଳ କଲୁ । ବିଷ
ଏମନ୍ତ ଘାରଦେଲ ସେ ସେ ଅଚେତନ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିଲ ଏକ ହୃଦୀର୍ଗ ଗରଳ ଭାବେ ଘାରିଥିଲ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭିପାୟ ହେଉଁ ଗଙ୍ଗାନାରୟର
ବାହୁଙ୍କ ଚନ୍ଦନପାଦାର ମୋଦିଲାଯୁ ବାଜାଦା-
ରଙ୍କ ମୟରେ ଜଣେ ଶୁଣିଯୁ ଥିବାର ହେଉ
କହିବାରୁ ସେ ଶୁଣିଯୁକୁ ଡାକ ଅଣିଲେ ।
ଶୁଣିଯୁ ଅସି ସେଗୀ କିବିଟରେ ଭୁମୁକ୍ତ ବଜା-
ନ୍ତ୍ର ଧଳକହର କଢ଼ ଗୋଟାଏ ଗୋଖୁରସାଗ
ବାହାର ଅପିଲ ଓ ଶୁଣିଯୁ କଳ୍ପଣାର ପାହାକ
ଥର ସେଗୀର କ୍ଷତିପୂନରେ ଶୁର ପାଇ ମେଳେ
ମରିଦେଲାରୁ ସେଗୀ କରମୋଡ଼ା ଦେଲ ।
ସାପକୁ ଗୋଟିଏ ମାଟିଯୁରେ ବନ କର ରଖି
ସେଗୀର ବସାଇ ଶୁଣୁରେ ପାଣି ତିକାଇ ତେବେ
ଅଭ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଯୋଗ କରିବାର ସେ ସାପ

ମାରିପବାଇଲା । ଏ ଗୁଣିଷ୍ଠ ଏପର କେତେ
ଚିହ୍ନାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ବେଳ୍ପା କର
ଦୁଇଟି ଏହି ତାହାକୁ ଯଥୋତ୍ତମ ଉପାଦ
ଦେବା ଛାଇବା । ଏମର ଅଳ୍ପ ଚିହ୍ନାର ପୁରୁ-
ଜଳ ବାହାଣି ଶୁଣାଅଛି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ-
ରେ ଦେହ ପ୍ରତିକାଳ କରିବାର ଶୁଣା ନ ଥିଲା ।

ସବକାରରୁ ହିପାଖ ପାଇବା କାରଣ
ଅନେକଲୋକଙ୍କୁ ଜାଗାରିବ ଦେଖା ଯାଉଥିବା
ପ୍ରଳେ ଏବ ଏବ ଲେବର ମନ ତହିଁରେ କ
ରୁଲବା ଏବପ୍ରକାର ଅସାଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟିଲା । ମନମନ
ଦ୍ୱାରା ସବୁପ୍ରଥାନ କମିଶାର ସଜା ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ
ଆଗୁର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ଗୃହୌର ବାହାରୁ ଭାବ ଧନ୍ୟକାନ୍ତ
ଏବ ମର୍ମାଦାବଳୀ ବ୍ୟାଗ୍ରେ ଅଟିଲା ଏବ ତହିଁ-
ସଙ୍ଗେ ସେ ଅଥା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଓ
ହ୍ୟାତିନିର୍ଭାବ ପରିପ୍ରେସ ଦେବାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରିଅଛନ୍ତି । ଭାବାରୁ ସବକାରରୁ ସେଇଁ
ଛଜିଛପଥ୍ୟ ମନୀଷଙ୍କୁ ତହିଁର କେଳଇନେବା
କାରଣ ବଜୀଏ ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକ ଅବେଳିନମେ
ତାହାର କମିଶିର ସାବେକ ପଢ଼ ଲେଖିବାରୁ
ତହିଁର ଉଭୟ ସେ ଖେଳଇ ନେବାରୁ
ଅନତି ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେଇବକେବା
କାରଣ ଦୂରଦୂର ଟକା କଳଇ ଦେବାରୁ
ପଞ୍ଚନ୍ତା ଏବ ସାହେବ ସୁବାରର ମଜରିବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଆଜି କେତେପରକାର ଖର ପଡ଼ି-
ନା । ଏବେବ୍ୟ ଅଧିକର ସୀକାରକର
ଦୁଇଶତତଙ୍କା ମଲ୍ଲ୍ୟର ପୋଷାକ ଓ ତାଲ
ଛରକାର ଓ ବଜ୍ର ସୁକାମ ପାଇବା ଏବପକାର
ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟୁବୋଲି ସଜା ବାହାରୁକୁ ନଗା
ଯିବାରୁ ସେ ତହିଁରେ ମନ ବିଲାରିରେ କାହିଁ ।
ସଜାକର ଏବନ୍ତର ବଜ୍ର ହଜିଦରର ଅଟିଲା ।
ଧନଲୋକମାନେ ସୁଦେଶ ଓ ସମାଜପ୍ରକଳ୍ପ
ଆପଣା ଦ୍ୟାତ୍ମି ଦିବେତନା ପୁନଃକ ବର୍ତ୍ତିକଣ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଷ୍ଵର ଦେଲେ ସମ୍ମାନ ଅପେ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେବ ଅର୍ଥ
ବ୍ୟୁତ କର ତାମ କଣେବାର ପ୍ରୟୋଜନ
ଆଗେ ଦେବ ନାହିଁ । ବିମା ତହିଁରେ ମନ
ପର ହେବ ନାହିଁ ।

୬ ବର୍ଷମାନର ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ମୋଦିବିଲାଇ
୭ ସବାର ଜବାବ ଘେବ ହୋଇ ଦେବଳ
୮ ରେବଳ୍ୟ ବୋର୍ଡର୍‌କ ରୂପ୍ ଦେବାର କାହା
୯ ଅଛି । ବୋର୍ଡର୍‌ର ମେନ୍‌ର ଶାପକୁ ହାଲିଲେ ୬

ଶୁଣୁ ବାମସ ସାହେବମାନଙ୍କ ସାନ୍ଧାରରେ
ଏ ମୋକଦମାର ବିଶୁର ଅରମ୍ଭ ହେବାରୁ
ବଜମାରା ମହାରାଜୀଙ୍କ ପଳାର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରପଥ
ସାହେବ ଅପତ୍ତି କଲେ କି ବିମସ ସାହେବ
କର୍ତ୍ତମାନର ଭମିଶଳର ଥାଏ ଆଦ୍ୟରୁ ଏକପଥ
ଅବଲମ୍ବନ କର ଥିବାରୁ ଏ ମୋକଦମାର
ଚିରପେଷ ବିଶୁରକ ହୋଇ ଲା ପାରନ୍ତି ସୁରଗଂ
ବିଶୁର ସ୍ତରରେ ବସିବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ।
ବାମସ ସାହେବ ଏଥର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ସେ
ସେ କୌଣସି ପଶ ଅବଲମ୍ବନ କର ନାହନ୍ତି
ଓ ତାହାଙ୍କ ମନ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ମୁଖୀନୀଯ
ପରିପ୍ରକାଶ ଅଛି । ତହୁଁ ଉତ୍ତରପଥ ସାହେବ
ବାରମ୍ବାର ବାମସ ସାହେବଙ୍କର ବେଶେଗୁଡ଼ିଏ
ଚିଠୀର ନକଲ ଦାଖଲ କର ବିଦ୍ୟାର
ପ୍ରତିପଦ୍ଧତି କଲେ ସେ ବଜାକି ମୁରୁର ଛିନ
ଗୁରୁଦିନ ଜାରିରୁ ବୋର୍ଡରୁ ସେହି ମୁହଁବାଦ
ପଠାଇ ଯେସବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ତହିଁରେ
ବଳବିଦ୍ୟାବାଚାରଙ୍କୁ ମେନେଜର କରିବା ଓ
ତାହାଙ୍କ ପୃତ୍ତକୁ ଘୋଷିତୁ କରିବିଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ଏବି ସେହି ସମୟତାରୁ
ବରାବର ସେହି ତେଣ୍ଟାରେ ଥିଲେ । ଏମୟୁ
ସରବାରା ଚିଠୀ ଉତ୍ତରପଥ ସାହେବଙ୍କ ଦାତରେ
ପତିବାର ବାମସ ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣା ନ ଥିଲା ।
ସେ ଚିଠୀମାନ ଦେଖି ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ହୋଇ
ଦେଇଥାରୁ ପାଇଲ ବୋଲି ଉବଳଙ୍କୁ ପରିବାର
କାରୁ ସେ ବହିଲେ ବି ବୋର୍ଡରୁ ଅପେବରୁ
ନକଲ ନେଇଥିଲୁ । ଏଥରେ ବାମସ ସାହେବ
ଅପ୍ରକାଶ ଦେଲେ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ଦିନା ସାହା-
ଦ୍ୟରେ ମୋକଦମାର ସୁବିଶୁର ହୋଇ ଲ
ଆଗିବାର ହାଲିତେ ସାହେବ କହ ତହୁଁ
ଅପତ୍ତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ବାମସ ସାହେବଙ୍କର
ଏହି ଚିଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବିକଣ୍ଠେ ଫ୍ଲୋଟେସନ୍
ମାନ କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାରୁ ଏବି
ତହୁଁରୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରକାଶ ସେ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଅଧିକରୁ ପେଣ୍ଟପୁଣି କଷ୍ଟୟରେ ଅପଣାର ଗୋ-
ବେ ମତ ପୁଣି ର କରିଥିଲେ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ
ଉତ୍ତରପଥ ସାହେବଙ୍କର ଅପତ୍ତି କରିବା
ଅଧ୍ୟାୟ ହୋଇଥାରୁ ବୋଲି ଯାହା ବାଲେଇର
ନାବବାହିକା ଲେଖିଥିଲୁ । ତହୁଁରେ ଅମ୍ବେ-
କେ ଝକ୍ଯ ହୋଇ ଲା ପାରୁ । ଉବଳଙ୍କ
ଅପତ୍ତି କରିବା ସଥାର୍ଥ ହୋଇଥାରୁ । ଗ୍ରାହ୍ୟ
କରିବା ନ କରିବା ବୋର୍ଡରୁ ଇହା ।
ଏହିଯୋଗୀ ବାମସ ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ

ରବେ ରୂପତ ଗାହାଙ୍କ ଯିହପଣ୍ଡୀଯୁ
ଏକାବେଳକେ ପାଷୋଚ ପାଇଥିବାର ଅନ୍ତମେଲ
ଦୁଇଅଳ ମହି ସେ ଏଠାରେ ବନ୍ଦୁକାଳ ଥିବାରୁ
ଏଠା ନିବାରେଇକୁ ଗାହାଙ୍କ ବଥା ଅଧିବିତ
ନାହିଁ । ବର୍କମାନ ରାଜ ବାତର ହିବାଦ ସଙ୍ଗକରେ
କୃତଙ୍ଗ ଘେନ ଏଠାରେ ଯେତେ କାଣ୍ଟ
ଦେଲ୍ ସେସମ୍ପୁର ମୂଳ ଶମ୍ଭୁ ସାହେବ
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ଏବ ତଥାର ଯେତେ
ଅନ୍ତରୁ ଦାଟିଥିଲୁ ପାଠକମାଳକୁ ଜଣା ଅଛି ।
ଏପରି ଦାବିମଙ୍କ ନିବଟରେ ବର୍କମାନର
ପୋଷ୍ଟ୍-ସୁତ ବିଷୟକ ମୋକଦମା କି ହେବାର
ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଜଗଳ ରକ୍ଷାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଜଙ୍ଗଳ ରକ୍ଷାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ନାମ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକଙ୍କର ସେପର କଞ୍ଚ
ଦେହଅଛୁଟ ବହୁର କେତେମୁଣ୍ଡଏ ଜକାହରଣ
ଜଣେ ଧରିପ୍ରେରକ ଲେଖି ଧଠାରାରୁ
ସେମାନ କିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ କରି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦାତମ-
ମାନଙ୍କର ସୁବିଶ୍ୱର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁଁ ।

୧ । କବିର ରଷ୍ଟିର ଶାଳ ବନରୁ ବୋଲି
ଲେବ ଶାଳ ପଡ଼ ଗୋଟାଇ ଅଣିଲେ ଦସ୍ତିର
ହେବ ବୋଲି ବାକିର ସବୁତେଷୁଟ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଲେବେ ଏଣିବ ଚଳିବା ନମିଦ୍ର
ବଡ଼ ବରବର ହେଲେ । ଧର୍ମା ପଢ଼ରେ କଢ଼ା
ଦୁଇମ କାହିଁବ ?

୨ । ବଡ଼ାମାରୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରଶତ ଲେବ
କଟିବରେ ଉଷ୍ଣପୁର ହୋଇ ଜଙ୍ଗଳ ସମ୍ରକ୍ତରେ
ଚଠିଲ ବିସ୍ତର ହୋଇଥିବା ଓ ବିନୋଦପୁରେ
ଦେଖି ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଚନ୍ଦ୍ରାଦ
ବିସ୍ତର ଅପତ୍ରି ସୁପରଫେଣ୍ଟ୍ ସାବେଦଳ
ନିକଟରେ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୩ । ଗୋଧାଳପୁର ମହିଳାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠକି
ଦେବେଶ ଲାମରେ ଜଣେ ତଥା ଥରୁ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠକ ପିଆଦାରିର କରେ । କତେରରେ ଶେ
କତେରାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନେକ ସମୟ
ଦେଲମେଳ ହେଉଥାଏ । ବିହୁର ଦେଲ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାମାୟ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଦେବେ ଗୋଧା
ତଥା ଅଣିବାକୁ ପାପ ବଲୁ । ସେହି ପାପ
ବଲରେ ଅପେ ଗୋଧାକେବେ ଅଣିଲ ଆରୁ
ପ୍ରାମର ଦେବେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସେହି ପାପ କଣ୍ଠ
ଦେଇ ବିହୁ ସେଇଗାର ବଲ । ସେମାକେ
ସେହି ପାପ କଲରେ ଦେବେକ ଗୋଧା କଣ୍ଠ

ଅଣେଲେ । ଏହିପରି ତାହା ପାଞ୍ଚହାତ ଦେବା-
ରୁ କଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଦେଖାଗଲା ସେ
ପାଇରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ଦୋହାଥିବା ସଙ୍ଗକା-
ଠାରୁ ଅଛିରକୁ ଅନେକ କଣ୍ଠା ଯାଇଅଛି ।
ତାଙ୍କେର ସବ୍ଜେଷ୍ଟିକ୍ ନିକଟରେ ଏ ମଳକ-
ମାର ବିଗ୍ରହ ହେଲା । ଭୋବନି ଗୁରୁତ୍ବର
ଅପରାଧୀ ହେଲେ ସକା ଏବଂ ତାହାର ଅପରାଧ
ବିସ୍ମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମାଣ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ-
ବିଜ୍ଞାନ ସେ ଖଳୁସ ପାଇଅଛି । ଆହୁ କଣ୍ଠା
ଅଣି ଥିବା କେତେକ ଲୋକ ତୋରମାନା
ଦେଇ ଘରକୋଷର ଶାର୍କି ସାଧନ କରିଅ-
ଛନ୍ତି । ସବ୍ସାଧାରଣ ଏ ମକବମାରେ ସୁବିର୍ତ୍ତ
ହୁଏ ହୋଇଥିବା ବିସ୍ମୟ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ଅନୁଭବ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରସ୍ତରାବ୍ଦ ଫଳ

ବଳିକବା ବିଅବିଦ୍ୟାକମ୍ପୁଟର ଗଛ ବି, ଏ,
ପସ୍ତାର ଫଳ ଚଳିଛମାସ ତା ୯୩ ରିକ୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦ୍ୟାସମୟେ ବେଳେଟଙ୍କ ମନ୍ଦରରେ ପ୍ରବାଣିତ
ହେଲା । ମାତ୍ର ଖାଲି ଶ୍ରୀ ରତ୍ନବାବାଙ୍କ ଦଳଥୁ-
ବାର ନିଷ୍ଠମୁଁ ଫଳ କିଛି ବିଳମ୍ବରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଗଭ ମଙ୍ଗଳବାର ଅସିଥିବା ରଣ୍ଟିଯା ଗଜେଟରେ
ବିହାରଅଛି । ଜ ୮୦୩ ଶ ପସ୍ତାରୀଙ୍କମଧ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ଜ ୪୦ ଶ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ପ୍ରତି ଏଇ ପସ୍ତାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୫୫ ଶ ପାଇ
କରିବା ଅବଶ୍ୟ ଦିଲାଫଳ ଦୋଲିବାରୁ ହେବ
ବେବଳ ଏଥମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରପସ୍ତାରରେ ଏ
ବୋର୍ଡୋରୁ ବି କୋର୍ସରେ ଶତବିଶ ଫଳ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ପଢ଼ିବାରୁ ସନ୍ଦେହ ହେଉଅଛି
ଯେ ବିଜ୍ଞାନର ପସ୍ତା ବଠିଲ ହୋଇଥିଲା ।
ଏବି ଏପରି ଦେବା ଭାଲ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଶତାବ୍ଦୀ
ପ୍ରତି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବାର ଉପର । ମୋଟ
ଫଳ ଦୁଇଜନାରେ ଏଠା ଦେଇନ୍ଦ୍ରାବଳେଜର
ଫଳ ଅଛି ସୂଚି ହୋଇଅଛି । ଏଠା ବଲେଜର
ଜ ୧୦ ଶ ଶତ ପସ୍ତା ଦେଇଥିଲେ ଉଚ୍ଚ
ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ଶ ପୁଣି ଏମାକଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ଶ
ପସ୍ତାକଥିତ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଦେବା ବଢ଼ି ସନ୍ତୋଷ-
ଜଳକ ଅଟଇ । ଅକ୍ଷାଧରେ ବେବଳ କଟଣ
ଏଥମଣ୍ଡେଣୀରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥିବାପୁଲେ
ଏ ବଲେଜର ସଜବିଦେଶୀର ଦାସ ଅର୍ଥାତ୍
ପସତନ୍ତ୍ର ବସ୍ତୁ ଗୁରୁ ଅଧିକାର କରି ଏ
ବଲେଜର ଟେକ ଅଧିକ ବଢ଼ାଇଥିଲା ।
ଅଭିବର୍ଷ ଜ ୨ ଶ ପସ୍ତାରୀଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ବେବଳ

ବ୍ୟାସ ପ୍ରବେଶ କର ଅଳେକ ଗୋରୁ ଗାଈ
ନଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ ଏ ଦିଶ୍ୟ ଶ୍ରୀ ମଜ୍ଜାସାହେବଙ୍କ
ଜୀବଧାରରେ ଅସିବାରୁ ସେ ଦିନ ହେବ
ଛକ୍ତି ବ୍ୟାସ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋ ୧ ଟା ମଡ଼ରୁ ମରି-
ଥିଲେ ଥର ଅବଶ୍ୟକ ଗୁରଗୋଟିରୁ ହୁଲ-
ଗୋଟି ଏକଗୁଲିରେ ମଡ଼ଠାରୁ ଓ ଅପର
ଗୋ ୨ ଟାରୁ ଆଡ଼ିରେ ସ୍ଵପ୍ନ ମାରିଅଛନ୍ତି
ଏବାଦିନେ ଗୁରଗୋଟା ମହାବଳ ବ୍ୟାସ କେହି
ମାରିବାର ଅସମ୍ଭବ ରଜା ମହେଦୟ ଅଜୟକା
ଗୋ ୨୨ ଟା ବ୍ୟାସ ମାରିଅଛନ୍ତି ଏକଟ୍ୟ
ଅପରଙ୍କ ପରିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାନ
ଦାନ ଦେବା ହେବେ କିମଧ୍ୟଦିଂ ।

୧୯୫୮୮୭ } ରାଜମଣି ଦାସ ପେଷବାର
କିମ୍ବା ଶ୍ରୀପଡ଼ା

ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବର ଏବବନ୍ତ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏଷଥାର
ରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଓହିବ କୋ-
ଶଳହାର ମୀର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତରେ ଖାଦ ଲାଭକ-
ରନ୍ତି ଓ ସ୍ଵର୍ଗର କାନ ଧାନକରନ୍ତି ଓ ସେ-
ମାନଙ୍କର ସଖ ସମୃଦ୍ଧି ସଂକ୍ଷେପ ପ୍ରାକୁଳ୍ୟବ, ଅଦୃଷ୍ଟ
କି ବୌରୁ ସମ୍ମର୍କ ନାହିଁ ଅଛ ପ୍ରକୁଳ୍ୟ ବା
ଅଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ବୌରୁ ସମ୍ମର୍କ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଆମ୍ବକହୁଳବ ବଥା ଯେବେ ସତ୍ୟକୁବ ତେବେ
ଅଦୃଷ୍ଟ ଏହି ଶକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଅଭଳ ତାଙ୍କର
ମତ ଏହି ଯେ ଏଷଥାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗ
ଦୂର୍ଜ୍ଞ କର୍ମ ଜଳନ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହି ମହାର ବିଧ-
ସାତ ମତ ଅମ୍ବ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ତାଙ୍କ ସହିତ
ଅନେକ ଚର୍କା ଫର୍କା ହୋଇ ଅବଶ୍ୟ କିଛି ମୁର
ହୋଇ ନାହିଁ ଅଭାବ ଆପଣଙ୍କ ପହିଚାର
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ॥ ଏ ଏ
ଦିଦ୍ୟ ମତକୁ କେଉଁ ମତ ସଥାର୍ଥ ତାହା କା-
ରିବସହିତ ସାଧିକାରେ କେହି ଧାରା ପ୍ରକାଶ
କଲେ ବିଧିବନ୍ଦୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିବୁ ॥ ଯେ ଆପଣ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ କିନ୍ତୁ
ପଢାଦ ପାଇବେ ତାହା ଅଭିନମେ ଆପଣଙ୍କ ପଢି
କାରେ ଅଳ୍ପର ସବ୍ବକ ପକାଶ ଉପରେ ।

୧୯୫୭ } ଅପରାଦିକ ବନ୍ଦମ୍ବ
ଶ୍ରୀ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟଦଳ ଦାସ
ଧୀରଜୁଆ । ପ୍ରି ପାତ୍ରକ

ମୁଦ୍ରଣ ।

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ କପିଲେଶ୍ୱର ନନ୍ଦଙ୍କ କାମଚୋ

ସମ୍ବାଦକରେ ଭାଗବତ ବାଦାରବାବୁ ଏ
ଅକାରଣ ମନୋକଷ୍ଟ ପାଇବା ସଙ୍ଗେ ସମ୍ବାଦ
କର ନାମରେ ଫର୍ଜିଦାସ ମୋକଦମ୍
ହିପ୍ପର୍ବତ ହେବାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ଆମେମାନେ
ଦୃଷ୍ଟିର ହୋଇଥିଲୁଁ । ସମ୍ବାଦକ, ପ୍ରଥମେ
ଶିଳ୍ପାବିଭାଗର ନାନାପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରଶ୍ନ ଦେବା ଏବଂ ପ୍ରବୃତ୍ତବାଦମାନଙ୍କୁ ବାଚି
କର୍ଷଣ କରିବା ଉତ୍ସାହ ବାରଣରୁ ଜ୍ଞାନାନ୍ତରୁ
ଗତ ବିଦ୍ଯା ମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୁଭାବରେ ହେଲା
ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବାବାଳ ଉତ୍ତରାବୁ ଜାଳଗା
ଜ୍ଞାନାନ୍ତରୁ ଦୂରେଲିଜ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ଦେଖି
ଅପାର ଦୁଃଖବୁଦ୍ଧିପାର ଜ୍ଞାନମାର୍ଗର ଅନୁଭବରୀ
ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଦିନ ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟରେ ଦୃଷ୍ଟିର ହେବାରୁ ହୋଇଥିଲା
ଯାହାବେଳ ଅଜି ସେ ଗୋଲଯୋଗ ମାମାଂଶୁକ
ହୋଇଥିବାର ଶୁଣି ବଡ଼ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିତ ଦେଲୁଁ
କିନ୍ତୁ ପାଠକର୍ତ୍ତ ସେହି ଗୋଲଯୋଗର ମୂଳ
କାରଣ ନ ଶୀଘ୍ର କରିଅଛିନ୍ତି ବି ?

ଶ୍ଵାମସନ୍ଧବାରୁ ଅନେକଦିନ ହେଲା
କଟକଲୁ ଅସେଲେଣି ଏବ ପଣ୍ଡିତେ ମଧ୍ୟ ସେଷ
ଦିନରୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଆସୁଥିଲେ-ତେବେ ଏବେ
ଦିନରେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ଵାମସନ୍ଧବବ ଦୂରସ୍ଥିତି
ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟଦର ଦୃଷ୍ଟିପଢ଼ିଲ ।—ଅବସା
ଏସୁର କୌଣସି ଚୂର କାରଣ ଅଛି ବୋଲି
କହିବାକୁ ଦେବ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଜବାବଦରେ
ବାହାରବା ଉତ୍ତରେ ସ୍ଵାରକ ଲେଖିଲେ—
ଜବାବମାତ୍ରୟ ବ୍ରାହ୍ମିକ କୁନ୍ତଳରେ ପତି ପଣ୍ଡିତ
କପିଲେଶ୍ୱର ନନ.....ସୁର୍ତ୍ତ ଦରତତ୍ତ୍ଵକୁ
ଏବ ଅମ୍ବେମାନେ ପରାମରରେ ଧାତା ଶୁଣି
ଥିଲୁ ତାହା ସ୍ଵାରକଳ ମତପହିତ କିନ୍ତୁ
ଦେଉଥିଲ । ଏହାରଭାନାପରବାର ଜଳରବ
ସ୍ଵାମୀ ପାରଥିଲ । ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ସମୟରେ
ପଦେ ଅଧେ କହିବାକୁ ବାହାରଥିଲୁ ତିନ୍ତୁ
ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟଦ ଅଭକାଶର ଅଶ୍ୟ ଗୁରୁ
କରିବାର ଅଗନ୍ଧା ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିଲା ।

ଅଜି ଅମେରିକାରେ ଚାହିଁ ପାରାପାରି ଦେ
ସଂଘବକର ଲେଖା ଏବଂ ଅମ୍ରିକାର ଅଳ୍ପ
ମାତ୍ର ଅସଙ୍ଗତ ନୁହେ । ବାପ୍ରାହିକ ପଣ୍ଡିତ
ମହାଶୟ କବିଷ୍ମାଧୀୟ ବ୍ୟାକ୍ତିକ ତତ୍ତ୍ଵରେ ପଥ
ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ କାମ ପବାଲାଞ୍ଛିଲେ
କିମ୍ବାପାଞ୍ଚେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ, ସଂଘବକ
ମହିଳା କବିଷ୍ମାଧର ବବାଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥିବାର ଘେଣେଇ ପଣ୍ଡିକାର ସତକାଳୀ ସଂଖ୍ୟା

ଦକ୍ଷ ପ୍ରଥମୋହୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସଙ୍ଗାଦକ ପ୍ରଭାବ-
କର ଗ୍ଲାନିସ୍ତବକ ଉତ୍ସେଧତି ଲେଖି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ସାକ୍ଷର କରିବ, ନିମିତ୍ତ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।
ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟ ସେ ସତ ଚର୍ଷତବେ ହେଲାନ୍ତି
ବା ଜ ଦେଖନ୍ତି, ତହିଁରେ ସାକ୍ଷର କରନ୍ତି ବା
ନ କରନ୍ତି—ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି
ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସହକାରୀ ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟ-
କର ନିଜବଳନ ଆହୁତାକୁ ସେ ପରିଚ ଅଞ୍ଚାର
ଅଧିକାର ଅଭିନ୍ଦନ ରଖାର୍ଥ କର “ମୋହ-
ରତ ନିଶ ନାହିଁ”, ବନ୍ଦମାଳିଆରର ନିଷ
ଅଛି” ବାକ୍ୟର ସର୍ଥକତା କଲେ ଏହ ଦୂର
ଜଣ ଦୂରଲୋଚନମଧ୍ୟରେ ଅକାରା ବିବାଦ
ଲଗାଇ ଦେଇ “ତୁମ୍ହୁଁ-ବାବ” ପର ଦୂର
ବୋଲି ରହିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିବତ ଥିଲେ ଦୂର
ଦୂର ପିଲାକେ ବିବହ ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ?
ସେ ଦାଣ୍ଡରେ ତଥା କ ପଢ଼ିବାର ଦୂରମୁଖ
ଦ୍ଵାରାବଳ କଲେ କିନ୍ତୁ ପାଦା ଫର୍କଳ ଦେଇ ।

ପାଠକେ ଜାଣିଲେ ସେହି ମେଲଶୋଗର
ମୂଳ କିଏ ? ଅମ୍ବେମାନେ ସେବେଦୂର ଜାଣି
ଚର୍ଚାକିବାରୁଙ୍କ ସହିତ ବା ଜ୍ଞାନସ୍ଥନରବାବୁଙ୍କ
ସହିତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ବିଷୟରେ ମନ ଦୂର ବା
ବିବାଦ କି ଥିଲା । ଅଭି ସେହି ପଢ଼ରେ ସେ-
ପର ଅସଙ୍ଗତ କଥା ଥିଲା, ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସେପରି
ଲେଖି ଅପଣାର ଗୋରବ ନମ୍ବୁ କରିଲେ
ନାହିଁ । ସହାଦେହ ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦିରଧୂ ଚିନ୍ତନ-
ମତି ଯୁବକ ନୁହନ୍ତି । ସେ ସେଇକ୍ଷେ ସାମାଜିକ
ଲୋକର ଚନ୍ଦରେ ପଢ଼ି ବାବୁଙ୍କରା ପ୍ରକାଶ
କଲେ । ଏଥୁନିମେତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ସପ୍ତଶେତାରୀ
ଦଃଖିତ ହେଉଥିଲା ।

ପରକଥାରେ କର୍ମପତି ଦରବା ଏହି କୁ—
ପସମର୍ଶିତାଗାର ଫଷମୟ ବାଦୀର ବଣ୍ଠିତ
ଦେବା କେତେ ଅନିଶ୍ଚିବର—ଏହା ଦେଇବା
ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର । ପରକଥାରେ କର୍ମପତି ଦରବା
ଶତ ଲୋକ ପ୍ରାଣଦଶାସ୍ତ୍ର କୋଳଥିବାର
ଅଛି ଦେଖା ଯାଉଅଛି । ଯେବେ ପଣ୍ଡିତ ମହା-
ମୟ କୁଣ୍ଡି ବିଷେଷର ତନରେ ପତ୍ର ନ
ଆନ୍ତେ ଦେବେ କି ସେ ସମ୍ମାରିବିହାର
ଅବାରଣ ମତୋକଞ୍ଚ ପାଇଆନ୍ତେ ଏହି
ଧର୍ମଦଶାସ୍ତ୍ର ଅଦାଲକୁ ଦରତ ଦରବାରରେ
ପଢ଼ିଆନ୍ତେ ?

ମନ୍ଦିରେ ଥିଲା
ଶାକାଘପଣୀ

୧୯। ନିଜର ଉଦ୍‌ବିନମନେ ଲେଖରେ ପତ୍ର ପରଦୁର୍ବ ଖେଳ ନ କରି ।
 ୨୦। ବିନ ଉପରୀର ନ ଜାଣି କୁସଙ୍ଗ ମାଦକଦୁର୍ବ କରିବ ।
 ୨୧। ଚାରି ଗୋଟିମାଳ ଅହୁକାର ଗର୍ବ ମନ୍ତ୍ର ସକା ପରିଷାଗ କରିବ ।
 ୨୨। ପଞ୍ଜିନଗରେ ଲେଖାରୁରେ ନ ପଶେ ଉଦ୍‌ବାସ ଏକ ନିରୋଳାରେ ରହିବ ।
 ୨୩। ପୁରୁଷବରେ ଲେଖାରୁରେ ତିଆମାର ଜ୍ଞାନକର ମାଧ୍ୟମେତଥି କରିବ ।
 ୨୪। ସଂଥାଗନ୍ତେ ଏବେରିକାର ସାଧୁ ଅତ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବାକର ନିଷ୍ଠିତ କେବ ।
 ୨୫। ନିଜର ପ୍ରଶଂସା ଓ ସୁଜନମାନଙ୍କୁ ଜନା ବା ଉପହାସ ନ କରିବ ।
 ୨୬। ପୁରୁଷଥ ଅଶ୍ଵୁକର ପଥକୁ ଘ୍ୟାଗ ଓ ଦୁଃଖ କରିବ ।
 ୨୭। ନର୍ତ୍ତକାରହାର ବିଜାର ଓ ବିକୃତ ବ୍ୟାଗକର ।
 ୨୮। ଯାହୋବ ଶଥର ଓ ସମସ୍ତ କତ୍ତରିମାର ଅଶ୍ଵୁ ନ କର ଏକ ଅବୁଜାପୁ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଵ
କର୍ତ୍ତା ମହିତ ଅଶ୍ଵୁକର ।
 ୨୯। ପଞ୍ଜିକର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ନିର୍ଦ୍ଦ ସାଧନକର ପଇ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟହାର ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ସାଧୁମାଳ୍ୟ
ନିଧ୍ୟକରି ସାରଂଗ ପ୍ରଦଶରେ ।
 ୩୦। ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧର ଧର୍ମତ୍ରକୁ ସାନ୍ଧମାର ଅଛୁ ଦ୍ରୋହ ନ କର ।
 ୩୧। ସବଦା ଆଜୟ ଉଧାର କର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ମୃଦ୍ଵାୟ ବୃଦ୍ଧିକର ।
 ୩୨। ଶୁଦ୍ଧାସହରରେ ମାନ୍ୟ ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲେଖକର ହତନମନେ
ପ୍ରମୃଦ୍ଦି ।

କଟକ ଗଣ୍ଡାନ୍ଦର ଅନ୍ତାଦିର୍ଧନ୍ତ ପୁସ୍ତକାକୟରେ ବିଜୟ ଦେଉଥିବା ପୁସ୍ତକ ।

ଜ୍ଞାନପାଠକାଣ୍ଡ	ଟ ୦ ।
ସଜୀବରହିତମାଳା	ଟ ୦ ୨୨
ଶିଶୁକ୍ୟାତ୍ମାଧନା	ଟ ୦ ୨୨
ସଲଟବାଣ୍ଡ	ଟ ୦ ୧୯
କବିପ୍ରକାଶ	ଟ ୦ ୨୩

ଆ ଗଣ୍ଡାଧରବୃଦ୍ଧ ଅବଧୂତମହାରାଜ
ପ୍ରମୃଦ୍ଦି ।

171.A

ଅଚିରକୁ ଉତ୍ତଳସପିହା ଶା ୨୯ ରୁଷ ମାହେ ମର ସନ ୧୮୮୭ ମସିବା ।

ଅବିଧୂତ-ସମାଜର ବିଦୟାଧିକୀ-ନିଯୁମଗାଲକ ।

ଗା ଅକାଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଦୟାଧିକୀ ଅଧିର୍ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁତାରେ ପ୍ରତାପ କରି-
ଥିଲେ ଅଧିର୍ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁର ଧର୍ମପୁରସ୍କାରରେ ବିଦୟାଧିକୀଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିଦୟ ଅଜ୍ଞା-
ନ୍ୟାତରେ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା । ଉତ୍ତଳାମା ସଦସ୍ୟାଧିକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କାଣିମା କାରାଣ ଶବ୍ଦଙ୍କା-
ଧର ବିଦ୍ୱାନ୍ତବିଧୂତ ମହାବିକବିହାର ଉତ୍ତଳନାଥାରେ ପରାର୍ଥ ସାର୍ଥକ ହୋଇ ପ୍ଲଟାରେ
ଦେଲା ।

ଅନ୍ତାଧର୍ମ ସମ୍ମାନ ବିଦୟ ଅଜ୍ଞା ।

- ୧ । ଅଲେଖ ପଣ୍ଡାବାର ବୃଦ୍ଧ ଅନାଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତଳସପିହା ସମସ୍ତ ଧର୍ମପୁରସ୍କାର
ବିମାଣ ଅଟେ ।
- ୨ । ପାପହରେ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧ ସେବାକାର ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଉପର୍ବିନ୍ଦୁର ।
- ୩ । ଅନୁଭବ ହାର ଅଧିର୍ମଧ୍ୟ କିର୍ତ୍ତ ଗୋଟି ସତ ଧର୍ମରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୃଶ ।
- ୪ । ଅନ୍ତିମାଦ ଅନ୍ତିମାଗ ସାଧକ ବିନ ଜୀବିତକୁ ମୁକ୍ତ କର ।
- ୫ । ଶକ୍ତିଶକ୍ତି ହାର ତପ ଆଚରଣ କର ସାର୍ଵିକ କର୍ମ ଉତ୍ସବଦତ୍ତ ପ୍ରଦରକର ।
- ୬ । ପବିତ୍ରାଧ୍ୟାରେ ସଦସ୍ୟଦଳ ଅନୁଗତ ଲୋକବିନ୍ଦୁକୁ ଆନନ୍ଦର ।
- ୭ । ପରମପାଦୁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରକଳ୍ପ ସେବାକର ।
- ୮ । ମେବାନରେ ନାମ ମନ ତପ ହତକହାର ପଦାର, ଅମ୍ବା, ମନ୍ଦିର ଶୁଣ କର ।
- ୯ । ବିଷୟ ଓ ଅବାର ମେଥେନ୍, କହା ଅଦେବନ୍ ଧାରଜା ସାଧକ କର ।
- ୧୦ । ପରମପାଦ ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ପ୍ରମୁଦହାର ଅମା ତୃପ୍ତ କର ।
- ୧୧ । ଉତ୍ସବର ଗୁଣ ଗାର୍ଭ କାଣି ଶାର୍ଦ୍ଦିଳ କର ଲୋକମାନଙ୍କ ବରାଥ ।
- ୧୨ । ମିଥ୍ୟାସାଧ୍ୟ କ ଦେବ, ସାହା ସାହାତୁ ସତ୍ୟ ଭୁଷିତ ।
- ୧୩ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ ହାର ଶାନ୍ତିଶାନ୍ତାରେ ନିଷଗ ରହିବ ।
- ୧୪ । ସଥେ ତତ ସାଧାନସାରେ ଜୀବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବ ।
- ୧୫ । ବିଧାନ ପୂର୍ବ ଦୋଷିଗାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା ଦେବ ।
- ୧୬ । ନିଃପ୍ରତ୍ୱଦୟହାର ନିଷାମ ଅହଂକାର ପାଇନ କରିବ ।
- ୧୭ । ନିଜମନ ବିଶ୍ୱାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କର ।
- ୧୮ । ଗର୍ବପୀତ ସହି ସମସ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ ସମାଜ ଦେଖି ସମଦର୍ଶୀ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ମନେଶ

ସାହୁପ୍ରକଟିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାଚିକା ।

ପୃଷ୍ଠା ୧

ଦେଖିବା

ବା ୫ ଜାନ୍ମ ଜୁଲାଇ ୧୯୦୯ ମାତ୍ର । ମୂଲ୍ୟ ୩ ଟଙ୍କା ୧ ଟଙ୍କା ୧୯୦୯ ସାଲ ପଣାର

ଅଗ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ଟ ୮

ପଞ୍ଚାଦୟ

ଟ ୨

ତେବୋକାଳରୁ କଣେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ବେଳେ ପରିଷାଳିଯୁ ଏହେବଳ ଡାକୁର ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତବ ଅଧୀକରେ ଥିଲା । ଏବେଳ ଗବର୍ନ୍ମେ-
ଏବେଳ ଆଦେଶକମେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵରତ୍ନ କମିଟିର ଅଧୀକରେ ରହିଲା । ଏହର ଗୋଟିଏ ଦିନିଟି
ବହୁବାର ପୁଣେ ଏଠାରେ ସମ୍ମି ଦୋଷଥି-
ଲେବେ କାର୍ଯ୍ୟଟିଃ ଅନୁଶୀଳନ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଚାପ୍ରତି ଦେବା ସ୍ଵର୍ଗର ବିଷୟ ଅଟିଲା । କମିଟିର ପାଠମାନେ ଯେ ପ୍ରାଣୀଯ ପ୍ରୟୋଗକ ବିବେଚନାରେ
ସାଧାରଣତାରେ ବାର୍ତ୍ତା କରିବେ କାହାର
ଉପରେଥି ଅନୁରୋଧରେ ଦୁଲିବେ ନାହିଁ ।

ମୋପରଳର ନାନ୍ଦାପୁନରୁ ଅଛିବାଲ
ରେଖା ଡାକୁରର ବନାକ ଅସୁଅଛି । ତଣା-
ହଠାତ୍ କଣେ ଲେଖିଥିଲୁଛି କି ଡାକୁରମାନେ
କଣ୍ଠେକିମେଳକ ପରି ସହିତେ ଗୁହ୍ୟକୁ ଡାକୁର
ଏବେ ସେମାନେ କବାଟ ପଟାର ଦେଲେ
କରି ପରି ମୁଦରାପିକୁ ବାନ୍ଧିବାର ସମସ୍ତ
କୁଟି ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତାବ ବରନ୍ତି ଓ ଦେବେ
କାହାର ଦର ସୁଦା ପୋଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । କଥିଲ
କୁଟିଯେ ସୁଦର ଭୂପଳକରେ ଅନେକ
ଦେଇ ଡାକୁରର ଖଲସ ପାଇ ଫେର
ଫେରାରୁ ଏପ୍ରକାର ଉପଦ୍ରବ ଦୂରୀ ଦୋଷରୁ
ଏବେ ଅମୃତମାନକ ବିବେଚନାରେ ଏ କାଗଜ
ଅସମ୍ଭବ ନୁହିଲା । ପୁଣ୍ଯ ଖଲସ ରେ

କେତେବୁଦ୍ଧି କେଲାନାକୁ ଫେରାସିଲେଖି
ଓ ଅସବାର ବନ୍ଦ ନାହିଁ ।

ତେବୋକାଳରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଷେଠା ସ୍ମୂଲ
ମାନନ୍ଦର ପଶୁଷାରେ ଗରବର୍ଷ ଡିଶାରେ
ସବୋତ୍ତମାନ ପାଇସବା ପ୍ରଭାସେ ଏବର୍ଷ
ନ ୨୦ ମରରେ ରହିବା ଅବସ୍ଥା ଦେଇ
ଲେଖିଥିଲୁଛି କି ପୁଣେ ଉକ୍ତ ମୁଲର ଗୋଟିଏ
ସ୍ଵରତ୍ନ କମିଟି ଥିଲା ତାବା ବହୁବାର ଅନୁଶୀଳନ
ଦୋଷରୁ ପୁଣେ ବର୍ତ୍ତମାନକିମେଳକ ସ୍ମୂଲ
ପରି ବାଦୁଷମନୋଯୋଗ କାହିଁ । ସେତେଟିଏ
ପରେ ବସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ସ୍ମୂଲରେ ତାହାକୁ
ଆୟ ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ । ଦେବଳ
ଦେତମାନୁକ୍ରମ ଯହି ଓ ପରିଶମରେ ଏ
ଦିଦ୍ୟାକମ୍ପର ଯାହା ଦୁଇ ଉଦ୍‌ଦିତ ରହିଥିଲା ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶା କବୁ କି ସ୍ମୂଲର କମଶଙ୍କ
ଅବଳି ଦେଖି ବର୍ତ୍ତମାନକେ ପ୍ରଦାନ
କରିବା ସହିତ ଦୂଷ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୟକ
ଅନୁଭବ ଦେଇବେ ।

କପ୍ରାନ ବୁଲକସାହେବଙ୍କ କାହାକର ବାର
ବାରର ପରିଷୟ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାକୁ ବାବିଚାରରେ ଦେଇ କାଥା
ପଢ଼ିଥିଲା । ସାହେବ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଦେବ
ବାର୍ତ୍ତମାନରେ ବିଜନ୍ମା ଯାଇଥିଲା । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ବାହାକର କଣେ ମହାକଳ ବାର

ବିହାରାଳକ ପଣ୍ଡିତ ଆପଣା ପ୍ରଭାବାର ନାଲିକ
କରି ଓ କଲିବାରୁ କିଞ୍ଚିତମାନଟଳ କିମ୍ବାନ୍ତି
କର କଣେ ଏକଷି ଅସି ତାହାକର କାହାକୁ
ଦୋଷ ଓ ସରବର ଦୁର୍ବାଧ ସବୁ ବୋରଖ
କରିଥିଲା । କୁଣିବାରେ ସାହେବଙ୍କର ଦେଖା
ପ୍ରାୟ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସରବ ଦେବ ଓ ତାହାକୁ
ସମ୍ମତିର ମଳ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ନୁହିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେଖା କବୁ ତାହାକୁ ବାରବାର
ବନ୍ଦ ଦେବ ନାହିଁ ।

କଳିବାର ମେନେକର ବାରୁ ଶ୍ରାନ୍ତ ଚକ୍ର
ବର୍ତ୍ତୀ ଗରମାସ ବା ୧୫ ଦିନରେ କଲିବାରେ
ପରିଲେବ ଗମନ କଲେ । ଦୂଷ୍ଟର
ବିଷୟ ସେ ବାରୁ ମହୋଦୟ ସେଗାନ୍ତରୁଦେଇ
ଅଛି ଥକଦିଲ ହେଲ ହୁଟୀ କେଇ ଗୁରୁକୁ
ଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅବେଗ୍ୟ ଦେବ ପାରିଲେ
ନାହିଁ, ବାରୁ ବଳବମ ଦାସ ତକ୍ତ ବାହୁବ
ଲାର୍ମରେ ନିୟମିତ ଦେଇ ଯାଇଛିଲା କିନ୍ତୁ
ଶୁଣା ଯାଏ ବାରୁ ମହୋଦୟକ ଅଛି ଅନୁବା-
ଳାକ ନିୟମରେ ଦେବର୍ଜ ଅପରି ବରିଷ୍ଟରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନେଜ୍ମେନ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରାୟୀରୁପେ
ନିୟମିତ କରିବାକୁ ବୋର୍ଡର୍ କୌଣସି ଆପରି
ବରିଷ୍ଟର ନାହିଁ । ଅଶା କରିଯାଏ କଲେବାର
ଓ ଲମ୍ବନର ସାହେବ ଡିଶାବାରୀଙ୍କୁ ଏ
ବାର୍ତ୍ତମାନରେ ଦେବାପାଇଁ ବୋର୍ଡର୍ କିଶୋର କର
ଲେଖିବେ ।

ଖୋରାକ କନନ୍ୟାଦାରେ ସେଠା ସର-
କାଶ କର୍ମଗୁରୁମାନ୍ତର ଦିଶେଷ ଭାଙ୍ଗାବ
ଦେଖା ଯାଏ । ଏକ ମଦକୁମାର ଅମଲମାନେ
ଏକଦଳ ସାଥାର ଭାବ କିଅଛି । ଜଣେ
ପଡ଼ିପ୍ରେରବ ଲେଖି ଅଛି ବିଜନ ସାଧାରେ
ପ୍ରଥମଦଳ ଶିଳ୍ପାକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କର୍ମଗୁରୁକୁ ପାଇ
ପଢ଼ିଥିଲୁ ଏହି ସେଗାନେ ଏକ ସାହେବ
ତମାତା ବାହାର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ତାହା କେ-
ତେ ଭଲ ହେଉ ନାହିଁ । ସୃଦଳ ଶ୍ରୀମଦ-
ବାଲ ଅମଲକୁ ଯୁଦ୍ଧର ସାତିକଳାଙ୍କିଳାଙ୍କିଳ
ଅମଲକୁ ଚର୍ଥଦଳ କନୋବସ୍ତୁ ମଦକୁମାର ଏବି
ଶେଷଦଳ ପୁଲିଷ କର୍ମଗୁରୁକୁ ପାଇ ହେଉ
ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଳିର ସଥାଧାରେ ମଜ-
ାର ଅତସବାଙ୍ମ ଉତ୍ସବ ଅମୋଦ ହୋଇ
ଥିଲା ଏହି ସବ୍ଦିକଳାଙ୍କ ହାତମ ଏକ ଦଳ
ଘୋଗ ହେଉ ସମସ୍ତକୁ ଅପ୍ରାୟେତ କରିଥିଲେ ।
ବଲୋବସ୍ତୁ ମଦକୁମାର ପାଳିକଳ ସବ୍ଦାରୁ
କିମ୍ବା ବଲୋବସ୍ତୁ ଏବି ପୁଲିଷ ପାଳିରେ ଶାନ୍ତି
ମାମଲର ସ୍ଥଳରେ ହୋଇଥିବାର କଥା
ହାତିଲା ।

ମୁହଁରେଦାବାବ ବୃଦ୍ଧପୁତ୍ର କଲେଜକୁ ଶମଗ
ମହାରାଜୀ ଫୁଟ୍ଟିମୟାନ ପ୍ରଥମନୂୟରେ ସର-
କାଶ ଚାହୁାରଥାରଣରୁ ଆରଜ କର ତାହାର
ସମ୍ମରଳମେ ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଟ୍ରେନ୍‌ର ବା
ମାରଫତବାରଙ୍କ ଚାହୁାରଥାରଣରେ ରଖିବାର
ଆଦେଶ ଗତମାତ୍ର ତା ୧୯ ଉଗରେ ବଜୀୟ
କବହୁମେଥିଦେଇଅଛନ୍ତି । ଟ୍ରେନ୍‌ରମାଜକି ସଙ୍ଗନ
ଜ ୨ ଏ ସେମାଜକ ଲାମ ଘଥା—ଜିନ୍ଧାର
ଜଜ ଓ ମାଲିଷ୍ଟେଟ୍, ବାହୁ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ସେନ,
ବାହୁ ଶକାଥ ଆଲ ଓ ବାହୁ ଗୋଗାଳଚନ୍ଦ୍ର
ମୁଖ୍ୟମାନେ ଓ ବାହୁ ଶନାମହାର ଜୟ
ଓ ଜାତ୍ରର ମନଦାସ ସେନ ଜନିଦାରମାନେ ।
କଲେଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିମଳା
ଦେବ ଏଥରୁ କିନ୍ତୁ ମହାରାଜୀ ମାଧ୍ୟମରୁ
ଟ ୧୦୦୦ ଟା ଲେଖାଏ ଦେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଟବା ଦିବ୍ରି ଅବଧି ଦେବ ସୁତ୍ରଙ୍କ କବହୁ-
ମେଥ୍ୟକୁ କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବ ପତକ ଲାହୁ ।
ଟ୍ରେନ୍‌ରମାଜକ ଏହିର କରିବା ଜୟରୁ ଦରକାର
ଓ କୌରାଣି ବିଷୟରେ ବିଶାଖାରାଜର
ତାରରେକିଥିବା ଆଦେଶ ଲେଉଲେ ପାର
ଆରିବେ । ଏହି କଲେଜ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଯେ ସମୟ
ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କାଞ୍ଚା ଦେଇ ରହିଥିଲେ

ହାତରେ ଥିଲୁ ସେ ସମୟ କୁଣ୍ଡଳ ସନ୍ଧାର କର
ଟୁଣ୍ଡିଆକୁ ଅପାର ହେଲା । ଅମେସମେ
ଆଗା କରୁ କି ଟୁଣ୍ଡିଆଙ୍କେ ଯୋଗିଥା ସହିତ
ଏହି କରିଲକର ଜାର ନିବାର କରି ସମ୍ମୟାଧା-
ରଣ୍ଡର ସୁଖ୍ୟାତ ଭାଇନ ଦେବେ ।

ଗତମାସ ଜା ୧୦ ରଖିରେ ଏଠା ସଦର
ସ୍ଵଚ୍ଛବିଜ୍ଞନର ଲେକ୍‌ଲିଟ୍‌ର୍‌ଜ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ।
ସେବଳ ସକାଳେ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟବେଶନ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବଂ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ସହ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ । ବାବୁ ମଧୁ ସ୍ଵଦନ ଦ୍ୱାରା ଏହି
ବୋର୍ଡର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପ୍ରଶାନ୍ତବିଜ୍ଞନର
ବାରବିମାପ୍ରତି ବାବୁ ଅମୃତଲାଲ ଗୌତ୍ମୀ
ଉପସଂଘକ ପଦରେ ବସନ୍ତ ହେଲେ । ଏଥର
ସମସ୍ତ ସହ୍ୟମାନେ ଏକମର ହୋଇ ଆପଣା
ନଥରୁ ବାବୁ ନନ୍ଦବେଶେବ ଦ୍ୱାରା ବାବୁ ଅମୃତ-
ଲାଲ ସ୍ଵର୍ଗ ଗୌତ୍ମୀ ବାବୁ ହରିବନ୍ଦିନ ବସୁ
ଏବଂ ବାବୁ ମହାନନ୍ଦ ଗୁପ୍ତଙ୍କ ତିଷ୍ଠେ ବୁବୋର୍ଡରୁ
ସଠାଇବାର ହିର ଦିଲେ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏମରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମ ହୋଇ-
ଅଛି । ଜଣେ ବାରବିମାପ୍ରତି ଉପରେ
ଉପସଂଘଧିର ଘର ନ୍ୟୟ କରିବା ଅଛି
ସୁନ୍ଦରବାଟୁ ଏବଂ ଯଦ୍ଦୀର୍ଘ କି ସତର
ସୁନ୍ଦରବିଜ୍ଞନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ବାରବିମାପ୍ରତିକ
ଏଇଜାହୁଲୀ କୁହର ଗଥାତ ସେ ଆପଣା
ସରବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧରେ ଅନେକମ୍ପାନ
ଦେଖି ପାଇବେ ଓ ତେବେବିପରି ବୁଝିବା
କମ୍ପି କଢ଼ି ଯୋଗ୍ୟତା ସହି ନିର୍ବାନ ହେବ
ଅଛି ନିର୍ବିରତ ପମ୍ବରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ବିବେଚନା ବରୁଁ ବି ମହାନନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କ
ବଦଳର ବରକରଟର ମାତ୍ରମେ ଉପର
ଅଧିକରେ ନ ଥିବା ଜଣେ ବେଳିକୁ ଦେଇ-
ଥିଲେ ଆହୁର ହଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ବାରବି
ମହାନନ୍ଦବାବୁ ସରବାରଙ୍କ ପନ୍ଥରୁ ସହ
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ତେଣୁ ହୁଅଏ
ସରବାର ଜନେ ଜରିବ ସମ୍ଭବରେ ହେ
ମୋଟରଲ ଗ୍ରୁ ବରନ୍ତି ହୋଇ ସରବାରଙ୍କ
ଅପେକ୍ଷା ନ ରୁହି ବୋର୍ଡ ତାହାଙ୍କ ମନୋମାନ
ବୁଝିଥିଲା ।

ଜୀବରବର୍ଷରେ ସହସ୍ରା ୮୫ ଗୋଟି
କୁଳାର କଳ ଅତି ଏହୁଥିର କଳତ୍ତାର ପ୍ରାଚୀ
ଦେଖନ୍ତି ତମ ଗୁରୁର ଏହ ପ୍ରାୟ ୫୦

ମହାଶ ଭୁବାର ବାଯି ଦେଇଥିଲୁ । ଏହିପରି
କଳରେ ହୃଦୟର ଉ ୨୫୨୨ ଗ ମନ୍ତ୍ରୀ
ମିଶ୍ରବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ । ଏମାନ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟର
ପୁରୁଷ ଜୀ ୨୨୪୩ ଶାଖା ଜୀ ୧୯୭୯୯ ଏବଂ
ବାଲକ ବାଲକା ଜୀ ୨୮୮୮ ଶା । ଏହିଟିଏ
କଳମଧ୍ୟରୁ ଏ ଟିକଳ ବ୍ୟକ୍ତି ପିଣ୍ଡରେ ଓ
ଅବସ୍ଥା ୮୦ ବଳ କୁଣ୍ଡଳିର ଅଟଳ ।
ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଚୀର ୮୦ କଳର ମନ୍ତ୍ରଧଳ ପ୍ରାୟ
ଏ ରୋଟ ଟଳା ଅଟଳ । ଏହିଟିଏ କଳମଧ୍ୟରୁ
ଏକ ବିମ୍ବର ପ୍ରଦେଶରେ ୨୨ ଖା ଓ ରହୁ-
ମଧ୍ୟରୁ ବିମ୍ବର ସହର ଓ ଅସଂଘରେ ୪୫ ଟା
ପ୍ରାଚୀର ହୋଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞାନରେ କେବଳ
୨ ଟା କଳ ବିଲକବା ନିକଟରେ ପ୍ରାଚୀରଦେହାର
ଅଛି । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶରେ ୨ ଟା ଉତ୍ତର
ପର୍ଵତରେ ୨ ଟା କେବଳ ବାଲ୍ମୀକି ସହରରେ
ପ୍ରାଚୀର ଅବସ୍ଥା କଳମାନ ଭାବରେ
ଏକଗୋଟା ଉତ୍ତରପରିଦର୍ଶରେ ଗୋ ୨ ଖା ଏବଂ ମହାଶୁରରେ
ଏକଗୋଟା ରହିଥାଏ । ସନ୍ଦ ୧୮୯୯ ଧାର
ପୂର୍ବେ ଭରତବର୍ଷର ଅଧୀୟ ତୁଳାଦଳ ନୀ
ଞ୍ଜଳ ସେହିବର୍ଷ ବିମ୍ବରେ ଏକଳ ବିଶି
କମିଶି ଦିନର ହୁଏଥା ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ।
ଏତେକଳ ବିଶିଥୁରା ପ୍ରଯତ୍ନେ ବିଲଗ ଲୁଗା
ସେ ପରିମାଣରେ ଏତେଗୁରୁ ଅମବାନା ହେଉ-
ଅଛି ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୂରେ ଭାବରୁରୁରେ କଳର
ବର୍ଣ୍ଣ । ବିର୍ଜିନାର ଗୁରୁଗୁରୁ ଦେଲେଖିବା
ଅଧିକ ହେବ କାହିଁ ଅଥବା ତୁଳାଦଳ ଯେତେ
ବହିବ ଏ ଦେଶୀୟଲେବନକର ତେତେ କିମ୍ବା
ଦେବ । ବିଲଗଲୁଗା ଯୋଗେ ଏଠା କଣ୍ଠରୁର
ରହିଥାଏ ହେଲ କେବଳ କଳହାର ଜର୍ରିର
ପ୍ରକାର ହୋଇପାରେ । ବିମାନପରି ଅଳାନ୍ଦ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ଧନିମାଳେ ସାହର ପୁଣିକ ଏ
ବିଦ୍ୟାଧିକୁ ଅବଳମ୍ବନ କଲେ । ଅଳାନ୍ଦରେ
ଅଳେକ ଗର୍ଭାଏ ଏପରିବଳକର୍ମକୁ ଧାରିବା
ଅଳ୍ପାନ୍ତି ଦୁର୍ବାଗ୍ରାହୀ କଷ୍ଟର ପ୍ରସ୍ତୁତିକ
ନିରାକ୍ରମ ଅଧିକ ଓ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିଲା । ଏହିପରି
ବିଲଗକୁ ଅଧିକ କରିବାର ପରିବା ।

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନେଶ୍ମର ହାତ

ଏ ପ୍ରଦୟାର ପକ ଅବ୍ୟ ଗଛେଟରେ
ବାହାର କ ଥିବାରୁ ନିର୍ମତିତା ଜାଗାପଦ
କହଁ । ସେମେଟ ବାହାରେ ଦୟାଧାରୀଙ୍କର
କିମ୍ବାର ମେଲିବା ନିର୍ମାଣ କରି-

ସୁଲ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦୋଷକୁଳ । ବାଲେଖରର ବାର-
ବାଟ ସୁଲ ତୁଳ୍ୟ ଓ ମୂରିବଜ୍ଞ ବାପଦା
ଚତୁର୍ଥସ୍ତାନ ଅଧ୍ୟାର ବରସକୁ । ପୁରୁଷର
ଚାମ ପ୍ରଥମଶ୍ରୀରେ ଅବେଳୀ ନ ଥିଲ । ଏ
ବର୍ଷ ଛାମ ଗପ୍ତାଶାରୀଙ୍କରେ ଛ ୨୯ ଗ
ରିତ୍ୟାମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କଥାଣ
ପ୍ରଥମଶ୍ରୀରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଥିଲୁନ୍ତି । ଟାକନ
ସୁଲ ତେଣାରେ ସମ୍ପ୍ରଥମ ଶୋଭାରୀ ଏଥୁ
ବାରିଥିବା ମୂରି ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ବେଳାକାଳ
କି ସମ୍ବା ଗନ୍ଧବର୍ଷ ପ୍ରଥମଶ୍ରୀ ପାଇଥିଲା ଏ
ବର୍ଷ ବିଂଶତିଶ୍ରୀନାମରୁ ତେଣାର ଯାଇଥିଲୁ ।
ପ୍ରଥମଶ୍ରୀଙ୍କ ସଖାପ୍ରାୟ ସମାବସିତ ରହିଥିଲେହେବେ
ଏ ବର୍ଷର ଫଳ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦପ୍ରଦ ଅଟେ
ସେବେବୁ ମୋଟଶତକୁ ତନଭାଗ ବଳେ ଦୂର
କୁଗରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧବର୍ଷୀ ହୋଇଥିଲୁନ୍ତି ।
ମାତ୍ରକିମ୍ବୁ ଗନ୍ଧବର୍ଷର ସ୍ତରରେ ରଖା ଦେଇ
ବିଟକିଛିବାର ହେବ ରଖିଥିଲୁ । ବାରିପାଦୀ ଗନ୍ଧ
ତନଭାଗରୁ କମାଗତ ଡକୁଶାନ ଅସ୍ଵାର ବରି-
ଆମେ ଅପାରା ଗୌରବ ଦେଖାଇବା ସଙ୍ଗେ
ଗନ୍ଧବର୍ଷର ଗୌରବ ରଖା ବରିଥିଲୁ । ବାଲେ-
ଶରୀରକାଳେ ଏଥର ପୁରୁଠାରେ ସମସ୍ତ ଦୋଷକୁ
ପୁରୁର ପ୍ରଗତୀ ଏଥର ଅନ୍ତରୁ ଅଧିକ ଏବଂ
ଆରାଧ୍ୟକୁ ପର୍ବତ ଦାରିଦ୍ର ଅଟଇ । ଏବା
ଏହ ବିଦ୍ୟାନୟରୁ ଏଥର ଛ ୧୦ ଟ ଯାଇ
ରିତ୍ୟାମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲୁନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେ-
ବଳ ପ୍ରଥମଶ୍ରୀରେ ଛ ୫ ଟ ଅଛିଲୁ । ସଞ୍ଚାର ଏ
ପାରଦର୍ଶିତା ଉଦୟରେ ଏ ବିଦ୍ୟାନୟ ତେଣାର
ଅଛ ସମସ୍ତକାଳେ କୁଣ୍ଡଳ କଣ୍ଠ ଯାଇଥିଲା
ଫଳ ଏବପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୋଧ ଦେଇ-
ଥିଲୁ । ଅସରେବର ସୁଲ ଗନ୍ଧବର୍ଷର ଏ ରେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମା ଲୁହ କରିଥିଲୁ । ବାଲେଶର
ବାରବାହିସୁଲର ଫଳ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ପ୍ରାତିବର
ଅଟଇ । ସେଠାରୁ ଏଥର ଛ ୫ ଟ ପାଇ
ଦିବିଥିଲୁନ୍ତି । କେତେ ମଂତ୍ରଲୟର ଅତିକଳିକ-
ର୍ବୁ କମାଗତ ମଧ୍ୟମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥିଲେ ଏ
ବସ ପାଇ ଲାଲବାବୁ ଏବାବେଳକେ ଅଦୁର୍ଘ୍ୟ
ଦେଖାଇଥିଲୁ । ତେଣାର ପ୍ରଥାନନ୍ଦଗରର ପ୍ରଧାନ
ବିଦ୍ୟାନୟର ଏଥର ଅପାରା ପାହବାର ବିହି
କାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ସ୍ତର କରିଥାଏ କାହିଁ ।

ସେମନ୍ତ ମାଳକର ହେମନ୍ତ ଉତ୍ସାହିତକର
ଶୁଦ୍ଧି ପରାମାର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲୁ
ଗରବର୍ଷ କ ୧୯୫ ଶ ଶକ୍ତିନ୍ଧୂ ଏମଣ୍ଡୋରେ
କ ୧୯୫ ଶ ଯୁଦ୍ଧୋରେ ୧୯୫ ଓ *ସାହୀ

୨୦ ସବୁକା ଜୁହୀ ଶିଥିର ପାଇ କରିଥିଲେ ।
ସେବୁକା ନୂପୁରେ ବେରକେଣ୍ଟମୁଳ ପ୍ରଥମ
ତତ୍ତ୍ଵବା ଗୁଣ ଏବଂ ବଠକଟାକୁ ଦୂର ଶ୍ଵର
ହୋଇଥିଲା । ଏ ବର୍ଷକ ଗୁଣ ପେଶାଖାରେ
ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରଙ୍ଗର କିମ୍ବା ଏ ସହି କିମ୍ବା
ଶ ପାଇ କରିଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କରିଥିରୁ
୧ମଶ୍ରେଣୀରେ ୧୦୯, ଦ୍ୟୁଶ୍ରେଣୀରେ ୧୧୫ ଓ
କ୍ଷୟୁଶ୍ରେଣୀରେ କି ୨୫ ଗଣ ଅଛି । ଏ ସବୁ-
କାରେ ମଧ୍ୟ ବଠକ ଟାଇଲମୁଲ ଉତ୍ତରାବେ
ସବୁପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ଦୂରର ଏପରି
ଫଳ ଦେବା ପ୍ରଥମକାର ବିଷୟ ଥିଲା ଏଠା
ହରି ବାକକାବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟର ଜଣେ ଶର୍ମା ରେଖା
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ଵିତୀୟମୁଳ ଓ ବସ୍ତମଳ ଦେଖି
ପ୍ରଥମ ଅଧିକାର କରିଥିଲା । ଏ ଦେଖା
ଲୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଏକଥର ଉତ୍ତରାବେ
ସବୁପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ବୋଲିବାରୁ ହେବ ସେ ଏଥର ବାର୍ତ୍ତା ବଢ଼ି
ଯନ୍ତରଚାରେ କିନ୍ତୁ ଏବଂ ଉପରୁ ଯନ୍ତା
ପାଇଲେ ବାକକାମାନଙ୍କେ ବାକକମାନଙ୍କର
ଫଳ ଦେଖାଇ ପାଇବେ ଏକଥା ପୁନଃ । ଏ
ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲା । ବେରବୋଇ
ଜନକର୍ଷ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ଏବା
ଦସ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟକୁ
ଅନେକବ୍ୟକ୍ତିର ଶକ୍ତି ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ଥାବା
କରିଥିବାରୁ ଏଥର ପୂର୍ବ ସ୍ଵର୍ଗାବ ରଷା ପାଇବା
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯନ୍ତରମଧ୍ୟରେ ତୈରାମୁଲ ନକମ
ପ୍ରାକରେ ଉହିଅଛି ଅଧିକାର ଏବାକୁ କର୍ତ୍ତାମାନ
ଜନଯାତିମଧ୍ୟରେ ଥରାକି ଗଲେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର
ପ୍ରଥମକଷ୍ଟକାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା କାହାପଦ
ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଜନଯାତିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ବଠକ ମତେଲମୁଲ ଏଥର ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରାନ୍ତ ପାଇଥିଲାକିହେଲେ ଅକେକ
ଗଲେ ଅଧିକାର କି ୪୩ ମରବେ ଉହିଅଛି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟର ବିଶେଷ ଜାହେରର
ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ ନାହିଁ । ମୋଟରେ ଉହିପ୍ରାକାଶକର୍ତ୍ତା
ପଦକାରୀରଙ୍କ ଅଛି ଡାରମ ଏବଂ ପ୍ରଥମକାର
ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟକାରୀ ପରାମର୍ଶ
ଫଳ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସନ୍ତୋଷକାଳକ ବୋଲି
ଥିବାରୁ ଏବାକୁ ଯୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତାର "ଗୋଟିଏ ଶୁଭ
ଫଳ ବୋଲିବାରୁ ହେବ ଫଳରେ ସୁନ୍ଦରତତ୍ତ୍ଵ
ବରେ ସ୍ଵର୍ଗକାବିମାନେ ସେମନ୍ତ ଅନ୍ତରମଧ୍ୟ
ମାତ୍ରଥିଲେ ଅନ୍ତରମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନ
କରେ ବୋଲିବାକୁ ଏବଂ ପରାମର୍ଶରେ ଏହିପରି ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନ

ଯୋଗନୀ କରିବେ ଏହା ଆପକାଳ ଏକଥା
ସରଣ ରଖିବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶନ

ତେ ସତ ୧୯୮୫ ସାଲ ପ୍ରେସ୍‌ରମାତ୍ର
ହେତୁର ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପାର୍ଥ ଅବଧ ଲେବକ
ମହିରେ ସମ୍ମର୍ମିତ କାନ୍ତି ରହିଥିଲା । ତାଙ୍କ
ଦର୍ଶକର ଜହେଳ ପୂର୍ବାର୍ଥ ଧୂଳ ଏହର କଷତି
ଦର୍ଶକ ଦିନେର ବାହୀର ମନ୍ତ୍ରର କବାଳ ନ
ଥିଲା । କିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଘରେ ଯେପଥି
ଦୋଷ ଓ କବାଳ ଦେଇ ଦାତା ଦେଖି
ଲେ ତେଣୁ ଧାରକ ମନ୍ତ୍ରୀ ବହର କଥା
ଅନ୍ତରେକି ମନ୍ତ୍ରରେ ପଢ଼ି ଏହା କୁର୍ମାର୍ଥକି
ସର୍ବ ସେ-ଆଶବା ଅମ୍ବରକିଲେ କାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ମୁଦିବାରିଠାରେ
ହୋପାର ହେତୁର କଥା ଲେଖିଥିଲା
କୌମାନ କାନ୍ତିପୁରୀ ଅଧିକ ଅବଧି ଦେ
ଏ ତୋଟାର ଆଶବାକ ବ୍ୟାପି ଥିଲା ଏହା
ଅତେବ ତତ୍ତ୍ଵ କରାଯାଇ । କାହାର କଷତି
ଏହା ସେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଦିତରେ ମାତ୍ରରେ
ଏହା ତାଙ୍କର ସାମଧାନ ଦେବାରୁ ଗତ ହୋପାର
ପରି ମନ୍ତ୍ରର ଓ ଜୀବବିନ୍ଦୁ ମର ପଡ଼ିଲାଦାନ୍ତିରୁ
ମାତ୍ର ବରଦାର ଓ ବର୍ଦ୍ଧନ ଅନେକ ନିମ୍ନ
ହୋଇଥିଲା ଏହା ସରକାର ପଡ଼ିବା ଏହା
ଦୌରାଣ କାହାର ବୁଝିଯାଇରେ ବେଳେ
କୌମାନ ହୋଇଥିଲା ।

ସରକାରୀ ବାପୁଧ୍ୟମନ୍ଦିରର ଶତ ମନ୍ଦିରର
ତା ୧୦ ଦିନରେ ଘେଷ ହୋଇଥିବା ସାପାହିକ
ଭାଗେତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟାବ ଯେ କୁଞ୍ଜ ସତ୍ରରେ
ସେପରି ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ଅନେକବଳି
ହେଲ କେବା କି ଥିଲା । ଉତ୍ତର ମାର
ତା ୧୨ ଦିନରେ ତାଙ୍କମାନ ଯତ୍ନ ଫଳାବେ
ଛାତ୍ରରେ ୧୧୫ ଡିଗ୍ରୀ ଏବଂ ଶାଖାଗତରେ
୧୧୦ ଓ ଅଧିକ ଅନେକପ୍ରାଚୀଳରେ ୧୦୦ ଟି
ରତ୍ନ ହୋଇଥିଲା ସେ କଳର ପ୍ରାଚୀ ଅନେକ
ଅବହି ଥିଲା । ଏହି ଗୋପ ହେଉଥିବୁ ବାଧୂର
ଅଭିନନ୍ଦି ଏବଂ ପ୍ରାଚୀଳ ବେଳରୁକ
ହେବାର ଅଭିନନ୍ଦିରେ ଏବଂ ତା ୧୦ ବର୍ଷେ
ହେଉ କଲାଗଲ ସେ ଆମାରାହୃପର ଛାତ୍ରର
ପଢ଼ିମରେ ବଜା ସମ୍ମରେ କୋଟିଏ ଲକ୍ଷକାର
ବା ଲକ୍ଷ୍ୟତ ହୋଇ କାହାର କପ୍ରାର କରୁଥିଲା
ଏବଂ କେତେ ଭାଗେତାଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦି ଏଥର ଗତି
ହେଉଥିଲା । ଅନ୍ୟତଥାର କରାର ଯାଇଲାମାନ

ଏହି କାଥାମାଳ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଣପେ ଦେଖାଇ
ଦେଲେ ଏକ ଏ ପ୍ରଦଶର ତାଥାକ
ହେଉଥିର ଦିଷ୍ଟିଯୁ ଜାଗି ସରକାର କାନ୍ଦୁଗୁଣପକ୍ଷଙ୍କ
ହେବର ପଦ୍ଧତି ଧରା ସଂକଷିତ ଧରାକ
ଜାଗିବା ହନ୍ତିର କଲିବା ଏକ ଅଳାକ୍ଷେ
ବନ୍ଦବମାଳକରେ ଉଡ଼ି ଦେଲେ । କଥିଲ
କୁଆଇ ସେ ବଗାସ ଏହି ଧରାକୁ ଉଡ଼ାଇ
ହେବି ପ୍ରିଚାରୁ ଗୁନ୍ଦବାଲିକ ଅସ୍ତ୍ରିବା ଜାହା
କୁମାର ସେହି ବୃଦ୍ଧବାର ସବାଳେ କଲିବାରୁ
ବାଦାରଥିଲ ମାତ୍ର ଗୋପାଳ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର
ଦେଖି ଅଳ୍ପ ଜାହାକର ବାପ୍ରାନ୍ମାଳନେ ଗାନ୍ଧା-
ରୀଯୀ, ର ରହିଗଲେ କିନ୍ତୁ ସରକଳ ଲିରେନ୍ତିର
କପ୍ରିକ ଘାବା କ ମାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଶିତ୍ତ
ଦେଲେ । ଟାରବଳ ଓ ବଲୁ ଜାହାକମାଳ
ଗୋପାଳ ଉତ୍ତର ଗୁନ୍ଦବାଲିରେ ପର୍ବତିରେ ମାତ୍ର
ସବଜଳ ଲବେଳ ପ୍ରଠିବରା କଟିଲିବାରୁ
ସବଦାର ଜାହାକ ଜାହାର ଅନୁଭବାଳରେ
ପ୍ରେରଣ ହେଲ । ଏ ଜାହାଜରେ ଗୁନ୍ଦବାଲି
ଯାହା କ ୨୫୦ ଗ ଥିଲ । ମାରର ଦ୍ୱୀପ
ତଥାରେ ଘେରେ ସରକାର ଜାହାକମାଳ ହିଲ
ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରବଣ୍ଣ ଅଦୃତ ଦେବା ଓ ଖଣ୍ଡ
ମହାକାଳ ଜାହାକ ନେ ପଢିବର ସମାଦ
ଅବେଳା । ଆଜ ଦେବତେ ଜାହାଜର ବିପଦ
ଏହାକୁ ନିଷ୍ଟିଯୁ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ଦେଖାଇ
ଦେଖିବୁ କଲିବାରେ ଯେଉଁ ଜାହାକମାଳ
ପଦ୍ଧତି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କହିଅଛନ୍ତି କ ସମ୍ବନ୍ଧୀ
ଦୁରେ ଜାହାକର ଉନ୍ମାନ ବସ୍ତୁର ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଖଣ୍ଡ ପଢାଯେଲ ଭାଗ୍ୟବା ଏକ
କଣ ଜନସିଦ୍ଧ ଏକ ଜାହାଜର ବପ୍ରାଳ ବଜାର
ଅଣି ଅଛ । ଏ ଲୋକ ଏ ୨୭ ଟା ଜଳରେ
ଦେଖିଥିଲ । ଗୋପାଳର ମଧ୍ୟର ବାଲେଖର
ଉତ୍ତରଭାଗ ଓ ମେଦନପୁର ବାଟେ ଶୈତାନ
ଜାରିହାର ଓ ଦରିଶ ଦେବାରକୁ ବାଦାରିଗଲ ।
ଏହି ଗୋପାଳ ଦେବ ବଜାହାର ଦେ
ଶୁଦ୍ଧମାରେ ଭାଗ ଦୁର୍ବୀଳ ହୋଇଅଛି । ସବାପେମା
ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଠାରା ଦର୍ଶି କଲିଅବଠାରେ
ହୋଇଥିଲ ।

ତୋପାଳ କେଳେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଜଳ ଅଛି ଉଚ୍ଚ
ରେ ମାତ୍ର ଅଥିଥିଲା । ବରଦାର ନିକଟରେ
କରି କରୁଥିବା କୁରିଗାଲେ ସେଠାରେ ଶିଶୁର
କରୁଥିବା ନୂଜଳ ହୋତା ଉପରେ ଆଶ୍ରଯ
କରେ ରଙ୍ଗ ପାଇଲେ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଲେବେ
ପିଠା ଲାଇକୋଟିରେ ଆଶ୍ରଯ , କେଇ ଧିଲେ

ଅରୁଗାର ଲେବମାଳେ ଖୁରମାରନ ଦୂରରେ
ଥିବା ଗୋଡ଼ିଏ ପ୍ରାମଳୁ ପଳାଇ ସଇଥିଲ ।
ଆଉ କେବେ ଲେବ ଜାଣିବେ ତାହିଁ ରକ୍ଷାର
ଭୂପୃଷ୍ଠା କଥିଥିଲେ । ଫଳତଃ ପୂର୍ବରୁ ସାବା-
ଧାଳ ହେବାରୁ ଲେବେ ପ୍ରାଣ ବିଶାର ଅଛନ୍ତି
ମାଟେ ଅପର ଜୀବଜଳ ବିକ୍ରି କରା ପଞ୍ଚ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେରରେ ବାହିକାଳ ଲେଖାମତେ
ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଛପରଦର ଦୂର ଯଇଥିରୁ ଓ
ଆନେକ କଣ୍ଠ ପତ୍ର ଯାଇଥିରୁ ବଡ଼ । ଗୋବାମ
ଘରର ଦସ୍ତା ଛପର ଦୂର ଯାଇଥିରୁ ଓ ଆନେକ
ଗଛର ଭାହିମାଳ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିରୁ ଓ କେତେ
ଗଛ ମୂରରୁ ଉଚ୍ଚତି ପଡ଼ିଥିରୁ । କବଳୀ ଗାଂଧୀ
ପର ନାମ ନାହିଁ କହିଲେ ଦେବ । ସଂଦୂଜଳ
କୋଣ୍ଠ କେତାଳ ବନ୍ଦର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଡ଼ି ଅର୍ଥମନ୍ତର
ଓ ତହିଁରେ ଗୋରୁ ମହିଷୀ ଲଞ୍ଚ ଦେବାର
କଥିବ ହୁଅର ।

ନୀଳଗିରିରୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି
ମେହି ମସି ତା ୧୫ ଦିନ ବୁଧବାର ପ୍ରାତଃ
କାଳୁଁ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଦିନ୍ବି ବାୟୁ ବହୁ ଅବାଶ
ମଣ୍ଡଳ ମେଘ କିମରେ ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ଏ
ଜ୍ଞାନରେ ସେ ଘଟନା ହେଲା ତାହା କିମ୍ବେ
ଲେଖାଇଛି । ସଥା;

ଭକ୍ତ ଦିବସ ସନ୍ଧାନମୟତ୍ତ କନ୍ଦଳ ଦୁଷ୍ଟି
ହେଉ ଓ କରାଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ଦୋଇ ତା ୨୨ ରଙ୍ଗ
ଦିବା ଏ ୧୦ ଖା ସମୟତ୍ତ କନ୍ଦଳ ନିବୃତ୍ତ
ହେଲା ।

ଏଥରେ ଅମ୍ବ ନିତିରେ ଶାଳାଦି
ଅନେକ ବୃକ୍ଷ ଘଣ୍ଟାରୁ ଯାଇଥିରୁ ମନ୍ଦିର
ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥା ଏହା କବଳୀ ଓ ସଜନ
ଅଛି ପରିବର୍ତ୍ତନା କି ଦିଲ୍ଲିରେ ।

ପୁଷ୍ପରଣୀ ଓ କଳା ସେ କି ଶ୍ରାବନମାସରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ସେ ଏହି ଜ୍ଞାନାବଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଲେ ।

କେଉଁଣ୍ଠି ମୁହ ଅଛୟ ଦୋର ନାହିଁ ପଣ
ଅଳେଳ ଓ ଗୋରୁ ମହିଳୀ କୃତି ଲାଗୁ
ଦୋର ଥିବାର ଶୁଣୁଅଛି ମୁହିଳୀ ପ୍ରତିକା
ଦେଖି ଅର୍ହ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ଦୋରଥିବାର
ଶାରୀ ଯାଏ ନାହିଁ ।

ରୁକ୍ଷବାହୁ ପକାଗୁହ କିଛି ଓ କରୁଗୁହ
ଅଳେବ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଏକଗେତ୍ର ଦ୍ୱାଙ୍ଗଜାଳା ଥିଲା ସେ ପ୍ରାୟ ଲମ୍ବ
ଦା ୨୦ ର ଓ ଓରାର ଦା ୩୦ ର ଦେବ ସେପାଇ
ଦୂରର ଗୁହ ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତଳଦେଶରେ କଥିଲା

ସେ ଶୁଦ୍ଧ ସମ୍ମାନୀୟ ଧଳା ଥିଲା ଏହି ମୂଳରୁ
ତୁମ ବିଜ୍ଞାନ କୋର ଛାଇ ପାଇଅଛୁ ଦୂର
ତିନିଗୋଟି ଖୁମାର ଅଛି ଏଥରୁ ଦୂରିତିବା
ଅବରତ ହେବେ ।

ବନକା ଓ ଦୁରଗରୁ ଯେଉଁ ସମାଜ ପାଇ-
ଅଛୁ ତିର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗୁରୁବାଲି ପରି ସେ-
ସବୁ ସ୍ଥାନର ଦର ହାର ଓ ଗଛ ପଢ଼ଇ ଘନ
ଓ ସମୁଦ୍ର ଭଣ୍ଡରେ ଗୋରୁ ମଇଷିବର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ହୋଇ ଏହି ମାତ୍ର ମନୁଷୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖଇ ଜଣା
ଯାଇ କାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କବି ରୋପାନ ଛାଇର ପ୍ରଶ୍ନର ଦବଳ ସଂକଷିତ ପ୍ରକଟଣ
ଏହି ଦେଲେଇ, ମେଦ୍ଧା ଦେଇବାର ପ୍ରାଚୀନ ଦଙ୍ଗ ଏ
ସପ୍ତବିଂଶେ ବିଶେଷ ରୋଗ ହୋଇଥାଏ ।

ପୁରୀରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାରା ମାନନକର ଗୀତ ଶ୍ରାପିତା
ହେବ। ସମ୍ମତ କୁଳରେ ଏହର ପାଇଁ ମନେ ଖାତ ହୋଇଅଛି

ଅଗମି ତା ୧୯ ଦିନରେ କଲେଖରର ଶୋଭନାଳ
ବହି ଓ ଚାହିଁନମେଇ କଳ ସାହେବ ଅଗମ ଶୁଭବାର ର
ଶୁଭବାର ସେଠାର ପାତା ବର୍ଷିତେ । କେବଳ ପିଲୋଇ
ମୋହିରମୀ ହାଏବ ଅଛି ।

ନିବସ୍ଥାଦରେ ପାଠକଳୁଁ ଯେ ଏ କଲେବାରୀ ସତରପାଶ
ରଖ ଅପଣାର ପୁରୁସ୍ତ ବାରକାର କରିବା ବାରକ ଏବଂ
ଦଳାର ଟଳା ଦେଇଥିଲା । ପୁତ୍ର ହାତୀ କଠରୁଣ୍ଡରେ
ଉତ୍ତାଲଦେଇ ଲଞ୍ଚା ଓ ଉପୁରୁଷଗୁଡ଼ କଷିଦିଲ ଅମୃତରୁଧ
ବିଲା । ଅଳ୍ପବ୍ୟସର ପିଲାକୁ ଟଳାକରଣୀର ଭାବ ଫେହା
ବିଷସ୍ତରେ କଢ଼ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେବକ ଉପରି ।

ପୁଣ୍ୟବାରେ ଶାକବୁଦ୍ଧ ନୂତନ ଏହିଟି^o ମୁଦ୍ରଣ ସର୍ବ
କାଳ ଲବେନ୍ଦ୍ର ଚାହାରେ ବିବରାରୁ ଅସୁଖଲେ
ଚାହାର ବୌଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅକ୍ଷୟ ନ ମିଳିବାରୁ ମୁଗ୍ଧତି
ଥାର ଶକ୍ତି ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନକେ କଣେ ପଥପ୍ରେରତ ଲେଖିଥିବୁପ୍ରମାଣେ
ମେଳବୁର କିଛି ଅନୁରତ କହିବୁର ଉପରେବାର
ଗୋପ୍ୟ କୁଞ୍ଚିତବ୍ୟାପକ ସ୍ଵ ଏବଂ ସମେଷବ୍ୟାପକ
କଥମାର ତା ୧୦ ଦିନରେ ମୁମ୍ବିତାଇବା ବିବାହ
ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ମୁର୍ମିମାନ ତାହା ଶେଷି ବାବା
ହୁକେଇ କାଥ ସ୍ଵ ସହିତେ ବାଟରେ ମରିଥିଲେ । ବାବା
ପରିଦିନ ଏହି ମୁର୍ମିମାନଙ୍କୁ ହରିକଳ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ଦେବା ପଢାଇ ମିଛ ମେଣ୍ଡ ଫଣ୍ଡ ବରିଥିଲେ ।
ବିବାହକେ ହାତମେରେବି ବିମାନ ଦେଇ ସ୍ଵ ଦେଖାଇ
କିମ୍ବା ଅଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଥିବା ।

କାଳେ ସୁରେ ତୋଳିଥାଏ ମେଳ ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇଥାଗାଏ
ଶାଖା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂର ଅଳ୍ପ ବହି ଥାଏ ବଲୁ । ଏକ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ବାଜରାରେ ୧୫୦ ମରୁ ଅଧିକ ମର ପଢ଼ିଲେ
ପଥର ପିଲାଇ ଥାଏ ।

ଦେଶର ଦେହବ୍ୟାତ ଥିଲା ସବୁଦେଖକ ପ୍ରାଣ
ଦେହମନ୍ତ ମାତ୍ରକୁ ସବୁପିଲ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ମାରିତରେ ଦେଖି
ବାହାରୁରୁଷ ଉପରେଲୁହିଏ ସବୁରେ ହସି ଦେଇଛନ୍ତି ।

